

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม
ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
กุมภาพันธ์ 2559

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม
ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

กุมภาพันธ์ 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม
ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
กุมภาพันธ์ 2559

รุ่งฤดี แจ่มใส. (2559). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และ การสอนแบบเดิมด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และ การสอนแบบเดิมด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการจัดเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) และใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random Assignment) กลุ่มละ 50 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบ DR-TA และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม

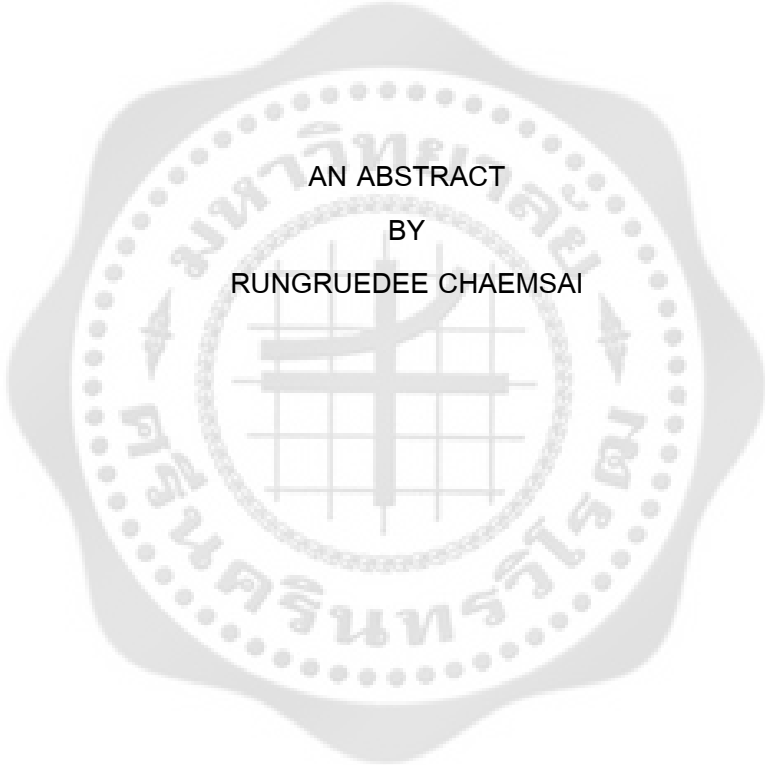
ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 10 สัปดาห์ โดยใช้เนื้อหาเดียวกันในการสอนทั้ง 2 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ DR-TA แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบเดิมแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87) และแบบสอบถามความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม (มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ One - Way MANOVA และ t-test for Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA มีความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม หลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF ENGLISH READING COMPREHENSION AND ETHICAL AWARENESS
OF MATHAYOM SUKSA I STUDENTS THROUGH THE DR-TA AND THE TRADITIONAL
APPROACH BY USING TALES OF VIRTUE BASED ON HIS MAJESTY THE KING'S
TEACHING CONCEPTS

AN ABSTRACT
BY
RUNGRUEDEE CHAEMSAI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Educational Science and Learning Management
at Srinakharinwirot University

February 2016

Rungruedee Chaemsai. (2016). *A Comparison of English Reading Comprehension and Ethical Awareness of Matthayom Suksa I Students through the DR-TA and the Traditional Approach by Using Tales of Virtue Based on His Majesty the King's Teaching Concepts*. Master thesis, M.Ed. (Educational Science and Learning Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Saowalak Rattanaich.

This study aimed to compare English Reading Comprehension and Ethical Awareness of Matthayom Suksa I Students through the DR-TA and the Traditional Approach by Using Tales of Virtue Based on His Majesty the King's Teaching Concepts.

The sample of this study were 2 classrooms of Matthayom Suksa I during the semester of the 2015 academic year at Triamudomsuksanomklao School in Bangkok. The research design of the study was the randomized control group pretest-posttest design. Each group was taught with lesson of the same content for twenty 50 minutes periods. Fifty students were assigned to experimental group and fifty students to control group. The experimental group was taught by the DR-TA and the control group was taught by the traditional approach by Using Tales of Virtue Based on His Majesty the King's Teaching Concepts for both groups.

The instruments were lesson plans, English reading comprehension test for both groups (with a reliability of 0.87), and questionnaires on ethical awareness for both groups (with a reliability of 0.92). The data were analyzed by using an analysis of One-Way MANOVA and t-test for Dependent Samples.

The results of the study indicated that:

1. English reading comprehension and ethical awareness of the experimental and control groups were significantly different at the .01 level.
2. English reading comprehension of the experimental group was significantly higher at the .01 level.
3. The ethical awareness of the experimental group was significantly higher at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม
ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

ของ

รุ่งฤดี แจ่มใส

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุษฎี โยเหลา)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยคามอนุเคราะห์อย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร อาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง และอาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขปริญญานิพนธ์ด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทรเสม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแก้ไข เครื่องมือต่างๆในการวิจัยตลอดทั้งให้คำแนะนำและข้อคิดที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศและอาจารย์ทุกท่านของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ที่ได้อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือ ตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัย และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ทุกคนที่ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการวิจัยครั้งนี้

ขอโน้มรำลึกถึงพระคุณพ่อและแม่ รวมถึงญาติพี่น้องที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาด้วยความรัก และห่วงใย คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือเป็นอย่างดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ อันจะพึงมีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณพ่อแม่ ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้วางรากฐานการศึกษา และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ผู้วิจัยตราบทุกวันนี้

รุ่งฤดี แจ่มใส

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม.....	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity (DR-TA)	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน.....	40
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	64
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	81
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	81
สมมติฐานการวิจัย.....	81
วิธีดำเนินการวิจัย.....	81
สรุปผลการวิจัย.....	83
อภิปรายผล.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	95
ภาคผนวก ก.....	96
ภาคผนวก ข.....	101
ภาคผนวก ค.....	189
ภาคผนวก ง.....	191
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	193

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คุณธรรมจริยธรรมตามกระแสพระราชดำรัส.....	59
2 ระดับคุณภาพความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม.....	71
3 ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม.....	72
4 แบบแผนการทดลอง.....	73
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม.....	78
6 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้าน จริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และ การสอนแบบเดิมด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส.....	78
7 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทาน คุณธรรมจากพระราชดำรัส.....	79
8 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อน และหลังการทดลอง.....	79
9 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจใน การอ่านภาษาอังกฤษ.....	97
10 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม.....	98
11 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง.....	99
12 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม.....	100

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 กระบวนการอ่าน.....	25
3 แหล่งเนื้อหาจริยธรรม.....	56

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นและสำคัญอย่างมากในการติดต่อสื่อสาร ในยุคปัจจุบันที่สังคมโลกมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก ทั้งนี้ภาษาอังกฤษยังเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตประจำวัน ทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี และที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2558 ประเทศในอาเซียนจะเกิดการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ซึ่งการรวมตัวในครั้งนี้ สิ่งสำคัญที่คนไทยจะต้องทำเพื่อเตรียมตัว คือ การติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ (ฝ่ายวิชาการปัญญาชน. 2555: 66) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และได้ฝึกทักษะที่จำเป็น ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และสามารถสื่อสารกับคนในสังคมได้ ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 5) ได้ให้ความสำคัญในการมุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งให้เป็นผู้ที่มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับสังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ สำหรับประเทศไทยนั้น การเรียนรู้และฝึกทักษะต่างๆ ทั้ง 4 ทักษะ มีความจำเป็นมาก ทั้งทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญที่คนไทยควรได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้ เนื่องจากการดำเนินชีวิตประจำวันจะต้องเกี่ยวข้องกับการอ่าน ทั้งในด้านการศึกษา การอ่านตำราเรียน หนังสือวิชาการ ความรู้ที่ทันสมัย เพื่อให้ทันต่อข่าวสารบ้านเมือง รวมทั้งความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การคมนาคม เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ฯลฯ ซึ่งเราจะต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษมากขึ้นและอาศัยการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการใช้สินค้า การให้คำแนะนำ และเกิดความเข้าใจในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ดังที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531: 84) กล่าวว่า การอ่านจะเป็นกุญแจสำคัญในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ได้ดี และเป็นประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระยะยาวอีกด้วย เพราะการอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการศึกษาหาความรู้ได้กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตให้ดีขึ้นได้จากวิชาความรู้ที่ได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับมณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2548: 19) กล่าวว่า การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของผู้อ่าน การอ่านมากทำให้ผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ ทำให้คนมีความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์ เนื่องจากการอ่านเป็นการจุดประกายความคิดของผู้อ่าน ทำให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจะมีมานานแล้ว แต่ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน จะเห็นได้จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ O-NET (Ordinary National Education Test) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 มีจำนวนผู้เข้าสอบ 804,749 คน พบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 16.19 ปีการศึกษา 2554 มีจำนวนผู้เข้าสอบ 789,881 คน พบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 30.49 และ ปีการศึกษา 2555 มีจำนวนผู้เข้าสอบ 754,302 คน พบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 28.71 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2556: ออนไลน์) จากผลการรายงานคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษที่กล่าวมาทั้ง 3 ปีการศึกษานั้น พบว่า คะแนนวิชาภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งควรได้รับการปรับปรุงและวิชาภาษาอังกฤษยังมีคะแนนต่ำสุดเมื่อเทียบกับวิชาอื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สาเหตุที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่มีประสิทธิภาพ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนและองค์ประกอบหลายๆด้านในการสอนยังไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งปัญหานักเรียนขาดทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนยังขาดทักษะในด้านนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของณรงค์นาท ชาววัง (2551: 66) ได้สำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้านโครงสร้างประโยค ด้านคำศัพท์ และด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ สำลี รักสุทธี (2553: คำนำ) ยังกล่าวอีกว่า คนไทยยังประสบกับปัญหาด้านการอ่าน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญและมีนโยบายให้การอ่านเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อมุ่งแก้ปัญหาทางด้านการอ่านให้ดีขึ้น ทั้งนี้ยังพบปัญหาการขาดแคลนครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม ครูไม่เข้าใจวิธีการสอนที่ถูกต้อง รวมทั้งการวางแผนการสอนของครู หลักสูตร การใช้วัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนที่เหมาะสมและน่าสนใจ และการประเมินผลการเรียนให้ตรงกับวัตถุประสงค์ อีกทั้งตัวผู้เรียนยังขาดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษและเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จและด้อยกว่าหลายๆชาติอีกด้วย (มยุรี สุขวิวัฒน์. 2554: 72-73) ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2551: 4-49) ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในประเทศไทย พบว่า การเรียนการสอนมีปัญหาด้วยกัน 4 ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านหลักสูตร ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาด้านครูผู้สอน และปัญหาด้านผู้เรียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทย

จากปัญหาที่พบดังกล่าว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิค และวิธีการการสอนที่ดี และมีความเหมาะสมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะนำไปสู่การแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการสอนอ่านด้วยวิธี DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) มาพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ซึ่งเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่น่าสนใจที่พัฒนาขึ้นโดย สตาฟเฟอร์ (Stauffer. 1969) และต่อมา เทอร์นีย์ และคนอื่นๆ (Tierney; et al. 1995)

ได้ปรับปรุงวิธีการสอนนี้ขึ้นใหม่โดยเป็นวิธีการสอนอ่านที่มุ่งฝึกกระบวนการคิด การคาดเดา การตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการอ่าน และการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ซึ่งจะให้นักเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยตนเอง ด้วยการคาดเดาเนื้อหาก่อนการอ่าน เพื่อกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น จากนั้นจึงให้นักเรียนอ่านเพื่อตรวจสอบการคาดเดา วิธีการสอนอ่านแบบนี้จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ฝึกกระบวนการคิดทั้งก่อนการอ่าน ขณะอ่าน และหลังการอ่าน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่สามารถนำไปปรับใช้ได้กับการสอนอ่านในทุกระดับ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ซึ่งครูจะเป็นผู้คอยชี้แนะนักเรียน เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาต่างๆ และเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่านแบบ DR-TA ได้มีนักวิจัยทำการศึกษาไว้ เช่น ศุภวัฒน์ อีหม่าเหม (2555: 79-86) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ DR-TA ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ DR-TA ผลคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าผลคะแนนสอบก่อนเรียน และยังส่งผลให้ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นอีกด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการสอนอ่านแบบ DR-TA สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

นอกจากนี้ การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและความรู้ในด้านต่างๆแล้ว การส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรมก็เป็นสิ่งที่จำเป็นมากในการดำรงชีวิต เนื่องจากสถานการณ์และสภาพบ้านเมืองของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นหลักฐานที่ประจักษ์โดยทั่วกันแล้วว่า การที่ประเทศมุ่งพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจอย่างมาก โดยขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางด้านจิตใจ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ยังได้ก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในประเทศจำนวนมาก ซึ่งเป็นปัญหาสังคมที่ดูเหมือนจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เช่น ปัญหายาเสพติด อาชญากรรม ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาเหล่านี้สะท้อนให้เห็นความเสื่อมโทรมของสังคม (ทิตนา เขมมณี. 2546: 1-2) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนในด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยระบุในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 20) สอดคล้องกับ มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2537: คำนำ) กล่าวว่า ในการสอนทักษะทางภาษานั้นจะต้องบูรณาการในการสอน สิ่งที่จะขาดไม่ได้คือการสอดแทรกการสอน ความมีระเบียบวินัยและคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปด้วย เพื่อให้เด็กเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นอย่างมีหลักการและพร้อมด้วยความเป็นผู้มีคุณธรรมประจำใจ อันนำมาซึ่งความสุขและการประสบความสำเร็จในชีวิตของการเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา และชีวิตการทำงาน รวมทั้งการอยู่ร่วมกับ

บุคคลอื่นๆในสังคมทุกระดับ ดังนั้น ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อมกับการพัฒนาทักษะการอ่านให้ดีขึ้น โดยวิธีการสอนการสอนอ่านแบบ DR-TA นั้น สื่อที่ใช้ในการประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากสื่อการสอนจะสามารถช่วยให้การสอนอ่านแบบ DR-TA เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาการอ่านให้ดีขึ้นได้ เพราะสื่อการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการพัฒนาความรู้ ทักษะต่างๆให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ สื่อการเรียนการสอนบางชนิดยังสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมได้อีกด้วย ซึ่งนิทานก็เป็นสื่อที่เหมาะสมในการสอนอ่านและยังมีเนื้อหาสาระที่สอดแทรกในด้านคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียนได้ อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน และมีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ดังที่ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545: คำนำ) กล่าวว่า นิทานช่วยให้เกิดความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน เพิ่มพูนความรู้ทางภาษา เสริมสร้างจินตนาการ และเป็นสื่อการสอนศีลธรรมจรรยา ซึ่ง สอดคล้องกับ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553: คำนำ) กล่าวว่า นิทานมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่เด็กและเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นครูผู้สอนในปัจจุบันจึงเห็นความสำคัญของการนำนิทานมาใช้เป็นสื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ให้แก่เด็กและเยาวชน นอกจากนี้ นิทานยังมีคุณค่าต่อการฝึกทักษะการอ่าน ให้แก่เด็ก ฝึกทักษะการคิดและการตัดสินใจในการทำกิจกรรมต่างๆอย่างมีเหตุผล อีกทั้งสร้างความเพลิดเพลินและความสนุกสนานคลายความเครียดให้แก่ผู้อ่านอีกด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่าน และการคิดวิเคราะห์ มาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส เนื่องจากเป็นนิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมที่นักเรียนควรประพฤติปฏิบัติ ซึ่งนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัสนี้มีแนวคิดของแต่ละเรื่องนำมาจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยในหลายโอกาส เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ในด้านจริยธรรม ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีทั้งความรู้ ความสามารถ มีทักษะกระบวนการต่างๆ และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

3. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในการนำวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน และการใช้สื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัสเพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมี ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 21101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 12 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 537 คน โดยมีการจัดห้องเรียนแบบความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 21101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการจัดเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วย การสุ่ม (Sampling Unit) และใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากเพื่อจัดเป็น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random Assignment) กลุ่มละ 50 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอน แบบ DR-TA และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกนิทานจากหนังสือ “นิทานคุณธรรมจาก พระราชดำรัส” เป็นหนังสือนิทานซึ่งมีแนวคิดของแต่ละเรื่องนำมาจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยในหลายโอกาส โดยเน้นเรื่องคุณธรรมใกล้ตัวที่ผู้เรียน สามารถน้อมนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างง่ายๆ ซึ่งเนื้อหาของนิทานมีทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ Honesty, Cooperation, Sufficiency, Conserving Resources, and Giving

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยใช้เวลากลุ่มละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ซึ่งใช้เวลาสอนกลุ่มละ 2 คาบเรียนต่อสัปดาห์ โดยรวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ และการทดสอบหลังเรียน 1 คาบ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอน จำแนกเป็น
 - 1.1 การสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส
 - 1.2 การสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบ DR-TA (Directed Reading- Thinking Activity) หมายถึง วิธีการสอนอ่านที่มุ่งฝึกกระบวนการคิด กลั่นกรองและตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการอ่าน โดยให้ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยตนเอง ด้วยการคาดเดาเนื้อหา ก่อนการอ่าน เพื่อกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น จากนั้นจึงให้นักเรียนอ่านเพื่อตรวจสอบการคาดเดา ซึ่งวิธีการสอนอ่านแบบนี้จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ฝึกกระบวนการคิดทั้งก่อนการอ่าน ขณะอ่าน และหลังการอ่าน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มแบบคละความสามารถ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งมีครูคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาขณะอ่าน สำหรับเนื้อหาของบทเรียนในการทดลองครั้งนี้เป็นประเพณีนิทานคุณธรรม โดยดำเนินการสอนตามขั้นตอนการสอนอ่าน ของเทอร์นีย์ และคนอื่นๆ (Tierney; et al. 1995) ซึ่งแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 2 ช่วงหลัก ดังนี้

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing the reading-thinking process) ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การคาดเดา (Predicting) โดยนักเรียนดูภาพประกอบและอ่านชื่อเรื่อง ซึ่งจะให้นักเรียนดูเนื้อเรื่องที่ละตอน แล้วคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร โดยครูกระตุ้นด้วยคำถาม เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่าน ตัวอย่างเช่น What do you think a story with this title might be about?, What do you think might happen in the story? , Which of these predictions do you agree with? หากนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์หรือสำนวนต่างๆ ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนพยายามหา

ความหมายของคำศัพท์ด้วยตนเองเสียก่อน ก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากครู โดยครูแนะนำให้ นักเรียนใช้กลยุทธ์ ดังนี้

- อ่านให้จบประโยค
- เดาจากภาพประกอบ
- อ่านออกเสียง
- ขอความช่วยเหลือจากครู

ขั้นที่ 2 การอ่าน (Reading) ในขั้นตอนนี้ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจเพื่อตรวจสอบ การคาดเดา ครูสังเกตพฤติกรรมในการอ่านของนักเรียน และให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาใน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แต่ครูไม่ควรบอกความหมายของคำศัพท์ให้นักเรียน ทราบก่อน

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบความเข้าใจ (Proving) หลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อหา ส่วนแรกจบแล้ว ให้นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียน เช่น สิ่งที่นักเรียนได้คาดเดาไว้ถูกต้องหรือไม่ ตอนนี้มีคิดเห็นอย่างไร ซึ่งคำถาม เหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนได้ตรวจสอบการคาดเดา และครูอาจให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่ เป็นการยืนยันความคิดของตนเองให้เพื่อนฟัง จากนั้นนักเรียนอ่านเนื้อหาในส่วนถัดไป โดยจะ ปฏิบัติตามขั้นที่ 1-3 จนกระทั่งนักเรียนอ่านจบทั้งเรื่อง โดยครูกระตุ้นการคาดเดาของนักเรียนด้วย การถามถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้ข้อมูลและเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่อง มากยิ่งขึ้น และเมื่ออ่านเนื้อเรื่องจบแล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องและอภิปรายเกี่ยวกับ จริยธรรมที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental skill training)

ครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านอีกครั้ง เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี และประโยคที่สำคัญหรือเป็นปัญหาที่พบจากการอ่าน จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัด เพื่อทบทวนความเข้าใจ

2. การสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส หมายถึง การจัด กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) โดยให้ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยตนเอง ด้วยการคาดเดา เนื้อหาก่อนการอ่าน เพื่อกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น จากนั้นจึงให้นักเรียนอ่านเพื่อ ตรวจสอบการคาดเดา โดยใช้นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัสเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่าน

3. นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส หมายถึง นิทานที่มีแนวคิดของแต่ละเรื่องนำมาจาก พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยในหลายโอกาส โดยเน้น เรื่องคุณธรรมใกล้ตัวที่ผู้เรียนสามารถน้อมนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างง่าย ๆ นอกจากนี้ยังช่วย ปลุกฝังให้ผู้เรียนภาคภูมิใจในความเป็นไทยและรักผืนแผ่นดินไทยที่มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือ

พ่อหลวงของเรา เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งประเทศมาอย่างเนิ่นนานและตลอดไป ซึ่งนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัสมีทั้งหมด 9 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง Sufficiency, Honesty, Cooperation, Conserving Resources, Responsibility, Self-evaluation, Perseverance, Speak-Truth Act-Truly, and Giving (ปรีดา ปัญญาจันทร์. 2557)

4. การสอนแบบเดิม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ครูใช้ในการสอนอ่านโดยเน้นไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation Instruction) จะใช้วิธีเรียนแบบท่องจำกฎเกณฑ์และคำศัพท์ เน้นไวยากรณ์และการแปลเป็นหลัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน และเห็นคุณค่าของบทประพันธ์ วรรณคดีภาษาอังกฤษ เนื่องจากเชื่อว่าการเรียนไวยากรณ์จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์ในภาษาที่เรียนได้มากขึ้น โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ

ขั้นตอนที่ 2 สอนคำศัพท์ โดยครูบอกคำแปลเป็นภาษาไทย และสอนในลักษณะเป็นรายการคำศัพท์โดดๆ

ขั้นตอนที่ 3 สอนโครงสร้าง ในขั้นตอนนี้ครูอธิบายกฎไวยากรณ์ ข้อยกเว้นต่างๆให้ผู้เรียนทราบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

ขั้นตอนที่ 4 สอนอ่าน โดยให้นักเรียนเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วให้แปลเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทย ตอบคำถามและวิเคราะห์กฎไวยากรณ์

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการเรียน นักเรียนทำการบ้าน ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม หรือให้ท่องคำศัพท์

5. การสอนแบบเดิมด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นไวยากรณ์และการแปลเป็นหลัก ซึ่งเป็นการเรียนแบบท่องจำกฎเกณฑ์และคำศัพท์ โดยใช้นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัสเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

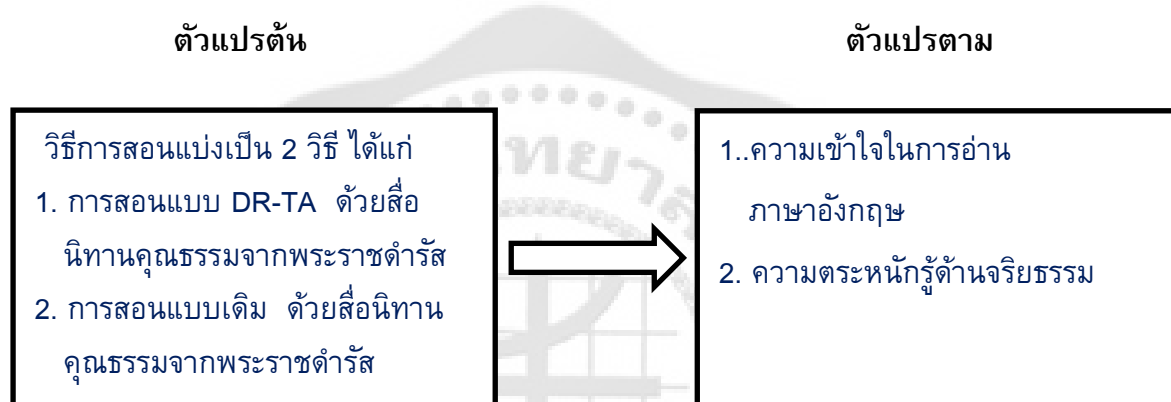
6. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านที่ผู้อ่านพยายามเข้าถึงสารและเข้าถึงประเด็นที่ผู้เขียนเจตนาส่งสารในแง่มุมต่างๆให้ผู้อ่าน เข้าใจสิ่งที่อ่านในด้านการแปลความ ตีความ วิเคราะห์ จับใจความสำคัญ และเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ รวมถึงสามารถบอกรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบถาม-ตอบมี 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบแบบโคลซ (cloze test) จำนวน 30 ข้อ

7. ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือการแสดงออกต่างๆว่าดีงามหรือไม่ รู้ว่าพฤติกรรมนั้นควรทำหรือไม่ควรทำ เพื่อนำไปสู่ความสงบสุขและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร

ความประหยัด ความพอเพียง ความสามัคคี เป็นต้น วัดได้จากแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม แบบลิเคิร์ต โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม โดยใช้การสอนแบบ DR-TA ที่มีแนวคิดและวิธีการสอนตามรูปแบบของเทอร์นีย์ และคนอื่นๆ (Tierney; et al. 1995) ซึ่งมีแนวคิดว่าการอ่าน คือ กระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน โดยให้ผู้อ่านได้คาดเดาเนื้อหา และตรวจสอบการคาดเดานั้น เพื่อกระตุ้นให้เกิดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและมีความเข้าใจในการอ่าน ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม แตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง สูงขึ้น
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส มีความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม หลังการทดลอง สูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยศึกษารายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1.4 คุณภาพผู้เรียน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม

2.1 ความเป็นมาและความหมาย

2.2 ขั้นตอนการสอนแบบเดิม

3. การสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity (DR-TA)

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบ DR-TA

3.2 ขั้นตอนการสอนแบบ DR-TA

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ DR-TA

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

4.1 ความหมายของการอ่าน

4.2 ความสำคัญของการอ่าน

4.3 กระบวนการอ่าน

4.4 องค์ประกอบของการอ่าน

4.5 ความเข้าใจในการอ่าน

4.6 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

4.7 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

4.8 การวัดและประเมินทักษะการอ่าน

4.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

5.1 ความหมายของนิทาน

5.2 นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

5.3 ประเภทของนิทาน

5.4 หลักเกณฑ์การเลือกนิทาน

- 5.5 คุณค่าของนิทาน
- 5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน
- 6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม
 - 6.1 ความหมายของความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม
 - 6.2 การเกิดจริยธรรม
 - 6.3 ลักษณะของจริยธรรม
 - 6.4 จริยธรรมหลักที่สำคัญ
 - 6.5 การวัดและประเมินจริยธรรม
 - 6.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551ข: 220)

1.2 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551ข: 221)

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์บุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบ่งออกเป็น 4 สาระ และในแต่ละสาระประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ต่างๆ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551ข: 228-243)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.4 คุณภาพผู้เรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ช่วงชั้นที่ 3 เมื่อเรียนจบช่วงชั้นนี้แล้ว นักเรียนจะต้องมีความรู้ ความสามารถและทักษะต่างๆตามที่หลักสูตรภาษาต่างประเทศได้กำหนดไว้ เพื่อวัดและประเมินผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมาย และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551ข: 222-227)

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

- ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบายให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

- พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่องข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

- เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

- ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูล ต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตาม หัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ภูมิอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

- ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมาย ตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้สอน จะต้องยึดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นหลัก เพื่อให้ผู้สอนมีแนวทางในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และมีทักษะต่างๆเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม

2.1 ความเป็นมาและความหมาย

การสอนแบบเดิม (Traditional Instruction) เป็นวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar Translation Instruction) อาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Conventional Instruction เกิดขึ้นก่อน ปี ค.ศ.1950 นิยมใช้ในการสอนภาษากรีกและละติน การสอนแบบนี้ไม่เน้นการฟังและการพูด แต่ เน้นไวยากรณ์และการแปล เพื่อให้สามารถอ่านตำราและวรรณคดีภาษากรีกและละตินได้ วิธีสอนนี้ ได้นำมาใช้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถ ในการอ่าน และเห็นคุณค่าของบทประพันธ์ วรรณคดีภาษาอังกฤษ เนื่องจากเชื่อว่าการเรียน ไวยากรณ์จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์ในภาษาที่เรียนได้มากขึ้น ช่วยให้พูดและเขียนภาษาที่ เรียนได้ดีขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังคาดหวังว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยวิธีนี้จะช่วยเพิ่มพูน

สติปัญญาของผู้เรียน แม้ว่าผู้เรียนจะไม่เคยมีโอกาสดูใช้ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนในการพูด แต่เป็นการฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าอันจะนำไปสู่การพัฒนาความคิด สติปัญญา ซึ่งจะเป็นโยบายที่เก้ตัวผู้เรียนอย่างมาก

วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลนี้ อิงความคิดที่ว่า ภาษามีกฎเกณฑ์ มีระบบและระเบียบ การเรียนภาษา คือ การเรียนรู้ระบบกฎเกณฑ์ต่างๆของภาษา ดังนั้นจุดประสงค์พื้นฐานของการสอนก็คือ ให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านวรรณกรรมภาษาต่างประเทศที่เรียนและรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน เชื่อว่าถ้าผู้เรียนรู้ในกฎไวยากรณ์และความหมายของคำศัพท์ต่างๆแล้ว ก็จะสามารถเข้าใจข้อความต่างๆในภาษาที่เรียน ใช้ภาษานั้นได้อย่างถูกต้อง และสามารถแปลเป็นภาษาของตนได้ ก็จัดว่าประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาตามแนวการสอนนี้ วิธีสอนแบบนี้จึงเน้นทักษะการอ่านและการเขียน เพราะภาษาที่ใช้ในวรรณกรรมเป็นภาษาเขียนมากกว่าภาษาพูด ส่วนทักษะการฟังและการพูดตลอดจนการออกเสียง จะใช้วิธีเรียนแบบท่องจำกฎเกณฑ์และคำศัพท์ และแปลเป็นภาษาของตน ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเรียนการสอนในชั้น เป็นผู้ควบคุมให้ความรู้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน การเรียนการสอนจะใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ ประเมินความสามารถของผู้เรียนจากความเร็วและความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัด จึงอาจกล่าวได้ว่า วิธีการสอนแบบนี้เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาจริงๆ มากกว่าให้พื้นฐานในการเรียนรู้วิธีการใช้ภาษา นั่นคือ ช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าภาษามีระบบอย่างไร มากกว่าจะรู้ว่าเจ้าของภาษาใช้ภาษาอย่างไร ปัจจุบันวิธีสอนแบบนี้ก็ยังเป็นวิธีการสอนที่เป็นมาตรฐานการสอนภาษาในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. 2543: 85)

2.2 ขั้นตอนการสอนแบบเดิม

การสอนแบบเดิม ประกอบด้วยบทเรียนและแบบฝึกหัด ในบทเรียนแต่ละบทจะประกอบด้วยบทความ หรือข้อความให้ผู้เรียนอ่าน และมีคำศัพท์ไวยากรณ์ที่นำมาจากบทความนั้น สำหรับใช้ในการดำเนินการสอนตามขั้นตอนดังนี้ (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. 2543: 86)

ขั้นตอนที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ

ขั้นตอนที่ 2 สอนคำศัพท์ โดยครูบอกคำแปลเป็นภาษาไทย และสอนในลักษณะเป็นรายการคำศัพท์โดดๆ

ขั้นตอนที่ 3 สอนโครงสร้าง ในขั้นตอนนี้ครูอธิบายกฎไวยากรณ์ ข้อยกเว้นต่างๆ ให้ผู้เรียนทราบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

ขั้นตอนที่ 4 สอนอ่าน โดยให้นักเรียนเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วให้แปลเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทย ตอบคำถามและวิเคราะห์กฎไวยากรณ์

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการเรียน นักเรียนทำการบ้าน ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม หรือให้ท่องคำศัพท์

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนแบบเดิมนั้น เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ความรู้ ความเข้าใจกฎไวยากรณ์และการแปล รวมทั้งการท่องจำคำศัพท์ โดยผู้สอนเป็นผู้ทำหน้าที่อธิบาย และให้ผู้เรียนนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการทำแบบฝึกหัด หรือยึดครูเป็นศูนย์กลาง การวัดผลจึง เน้นการจำคำศัพท์ และกฎไวยากรณ์

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity (DR-TA)

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบ DR-TA

การสอนแบบ DR-TA พัฒนาขึ้นโดย สตาฟเฟอร์ (Stauffer. 1969: 19-20) ซึ่งมี แนวคิดว่าการอ่าน คือ กระบวนการคิดที่เชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน โดยการตั้งคำถาม การตั้งสมมติฐาน หรือการให้ดูรูปภาพ เพื่อให้ผู้อ่านได้คาดเดาเนื้อหา จากนั้นจึงลงมืออ่าน เพื่อศึกษาหรือหาข้อมูล เพื่อตรวจสอบการคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่ ซึ่งผู้เรียนจะมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เด็กคิดได้ เด็กสามารถคิดได้จากประสบการณ์ของพวกเขา และความสามารถทางภาษาของเด็ก พวกเขาสามารถคาดเดาสถานการณ์จนกระทั่งสรุปเนื้อเรื่องได้
2. เด็กทำกิจกรรมอย่างมีจุดมุ่งหมาย เด็กสามารถทำนาย วางแผน และมีความเพลิดเพลินกับการทำความเข้าใจและจดจำสิ่งต่างๆ
3. เด็กตรวจสอบได้ เด็กสามารถเรียนรู้จากสถานการณ์หรือสภาวะแวดล้อม การจดบันทึกรายละเอียดต่างๆ เชื่อมโยงความคิด การถามคำถาม การประมวลความคิดและสร้างแนวความคิดใหม่
4. เด็กใช้ประสบการณ์และความรู้ของพวกเขาได้ เด็กสามารถระลึกได้ถึงประสบการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง จดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว สามารถแยกแยะ และเชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์ของพวกเขาได้
5. เด็กประเมินข้อเท็จจริงและอนุมานได้ เด็กสามารถรวบรวมข้อมูลและพิจารณาสถานการณ์ต่างๆได้
6. เด็กตัดสินใจได้ เด็กสามารถแยกแยะระหว่างสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิด ความยุติธรรมและไม่ยุติธรรม ใช่และไม่ใช่ ความสำเร็จและความล้มเหลว
7. เด็กมีอารมณ์ร่วมได้ ถ้าเด็กมีส่วนร่วมในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง พวกเขาจะเกิดอารมณ์ร่วมในสถานการณ์นั้นๆได้
8. เด็กมีความสนใจ เด็กจะแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาในสิ่งที่พวกเขาชอบและไม่ชอบ ต้องการหรือไม่ต้องการ
9. เด็กเรียนรู้ได้ เด็กและผู้ใหญ่อาจจะมีความแตกต่างในลักษณะของแรงจูงใจและประสบการณ์ แต่เด็กและผู้ใหญ่ไม่มีความแตกต่างในการเรียนรู้

10. เด็กประยุกต์ได้ มีงานวิจัยพบว่า เมื่อเด็กมีความเชี่ยวชาญการใช้สื่ออย่างหนึ่งได้ เขาจะสามารถประยุกต์ใช้กับสื่อประเภทอื่นๆได้

11. เด็กเข้าใจได้ ความเข้าใจของเด็กโดยส่วนมากขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่มาจากความต้องการจากประสบการณ์ที่พวกเขาได้ปฏิบัติในขั้นตอนต่างๆของการทำกิจกรรม

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนแบบ DR-TA มีแนวคิด ที่เน้นการอ่านโดยเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การตั้งคำถามหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน เพื่อคาดเดาเนื้อหา ก่อนการอ่านและอ่านเพื่อตรวจสอบการคาดเดานั้น ซึ่งเด็กจะสามารถใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ภาษาได้ เพื่อทำนายหรือคาดเดาส่ที่จะเกิดขึ้นในเนื้อเรื่อง สามารถอ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ และแยกแยะข้อเท็จจริงหรือประเมินสถานการณ์ต่างๆในเรื่อง และมีความเพลิดเพลินกับการทำความเข้าใจ และจดจำสิ่งที่อ่านได้

3.2 ขั้นตอนการสอนแบบ DR-TA

ขั้นตอนการสอนแบบ DR-TA โดย สตาฟเฟอร์ (Stauffer.1969: 20-21) แบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน โดย
 - 1.1 ใช้ตัวชี้แนะต่างๆ เช่น ชื่อเรื่อง รูปภาพ แผนที่ กราฟ
 - 1.2 ใช้ประเภทของสื่อเพื่อคาดเดาเนื้อหา
 - 1.3 กำหนดวัตถุประสงค์โดยใช้ประสบการณ์ ความสามารถ ความสนใจและความต้องการของกลุ่ม
2. ช้้นแนะนำอัตราเร็วในการอ่านที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และสื่อ
 - 2.1 อ่านคร่าวๆ (Skimming) – อ่านโดยกวาดสายตารวดเร็ว
 - 2.2 อ่านข้าม (Scanning) – อ่านเฉพาะส่วนอย่างละเอียด
 - 2.3 อ่านเพื่อศึกษา (Study) – อ่านซ้ำเพื่อพิจารณาเนื้อหา
3. ช้้นสังเกตการ
 - 3.1 สังเกตการใช้อัตราเร็วในการอ่าน
 - 3.2 สังเกตการขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ การสรุปแนวคิดรวบยอด การอ่านซ้ำ (อ่านในใจ หรืออ่านออกเสียง)
 - 3.3 เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยเรื่องความหมายของคำศัพท์ ครูควรให้ความช่วยเหลือทันทีโดยแนะนำให้นักเรียนใช้ตัวชี้แนะ
4. ช้้นพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน
 - 4.1 ตรวจสอบวัตถุประสงค์
 - 4.2 ยืนยันหรือแก้ไขวัตถุประสงค์
 - 4.3 นักเรียนอาจต้องการแหล่งข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติม
 - 4.4 พัฒนาแนวความคิดรวบยอด

5. ชั้นกิจกรรมเสริม เช่น อภิปราย แบบฝึกหัดอ่านเพิ่มเติม เรียนเพิ่ม ฝึกเขียน เพื่อเสริมทักษะทางการอ่านในเรื่องต่อไปนี้

5.1 การคาดเดา

5.2 การสรุปข้อมูลโดยใช้ภาษาของตนเอง

5.3 ความมีเหตุผล โดยการอนุมานความ และการหาข้อมูลสนับสนุน

5.4 การหาความหมายของคำศัพท์ โดยการใช้รูปภาพ บริบทของภาษา

โครงสร้างทางภาษาและพจนานุกรม

ต่อมา เทอร์นีย์ และคนอื่นๆ (Tierney; et al. 1995: 214-216) ได้ปรับปรุงวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) ขึ้นใหม่ โดยแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 2 ช่วงหลัก ดังนี้

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing the reading-thinking process) ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การคาดเดา (Predicting) โดยนักเรียนดูภาพประกอบและอ่านชื่อเรื่อง ซึ่งจะให้นักเรียนดูเนื้อเรื่องที่ละตอน แล้วคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร โดยครูกระตุ้นด้วยคำถาม เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่าน ตัวอย่างเช่น What do you think a story with this title might be about?, What do you think might happen in the story?, Which of these predictions do you agree with? หากนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์หรือสำนวนต่างๆ ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนพยายามหาความหมายของคำศัพท์ด้วยตนเองเสียก่อน ก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากครู โดยครูแนะนำให้ นักเรียนใช้กลยุทธ์ ดังนี้

- อ่านให้จบประโยค
- เดาจากภาพประกอบ
- อ่านออกเสียง
- ขอความช่วยเหลือจากครู

ขั้นที่ 2 การอ่าน (Reading) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจเพื่อตรวจสอบการคาดเดา ครูสังเกตพฤติกรรมในการอ่านของนักเรียน และให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แต่ครูไม่ควรบอกความหมายของคำศัพท์ให้นักเรียนทราบก่อน

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบความเข้าใจ (Proving) หลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อหาส่วนแรกจบแล้ว ให้นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน เช่น สิ่งที่นักเรียนได้คาดเดาไว้ถูกต้องหรือไม่ ตอนนี้มีความคิดเห็นอย่างไร ซึ่งคำถามเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนได้ตรวจสอบการคาดเดา และครูอาจให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่เป็นที่ยืนยันความคิดของตนเองให้เพื่อนฟัง จากนั้นนักเรียนอ่านเนื้อหาในส่วนถัดไป โดยจะปฏิบัติตามขั้นที่ 1-3 จนกระทั่งนักเรียนอ่านจบทั้งเรื่อง โดยครูกระตุ้นการคาดเดาของนักเรียนด้วยการถามถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ซึ่งจะทำให้ นักเรียนได้ข้อมูลและเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่อง

มากยิ่งขึ้น และเมื่ออ่านเนื้อเรื่องจบแล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องและอภิปรายเกี่ยวกับจริยธรรมที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental skill training)

ครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านอีกครั้ง เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี และประโยคที่สำคัญหรือเป็นปัญหาที่พบจากการอ่าน จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนความเข้าใจ

จากเอกสารดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการสอนแบบ DR-TA โดยสตาฟเฟอร์ (Stauffer. 1969: 20-21) แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน ขั้นแนะนำอัตราเร็วในการอ่านที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และสื่อ ขั้นสังเกตการณ์ ขั้นพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และขั้นกิจกรรมเสริม เช่น อภิปราย แบบฝึกหัดอ่านเพิ่มเติม เรียนเพิ่ม ฝึกเขียน เพื่อเสริมทักษะทางการอ่าน และต่อมา เทอร์นีเย่ และคณะ (Tierney; et al. 1995: 214-216) ได้ปรับปรุงวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ขึ้นใหม่ โดยแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 2 ช่วงหลัก คือ ช่วงกระบวนการอ่านและคิด และช่วงการฝึกทักษะที่จำเป็น ซึ่งวิธีการสอนข้างต้นเป็นวิธีการสอนอ่านโดยเฉพาะเพื่อให้ผู้อ่านเกิดทักษะและความเข้าใจในการอ่านสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ DR-TA

งานวิจัยต่างประเทศ

อามมาน (Amman. 2012: 148) ทำการศึกษาผลการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity(DR-TA) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ในประเทศจอร์แดน ซึ่งแบ่งการทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยนักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity (DR-TA) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์สมมติฐานคือ Analysis of Covariance (ANCOVA) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity (DR-TA) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบเดิม

เออร์เลียนา (Erliana. 2011: 51) ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการแก้ปัญหาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity (DR-TA) วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ต้องการทราบว่าการสอนแบบ DR-TA สามารถแก้ปัญหาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้หรือไม่ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การจดบันทึก แบบสอบถาม และแบบทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า การสอนอ่านแบบ DR-TA สามารถแก้ปัญหาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ และยังพบว่าการสอนอ่านแบบ DR-TA ส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

งานวิจัยในประเทศ

ศุภวัฒน์ อีหม่าเหม (2555: 83) ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ DR-TA ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ DR-TA กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน โรงเรียนบ้านพรุชิง อำเภอเทพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลข้อมูลคือ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t -test) ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ DR-TA ผลคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าผลคะแนนสอบก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนมีทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอีกด้วย

จากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ DR-TA ทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า การสอนแบบ DR-TA เป็นวิธีการสอนที่เพื่อฝึกทักษะการอ่านของผู้เรียน ฝึกการคาดเดาและการคิดวิเคราะห์ โดยเน้นให้ผู้อ่านได้ฝึกกระบวนการคิดและการอ่าน ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านที่สามารถพัฒนาทักษะและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และส่งผลให้คะแนนการอ่านของผู้เรียนสูงขึ้น

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

4.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญมากต่อการดำรงชีวิต เพราะการอ่านช่วยให้เราได้รับความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทั้งความสนุกสนานเพลิดเพลิน และช่วยในการแก้ปัญหา นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญให้คำนิยามของการอ่าน ดังต่อไปนี้

คูเปอร์ และคนอื่นๆ (Cooper; et al. 1988: 3) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหาที่อ่าน โดยการอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมในการสร้างความหมายและผูกเรื่องในสิ่งที่อ่าน

ลอเรนซ์ และเฮเดน (Lawrence; & Hayden. 1982: 4) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการในการใช้สายตามองสัญลักษณ์ที่เขียน แล้วเปลี่ยนสัญลักษณ์ที่เขียนนั้นเป็นคำพูด ซึ่งบ่งบอกถึงความคิดของผู้เขียนหรือข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อถึงผู้อ่าน

วิตโดวสัน (Widdowson. 1979: 174) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การมีปฏิสัมพันธ์หรือการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้เขียนสื่อออกมาในรูปแบบของข้อความหรืองานเขียนต่างๆ และผู้อ่านเข้าไปมีส่วนร่วมในการคิดพิจารณาในเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบกับผู้เขียนโดยการสนทนาผ่านข้อความที่ผู้เขียนได้เขียนไว้เพื่อสื่อสารกับผู้อ่าน

สตาฟเฟอร์ (Stauffer. 1969: 5) กล่าวว่า การอ่าน คือ การรับข้อมูล ข่าวสารต่างๆ และการทำความเข้าใจข้อมูลนั้นๆ ผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้ส่งสารคือผู้เขียนได้เรียบเรียงไว้

สมิธ (Smith. 1985: 101) กล่าวว่า การอ่าน คือ การทำความเข้าใจในข้อมูลที่ผู้เขียนได้เขียนไว้หรือการทำความเข้าใจในความคิดของผู้เขียนที่สื่อออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร

จากคำนิยามของนักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นการรับข้อมูลหรือเรื่องราวข่าวสารต่างๆจากผู้เขียนผ่านตัวอักษร เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ต่างๆที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน และให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งนั้น

4.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก มนุษย์ต้องอาศัยทักษะและความเข้าใจในการอ่านเพื่อการทำกิจกรรมต่างๆ การดำรงชีวิตในแต่ละวัน และการประกอบอาชีพ นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 7) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่างๆ
2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนและพัฒนางาน
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นต่อไป
4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดและฉลาดรอบรู้เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญาเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจ และบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

7. การอ่านเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์และสังคม

8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ

ไพพรรณ อินทนิล (2546: 7-9) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน องค์การสหประชาชาติได้เสนอให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศช่วยกันรณรงค์ให้ทุกคนในโลกนี้อ่านหนังสือให้ออกในปี พ.ศ.2543 เพราะตระหนักในความสำคัญของการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกมักจะเสียเปรียบ

กลายเป็นคนล้าหลัง ไม่ทันโลก ไม่ทันเหตุการณ์ อาจจะถูกหลอกเสียรู้ได้ง่ายและไม่เชื่อมั่นตนเอง ไม่มีความสุขในการเข้าสังคม เราจะสังเกตเห็นว่าประเทศที่เจริญจำนวนประชากรที่อ่านออกเขียนได้จะมีมาก ในชีวิตประจำวันเราจะต้องอาศัยการอ่านเพื่อการดำรงชีวิตแทบทุกเรื่องก็ว่าได้ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ สินค้าอุปโภคบริโภค ตลอดจนยารักษาโรค ทุกคนควรจะต้องรู้จักอ่านวิธีใช้ และวันหมดอายุ จึงจะสามารถใช้สินค้านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือการไปติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานที่ดิน สำนักงานขนส่งทางบก ธนาคาร สถานศึกษา เทศบาล ฯลฯ จำเป็นที่จะต้องอ่านหนังสือออก จึงจะสามารถไปติดต่อหน่วยงานที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว การอ่านหนังสือไม่ออกทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่าคุณเองไร้ศักดิ์ศรี ไม่สามารถร่วมพูดคุยเรื่องต่างๆกับผู้อื่นได้อย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นทักษะเบื้องต้นที่มนุษย์ทุกคนจำเป็นที่จะต้องใช้ในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

2. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่างๆได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการเรียนรู้วิชาต่างๆไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ล้วนแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น กิจกรรมในสถานศึกษา 80-90% จะต้องอาศัยการอ่าน ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่าน จึงจะสามารถร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมักมีความคิดกว้างขวางขึ้น หนังสือเพียงอย่างเดียวสามารถทำให้ผู้เรียนคิดไปตามลำดับขั้นได้

3. การอ่านเป็นสื่อสำคัญในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม การพัฒนาสังคมที่ดีนั้นอุปกรณ์สำคัญ คือ “การอ่าน” ผู้ที่อ่านมากก็ย่อมจะมีมุมมองและวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและเป็นคนยืดหยุ่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและพัฒนาสังคมได้ ดังนั้น เมื่อทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมนั้นก็ย่อมจะดีไปด้วย เมื่อเกิดปัญหาต่างๆก็ย่อมจะรู้จักใช้สติปัญญาร่วมกันแก้ปัญหา ก็จะทำให้สังคมนั้นอยู่กันอย่างมีความสุข

4. การอ่านช่วยผ่อนคลายความเครียด ผู้คนในยุคปัจจุบันประสบกับความเครียดสูง เพราะภาวะเศรษฐกิจ หน้าที่การงาน ความรับผิดชอบต่อครอบครัวและสังคม ตลอดจนสภาพสิ่งแวดล้อม อากาศ การจราจร ล้วนทำให้เกิดความเครียด ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาทางสุขภาพจิตใจ และสังคมตามมา หากเป็นผู้รักการอ่านก็จะสามารถหาทางออก ลดความเครียดได้ด้วยการอ่านหนังสือที่ตนชอบ

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545: 2-3) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ทุกเรื่อง ซึ่งมีอยู่ในทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท โดยเฉพาะความอยากรู้ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ในโลกนี้มีทั้งข่าวดีและข่าวร้าย เช่น มีข่าวความบันเทิง ข่าวความสุข ความทุกข์ ความสำเร็จ ข่าวโศกนาฏกรรม การเกิดอัคคีภัย อุทกภัย ภูเขาไฟระเบิด เชื้อนพิษหลาย ผู้ก่อการร้ายวางระเบิด ข่าวการจีเครื่องบิน ข่าวนักวิทยาศาสตร์ได้รับรางวัลโนเบลสาขาต่างๆ ข่าวกีฬา ข่าวบุคคลสำคัญ ข่าวการค้นพบยารักษาโรคใหม่ๆ อันเป็นความหวังของคนป่วยที่ยังไม่มีผู้ค้นพบยาในการรักษา ข่าวการเมืองการ

ปกครอง ข้าราชการศึกษา ข้าราชการกรม ข้าราชการพลกลวง ข้าราชการโยมเด็กและทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนชาวบุคคลทำคุณงามความดี ชาวบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน และชาวบุคคลผู้นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติ เป็นต้น

2. ผู้ที่ไม่สามารถอ่านหนังสือได้จะไม่ได้รับข่าวสารในแต่ละวัน และผู้ที่อ่านได้เคยได้รับข่าวสาร แต่ถ้าวันใดไม่ได้รับข่าวสารนั้นจะรู้สึกหงุดหงิด ไม่มีความสุข เพราะข่าวทำให้ชีวิตของคนอ่านมีความหมาย ถ้าไม่ได้ทราบข่าวสารใด ไม่ว่าจะเป็นข่าวดีหรือข่าวร้าย จะเปรียบเสมือนคนหูหนวกตาบอดไม่รู้เรื่องโลกภายนอก ทั้งความเจริญก้าวหน้าและความหลังของประเทศของตนหรือประเทศอื่นๆ ถึงแม้ว่าข่าวนั้นจะไม่กระทบกับผู้อ่านโดยตรง แต่ข่าวนั้นมีส่วนทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง เช่น คนป่วยเป็นโรคที่ยังรักษาไม่หายจะมีความหวังว่าจะมีผู้ค้นพบยารักษาโรคได้ จึงเฝ้าคอยอ่านข่าวด้วยความหวัง ทำให้มีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น มีกำลังใจ มีการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิต นอกจากนั้นการดำเนินกลยุทธ์ต่างๆ ซึ่งได้จากการอ่านจะทำให้ผู้อ่านมีการเตรียมตัวที่ดี ศึกษาหาทางที่จะพิชิตคู่ต่อสู้ให้ได้ไม่ว่าจะเป็นด้านการแสดงความคิดเห็น การใช้สติปัญญาไตร่ตรองอย่างชาญฉลาด การรู้จักอ่อนของคู่ต่อสู้จะทำให้ผู้อ่านที่ได้ศึกษาข้อมูลมาเป็นอย่างดีสามารถเอาชนะได้อย่างง่ายดาย โดยเฉพาะการทำสงครามในปัจจุบันเป็นการทำสงครามทางข่าวสารมากกว่าการใช้อาวุธ การอ่านออก การอ่านเร็วกว่า เข้าใจถูกต้องกว่า เข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นไว้ และการรู้เท่าทันอย่างชาญฉลาดจะทำให้ได้เปรียบคู่ต่อสู้หลายเท่าตัว การอ่านไม่ออก การอ่านน้อยหรือไม่อ่านเลยจะทำให้ถูกหลอกลวงได้ง่ายจากผู้ที่ใช้เล่ห์เหลี่ยมเขียนข้อความในสัญญา หรือการโฆษณาหลอกลวงจนหลงเชื่อง่ายๆ เพราะไม่เคยอ่านว่าเคยมีเหตุการณ์หลอกลวงทำนองนี้มาก่อนแล้ว การอ่านมากจะทำให้จดจำเป็นบทเรียนได้ ไม่ว่าจะเป็นการหลอกลวงให้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ยารักษาโรค และหลอกลวงให้ไปทำงานต่างประเทศ เป็นต้น

3. การอ่านน้อยจะทำให้ลุ่มหลงได้ง่าย รวมทั้งหลงตัวเองเพราะความคิดไม่กว้างไกล เชื่อในสิ่งไร้สาระ หลงใหลอย่างไม่มีเหตุผล เนื่องจากไม่ได้ติดตามอ่านข้อมูลที่ถูกต้องจึงมองทุกอย่างในด้านเดียว มีความเชื่อมั่นและยึดมั่นในข้อมูลเก่าๆ ที่ล้าสมัย ถึงแม้ว่าจะได้รับการศึกษาสูงเพียงไร แต่หากขาดการอ่าน ไม่ชอบอ่าน อ่านน้อย อ่านแต่ข้อมูลด้านเดียวแล้ว การใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลและมีความคิดอันกว้างไกลย่อมสู้คนที่ได้รับการศึกษาน้อยแต่เป็นนักอ่านที่อ่านอยู่ตลอดและอ่านทุกอย่างอย่างมีวิจารณญาณไม่ได้

4. การทำกิจการหรือกิจกรรมใดๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตามที่จะต้องเกี่ยวข้องกับศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณี ผู้จัดทำจะต้องอ่านเรื่องเกี่ยวกับศาสนาขนบธรรมเนียมประเพณีที่จะต้องจัดทำให้ถูกต้อง เช่น การบวช การทำบุญขึ้นบ้านใหม่ การตั้งศาลพระภูมิ การทำพิธีทอดผ้าป่า ทอดกฐิน เป็นต้น

5. คนป่วยและคนที่ผิดหวังในชีวิต ทั้งตำแหน่งหน้าที่การงาน การพลัดพราก การสูญเสีย ฯลฯ ถ้าได้อ่านหนังสือศาสนาจะทำให้คลายทุกข์ได้ เพราะฉะนั้นการอ่านมีความสำคัญต่อจิตใจของผู้ที่กำลังอยู่ในความทุกข์ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะหนังสือศาสนา ปรัชญา จะทำให้มีเวลามานั่ง

พิจารณาตัวเองทำให้มีกำลังใจ และในที่สุดก็ใช้เหตุผลคิดค้นหาวิธีแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ หนังสือศาสนาและปรัชญาเปรียบเสมือนยาที่ช่วยรักษาจิตใจของคนไข้ได้เป็นอย่างดี

ผกาศรี เย็นบุตร (2542: 11) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านในด้านการพัฒนาชีวิตของประชาชนไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. การอ่านช่วยเสริมสร้างชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัย เช่น ในการสร้างฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ผู้ที่มีนิสัยชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับอาชีพของตนก็จะสามารถพัฒนางานให้ก้าวหน้าได้
2. การอ่านช่วยให้คนมีอิสระเสรีตามสิทธิมนุษยชน เพราะมีโลกทัศน์กว้างไกล ช่วยในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้อย่างรอบคอบ ทำให้ไม่ถูกรอบงำทางความคิดจากผู้อื่นได้ง่าย
3. การอ่านช่วยสร้างจุดหมายในชีวิต จะเห็นได้จากผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิตจำนวนไม่น้อยได้แนวคิดมาจากการอ่านหนังสือประเภทชีวประวัติบุคคลสำคัญ ทำให้พัฒนาตนเองได้
4. การอ่านช่วยในการปรับตัวและกลมกลืนกับสิ่งที่อยู่รอบตัวได้ เช่น อ่านหนังสือประเภทธรรมะแล้วสามารถนำข้อคิดมาใช้ในการปฏิบัติตนให้มีคุณธรรม จริยธรรม อ่านหนังสือประเภทบันเทิงช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียด กล่อมเกลารมณ์ ได้แนวคิดในการปรับตัว ทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548: 19) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านต่อนักการศึกษาไว้ 2 ประการดังนี้

1. การอ่านช่วยให้คนเราได้คำตอบจากปัญหาที่ต้องการแก้หรือปัญหาที่ค้างคาอยู่ในใจ ไม่ว่าทั้งทางตรงหรือทางอ้อม จึงทำให้เป็นผู้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ รอบด้านได้ด้วยตนเอง
2. การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของผู้อ่าน การอ่านมากทำให้ผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ ที่สำคัญทำให้เป็นคนที่มีความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์ เนื่องจากการอ่านเป็นการจุดประกายความคิดของผู้อ่าน ทำให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญา ด้วยความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิดของตนเองเกิดเป็นความคิดใหม่ในการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นไปอีก

กรมวิชาการ (2546: 89) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านต่อนักการศึกษาไว้ 2 ประการดังนี้

1. การอ่านเป็นการรับรู้เรื่องราวภาษาที่ปรากฏอยู่ในวัสดุสิ่งพิมพ์ รับรู้เรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมาถึงผู้อ่าน
2. การอ่านเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านจะมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผู้ใดมีความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษ มักจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อยและอ่านช้า ทั้งนี้เพราะในการสื่อสารซึ่งกันละกันในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตของเรา

จากความสำคัญของการอ่านที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งการอ่านก่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน การแก้ปัญหาต่างๆ ตลอดจนการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการอ่านไม่เพียงแต่พัฒนาบุคคลแต่ยังสามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญขึ้นอีกด้วย

4.3 กระบวนการอ่าน

การอ่าน เป็นกระบวนการทำงานที่สัมพันธ์กันอย่างมีระบบ ซึ่งจะต้องใช้ความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและความสามารถในการรับรู้ของผู้อ่านที่แตกต่างกัน เชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิม นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านไว้ ดังนี้

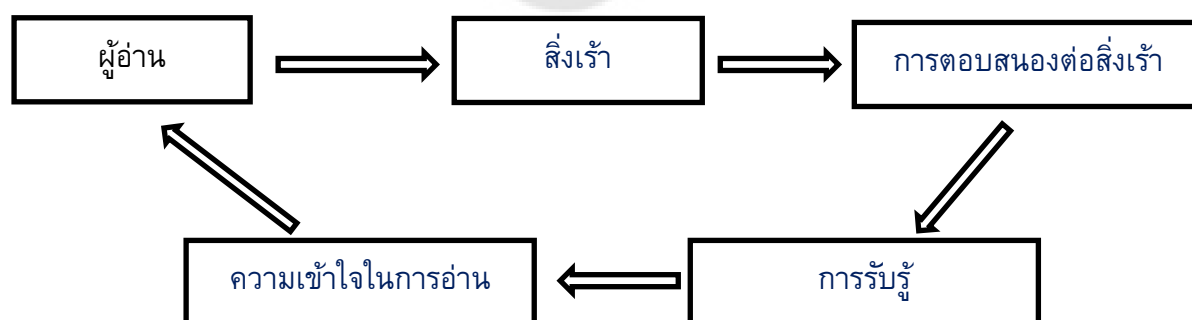
สำลี รักสุทธี (2553: 7-8) กล่าวว่า กระบวนการอ่าน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสารของมนุษย์ อันประกอบด้วยการส่งสารและการรับสาร กระบวนการอ่านจึงถือว่าการรับสารและส่งสารอย่างมีระบบ โดยมีความคิดเป็นแกนกลางและมีเป้าหมายในการอ่าน กระบวนการอ่านประกอบด้วยส่วนสำคัญต่อไปนี้

1. การรู้จักคำ หมายถึง การตระหนักหรือระลึกประสบการณ์จากการถูกกระตุ้นด้วยสัญลักษณ์

2. เข้าใจความหมายของคำ วลีและประโยค คือ เมื่อเห็นคำต่างๆ ซึ่งประกอบเป็นข้อความแล้วเข้าใจความหมายตามลำดับ

3. ขั้นปฏิบัติการ คือ อ่านไปคิดไปว่าผู้เขียนหมายถึงอะไรกันแน่ ต้องอ่านโดยทั้งมีสติ ปัญญา และความรู้สึก ประเมินได้ว่าข้อความนั้นจะยอมรับหรือปฏิเสธด้วยเหตุใด ขั้นตอนนี้ต้องอาศัยการตั้งประสบการณ์เดิมมาช่วยประกอบการพิจารณา ดังนั้น นักอ่านที่รอบรู้จะเข้าใจได้ลึกซึ้งกว่า อาจจะลำดับเรื่องราวใหม่ให้ตนเองเข้าใจยิ่งขึ้นได้อาจจะเปรียบเทียบความคิดหรือเรื่องราวต่างๆ แยกแยะได้ว่าเรื่องนี้สำคัญกว่าเรื่องนั้น เรื่องใดเป็นความจริง หรือเป็นความคิดเห็นไปจนถึงหาข้อสรุปเป็นแนวคิดกว้างๆได้และสรุปเนื้อหาทั้งหมด

สแตรง (Strang. 1961: 16-18) ได้กล่าวถึง กระบวนการอ่านไว้ มีดังนี้

ภาพประกอบ 2 กระบวนการอ่าน

ที่มา: Strang, R. (1961). *The Improvement of Reading*. p. 16.

1. ผู้อ่าน (The Reader) กระบวนการอ่านจะเกิดขึ้นได้นั้นจะต้องเริ่มต้นที่ผู้อ่าน
2. สิ่งเร้า (The stimulus situation) สิ่งที่เป็นสื่อ เช่น หนังสือ วารสาร เป็นต้น
3. การตอบสนองต่อสิ่งเร้า (Responses to stimulus situations) การตอบสนองของผู้อ่านแต่ละคนต่อสิ่งที่อ่าน เช่น อ่านได้อย่างคล่องแคล่ว อ่านแบบติดขัด

4. การรับรู้ (Imprint of impressions) การรับข้อมูลที่ได้จากการอ่าน ว่าสามารถรับรู้หรือเรียนรู้จากสิ่งที่อ่านได้มากน้อยเพียงใด

5. ความเข้าใจในการอ่าน (Perception of the reading situation) เข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน เข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่ผู้อ่านจะต้องบรรลุผล คือ ผู้อ่านจะต้องเกิดความเข้าใจในการอ่านจึงจะถือว่าการอ่านนั้นประสบผลสำเร็จ

สมิธ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531: 86; อ้างอิงจาก Smith. 1978) ได้กล่าวถึงกระบวนการของการสอนอ่านที่ใช้ในปัจจุบันมีอยู่ 2 ชนิด ดังนี้

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom up process) ซึ่งหมายถึงการสอนอ่าน โดยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงรายละเอียดของเสียงตัวอักษร ซึ่งได้แก่ สระ และพยัญชนะ ก่อนที่จะให้ทำความเข้าใจความหมายของคำและประโยค การสอนจะกระทำเป็นขั้นตอน นับตั้งแต่การแยกเสียงในภาษาเป้าหมายที่เรียน ประสมคำ และตีความจากประโยคพื้นฐาน

2. กระบวนการจากบนลงล่าง (Top down process) หมายถึง กระบวนการสอนที่เน้นการให้ความหมายแก่ผู้เรียนก่อน การให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในความเข้าใจ เกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษาส่วนอื่น ซึ่งได้แก่ พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ ทั้งนี้จากพื้นฐานทฤษฎีของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ที่ว่า มนุษย์เราจะสื่อความหมายจากสิ่งที่อ่านเป็นสำคัญ และการอ่านเป็นกระบวนการในการตีความหมายจากสิ่งที่อ่านเป็นสำคัญ และการอ่านเป็นกระบวนการในการตีความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (Thinking process) จะช่วยให้การเชื่อมโยงความรู้ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาในประโยคและในอนุเจต (Paragraph) หนึ่งๆเป็นที่เข้าใจได้

นอกจากนี้ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545:15) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการรับสารและส่งสารอย่างมีระบบ โดยมีความคิดเป็นแกนกลางและมีเป้าหมายในการอ่าน มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การมองเห็น ตัวอักษร คำ ข้อความ หรือสัญลักษณ์
2. การอ่านออกหรืออ่านได้
3. การเข้าใจ ความหมายของตัวอักษร คำ ข้อความ ประโยค ถ้อยคำ สำนวน หรือสัญลักษณ์ สามารถตีความวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ได้
4. การนำไปใช้ให้ถูกกับวัตถุประสงค์

ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน์ (2547: 45-49) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คือ กระบวนการทางกายภาพ ได้แก่ การใช้สายตาและการใช้มือ ประกอบกันเพื่อให้เกิดการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 2 คือ กระบวนการทางสมองและระบบประสาทภายในร่างกายของคนเรา เพื่อส่งต่อในสิ่งที่ได้รับรู้เข้าไปบันทึกเก็บไว้ในเซลล์สมองให้มากที่สุด ซึ่งก็น่าจะจัดได้ว่าเป็น ประสิทธิภาพของการอ่านนั่นเอง

ศรีวิไล พลมณี (2545: 133-138) กล่าวว่า ในขณะที่อ่านนั้นผู้อ่านจะเกิดกระบวนการอ่าน 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 การรู้จักและระลึกคำ

ผู้อ่านจะต้องอ่านออกและรู้จักคำมาก่อน ส่วนการระลึกคำในขณะที่อ่านนั้น สายตาจะเคลื่อนไหวมองกวาดไปมาด้วยกันอย่างสอดคล้องสัมพันธ์กัน การรู้จักคำมาก็ยังเป็น ประโยชน์แก่ผู้อ่านในแง่ที่ช่วยเป็นบริบท ที่จะช่วยให้เดาและพิจารณาความหมายของคำอื่นๆ ได้

ชั้นที่ 2 การเข้าใจความหมาย

ลักษณะของการอ่านที่ถูกต้อง คือ การกระทำไปด้วยกันของการจับตาและการ สร้างความหมายของสาระชั้นในใจ การเข้าใจความหมายเป็นจุดประสงค์สำคัญของการอ่าน และ ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรที่ประสมกันเป็นคำ กลุ่มคำ ประโยคหรือ ข้อความยาวๆ ได้นั้น ต้องอาศัยการตีความโดยมีความรู้และประสบการณ์เดิม

ชั้นที่ 3 การมีปฏิริยาต่อสาร

การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายนั้น ขณะอ่านเราอาจมีปฏิริยาหลายๆ อย่าง เช่น พยายามประเมินค่าความถูกต้อง ความชัดเจนและความสำคัญ หรือตรวจสอบข้อมูลที่อ่านกับ ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่แล้ว

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่ากระบวนการในการอ่านเป็นกระบวนการที่เป็นระบบซึ่ง ประกอบด้วย การรู้จักคำ การเข้าใจความหมาย การมีปฏิริยาต่อสาร สามารถแยกแยะเรื่องที่อ่าน สรุป และวิเคราะห์เรื่องท่านได้ จนกระทั่งสามารถนำความรู้ที่อ่านนั้นมาใช้อย่างเหมาะสม ซึ่ง กระบวนการที่เกิดขึ้นต้องอาศัยประสบการณ์และความรู้เดิมด้วย

4.4 องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีองค์ประกอบหลายๆด้านรวมกัน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถ พัฒนาการอ่านของตนให้มีประสิทธิภาพและเกิดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งนักการศึกษาและ นักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2546: 89-90) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านที่จะส่งผลให้ ผู้อ่านนั้นเกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ดังนี้

1. ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ผู้ที่มีความรู้มากก็ย่อมอ่านหนังสือได้ เข้าใจกว่าผู้ที่มีความรู้น้อย นอกจากนี้แล้ว ประสบการณ์ของผู้อ่านก็จะมีส่วนทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน ได้อย่างรวดเร็ว

2. ความรู้ทางด้านภาษา ผู้อ่านจะอ่านเรื่องเข้าใจและได้รับประโยชน์คุ้มค่าก็ควรจะเข้าใจในเรื่องคำที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน

3. วิธีการเขียนของผู้แต่ง ผู้อ่านควรรู้จักแบบการเขียนของผู้แต่ง ซึ่งแตกต่างกันตามยุคสมัยและแต่ละบุคคล ถ้าหากเข้าใจชีวิตประวัติผู้แต่งด้วยก็จะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่าย

4. นิสัยรักการอ่าน การอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ

5. รู้จักสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ เช่น หนังสือเอกสาร วารสาร จุลสาร นิตยสาร เป็นต้น

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2550: 63-64) กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) ความเข้าใจมีปฏิสัมพันธ์กับความรู้ที่มีอยู่เดิม ซึ่งเก็บกักไว้ในความทรงจำกับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากเนื้อความที่อ่าน ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมจึงช่วยให้ผู้อ่านโยงความคิดรวบยอดที่เคยมีอยู่เข้ากับความรู้ใหม่ที่ได้รับและทำให้ความเข้าใจความหมายของเรื่องดีขึ้นและรวดเร็วขึ้นได้ ผู้อ่านที่เคยมีประสบการณ์เดิมของเรื่องที่เคยอ่านมาก่อนจึงสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าและเร็วกว่าผู้อ่านที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาก่อน

2. อภิปัญญา (Metacognition) ความสามารถในการเข้าใจกระบวนการคิดในการตีความและการแก้ปัญหาต่างๆ กลวิธีในการใช้สติปัญญาทั้งหลายประการด้วยกัน ได้แก่ การเดาความ และการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นต้น การใช้อภิปัญญาในการอ่านเป็นกลวิธีสำคัญในการอ่านที่ผู้อ่านควรได้รับการฝึกฝน เพื่อให้สามารถเข้าใจการอ่านได้ดีและรวดเร็วขึ้น

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text structure) ผู้เขียนทุกคนย่อมมีแนวคิดและวัตถุประสงค์ในการเขียนเรื่องของตนเพื่อการสื่อความหมายแตกต่างกัน การใช้โครงสร้างของเนื้อความจึงแตกต่างกันไปด้วย หากผู้อ่านเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างในการเขียนเนื้อความต่างๆ ก็จะเข้าใจจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้ดี ทำให้สามารถจับใจความสำคัญของข้อมูลในการเขียนของผู้เขียนได้ดี รวมทั้งทำให้กระบวนการคิดในการอ่านจับความเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ มีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน การจับใจความ แปลความ ตีความ ขยายความ ก็จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้

วิลเลียมส์ (Williams.1986: 3-7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน (Knowledge of writing system) หมายถึง ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำและการออกเสียง

2. ความรู้เกี่ยวกับภาษา (Knowledge of the language) หมายถึง ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับคำและการเรียบเรียงคำ

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) หมายถึง ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความนั้นๆ เข้าใจการเรียบเรียงประโยค และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the world) หมายถึง ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของข้อความหรืองานเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน และประสบการณ์ต่างๆ

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for reading and reading style) หมายถึง ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกัน คือ กำลังอ่านอะไร อ่านเพื่ออะไร ซึ่งทำให้วิธีการอ่านแตกต่างกันด้วย

นอกจากนี้ สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 23-24) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดไปซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ส่วน คือ

1. ผู้อ่าน กล่าวคือ ถ้าไม่มีผู้อ่านการอ่านจะเกิดขึ้นไม่ได้
2. หนังสือหรือตัวอักษร ผู้อ่านต้องสามารถอ่านหนังสือหรือตัวอักษรได้ออก เข้าใจความคิดจากหนังสือนั้น

3. ความหมาย ผู้อ่านอ่านออก หรืออ่านอักษรได้ต้องเข้าใจความหมาย
4. การเลือกความหมาย ความหมายที่ปรากฏในหนังสือที่เราอ่านนั้นมีหลายนัย ผู้อ่านจะต้องพิจารณาให้ถูกต้องว่าผู้แต่งมีความประสงค์จะให้เข้าใจในแง่ใด

5. การนำไปใช้ ผู้อ่านรู้จักเลือกความหมายที่ดี ที่ถูกต้องเหมาะสมจากหนังสือที่อ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านที่จะส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจนั้นมีหลายด้าน เช่น ผู้อ่าน ความรู้ทางด้านภาษา วิธีการเขียนของผู้แต่ง การเข้าใจความหมาย รวมทั้งความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ที่จะส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดีและทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

4.5 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใดๆเลยก็อาจจะกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้นและการอ่านในลักษณะนี้ไม่ได้สื่อความหมายและไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่าน นักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

เกรลเลท (Grellet. 1994: 3) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความเข้าใจความหมายหรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ซึ่งเป็นการดึงเอาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่านออกมาอย่างมีประสิทธิภาพให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

สมุทฺธ เช็นเซาวิช (2549: 73) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถที่จะอนุมานข้อสันนิษฐาน หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาและประสบการณ์ต่างๆ หลายๆด้านของแต่ละคน และถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน

นอกจากนี้ เอเบอร์โซลด์ และฟิลด์ (Aebersold; & Field. 1997: 16) ได้กล่าวว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านเป็นอย่างดี มีลักษณะดังนี้

1. จำคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว
2. มีความสามารถในการใช้ลักษณะของข้อความ การปรับเปลี่ยน
3. สามารถใช้ชื่อเรื่องเพื่อลงความเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับว่าอาจจะเป็นไป

ตามนั้น

4. ใช้ความรู้รอบตัว
5. สามารถวิเคราะห์คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย
6. สามารถจำแนกคำตามหน้าที่ไวยากรณ์
7. อ่านเพื่อรู้ความหมาย สามารถผูกเรื่องได้ตรงกับความหมาย
8. สามารถเดาความหมายของข้อความได้
9. สามารถประเมินการคาดเดา และพยายามเดาอีกครั้ง
10. สามารถตรวจสอบความเข้าใจ
11. สามารถกำหนดจุดประสงค์ในการอ่าน
12. สามารถปรับเปลี่ยนจุดประสงค์ในการอ่าน
13. สามารถจำแนกหรือระบุใจความสำคัญ
14. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆของข้อความ
15. สามารถจำแนกใจความสำคัญออกจากใจความรองได้
16. สามารถถอดความได้
17. สามารถใช้บริบทในการสร้างความหมายและช่วยให้เกิดความเข้าใจ

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 45) กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่า การอ่านหนังสือจบแล้วเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ผู้อ่านจะสามารถ

1. เข้าใจเนื้อเรื่องส่วนรวมได้ถูกต้อง
2. จับใจความสำคัญหรือความคิดสำคัญของผู้เขียนได้
3. แยกออกได้ว่าตอนไหนเป็นประเด็นสำคัญมาก สำคัญรองลงมา ตอนไหนเป็นส่วนประกอบใจความสำคัญหรือรายละเอียดปลีกย่อย

ส่วนประกอบใจความสำคัญหรือรายละเอียดปลีกย่อย

4. ตอบปัญหาหรือคำถามในการทดสอบความเข้าใจได้
5. สรุป และลำดับเรื่องราวได้ด้วยตนเอง
6. ปฏิบัติตามได้หลังจากอ่านแล้ว เช่น อ่านคำแนะนำในการประกอบเครื่องบิน

จำลองแล้วทำได้จริงๆ

7. ประเมินผลการอ่านของตนเองว่าดีหรือไม่เพียงใด ตลอดจนสามารถวิจารณ์ติชม

ได้ด้วย

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 45) ยังได้กล่าวถึง สาเหตุที่อ่านหนังสือไม่เข้าใจ มีดังนี้

1. ไม่มีพื้นฐานความรู้เพียงพอ
2. กังวลเรื่องศัพท์หรือข้อความที่แปลกใหม่ของหนังสือมากเกินไป จนลืมนึกถึงเรื่องราวที่ต่อเนื่อง
3. เลือกวิธีอ่านไม่ตรงกับความมุ่งหมายหรือเป็นการอ่านที่ผิดวิธี
4. ขาดคำแนะนำที่ดี อาจไม่เคยผ่านการฝึกอ่านในใจ เคยแต่อ่านออกเสียงและขณะอ่านนั้นก็ไม่รู้เรื่องอะไร
5. สติปัญญาไม่ดี
6. มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางร่างกายและจิตใจ
7. ไม่มีสมาธิ ไม่ตั้งใจหรือสนใจอย่างจริงจัง

จากความหมายและสิ่งที่บ่งชี้ถึงความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านกับความเข้าใจมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน เพราะเมื่อเราอ่านอะไรก็ตามก็ต้องเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เข้าใจความหมายหรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ จนสามารถวิเคราะห์ตีความ หรือสรุปความ จากสิ่งที่อ่านได้ นอกจากนี้เราควรฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอเราจึงจะประสบผลสำเร็จและได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างสูงสุด

4.6 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถและพื้นฐานในการอ่านที่แตกต่างกัน ดังนั้นระดับความเข้าใจในการอ่านก็แตกต่างกันด้วย ซึ่งครูจะต้องรู้ระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านหลายท่านได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

มิลเลอร์ (Miller. 1990: 4-7) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจในระดับการแปลความ (Textually Explicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้อย่างตรงไปตรงมา ซึ่งผู้อ่านจะสามารถบอกความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่องได้ และสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้
2. ความเข้าใจในระดับการตีความ (Textually Implicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยการให้เหตุผล และความรู้ของตนเข้ามาช่วยในการทำ ความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะสามารถตอบคำถาม สรุปเรื่อง และคาดเดาหรือทำนายสิ่งที่ จะเกิดขึ้นต่อไปได้
3. ความเข้าใจในระดับการวิเคราะห์ (Critical Reading) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถ วิเคราะห์ แยกแยะ และประเมินเนื้อหาที่อ่านได้ ซึ่งผู้อ่านสามารถแยกแยะความแตกต่างของข้อมูล หรือเนื้อหาที่อ่านว่าแตกต่างกันอย่างไร เป็นข้อเท็จจริงหรือไม่ ข้อมูลมีลักษณะเป็นเช่นไร

4. ความเข้าใจในระดับการประยุกต์ใช้ (Scripturally Implicit Comprehension)

เป็นความเข้าใจในการอ่านระดับสูง ซึ่งผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมในการเชื่อมโยงความคิด ตลอดจนสามารถคิดริเริ่มสร้างสรรค์และประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับจากการอ่าน

เซียร์ฟอสส์ และรีตเดนซ์ (Searfoss; & Readence.1994: 231-232) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏ (Text-explicit) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจและบอกเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านอย่างตรงไปตรงมาตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ข้อมูลที่ได้ก็จะเป็นไปตามที่ปรากฏในเนื้อหาอย่างชัดเจน

2. ระดับความเข้าใจความหมายที่บอกเป็นนัย (Text-implicit) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถประมวลข้อมูลและหาคำตอบจากการอ่านที่ไม่ได้ปรากฏในเนื้อหาโดยตรง ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

3. ระดับความเข้าใจจากประสบการณ์ (Experience-based) เป็นระดับที่ผู้อ่านจะต้องใช้ประสบการณ์เดิมในการหาคำตอบ หรือข้อมูลที่ต้องการ โดยผู้อ่านจะสามารถคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ และสามารถให้เหตุผลที่เชื่อมโยงถึงคำตอบได้

นอกจากนี้ สมิท (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531: 85; อ้างอิงจาก Smith. 1963: 262) ได้จำแนกระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension) ซึ่งเป็นระดับความเข้าใจขั้นต้น ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียน เขียนไว้ได้โดยตรง

2. ระดับความเข้าใจในชั้นตีความ (Interpretation) ซึ่งหมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ละเอียด และลึกซึ้งกว่าในระดับแรก

3. ระดับความเข้าใจในระดับวิจารณ์ หรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical reading) ความเข้าใจในระดับนี้ หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้ความคิดของตนเองวิเคราะห์ ตัดสินและประเมินสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งในระดับนี้ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในระดับต้น และระดับตีความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

จากระดับความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นมีหลายระดับแตกต่างกันออกไป ซึ่งผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานเพื่อหาคำตอบที่ตรงตัว ได้แก่ ความเข้าใจในระดับการแปลความ ความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏ และระดับที่สูงขึ้น ได้แก่ ความเข้าใจในระดับการตีความ การวิเคราะห์ความ เป็นต้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อ่านได้อย่างครบถ้วน

4.7 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านมีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิต ซึ่งแต่ละบุคคลก็มีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันตามความสนใจ ความต้องการและสาขาอาชีพของบุคคลนั้นๆ นักการศึกษาได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 9) ได้จำแนกจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 4 ข้อ ดังนี้

1. การอ่านหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือจากหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ สารคดีทางตำราวิชาการ การวิจัยประเภทต่างๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การอ่านจากหนังสือที่มีสาระเดียวกันควรอ่านจากผู้เขียนหลายๆ คน เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหา ผู้อ่านจะได้มีมุมมองที่กว้างขึ้น มีความรอบรู้ได้แนวความคิดที่หลากหลาย และไม่ควรอ่านเฉพาะในเนื้อหาวิชาที่ตนชอบเท่านั้น ควรอ่านอย่างหลากหลายเพราะความรู้ในวิชาหนึ่งอาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภท สารคดีท่องเที่ยว นวนิยายเรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่ผู้อ่านจะได้ความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย การอ่านประเภทนี้มีข้อควรระวังว่าปัจจุบันหนังสือบางชนิดมีเนื้อหา สาระและรูปภาพที่ขัดต่อวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของไทย ผู้อ่านจึงควรพิจารณาเลือกให้ดี

3. การอ่านเพื่อทราบข่าวสาร ความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบทความ บทวิจารณ์ข่าวรายงานการประชุม ข้อควรระวังในการอ่านประเภทนี้ คือ ผู้อ่านมักเลือกอ่านเรื่องที่สอดคล้องกับความคิดและความชอบของตน จึงทำให้ปิดกั้นการรับรู้และแนวคิดด้านอื่นๆ ดังนั้นถ้าจะให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องเลือกอ่านให้หลากหลาย ไม่เจาะจงอ่านเฉพาะสื่อที่นำเสนอตรงกับความคิดของตน เพราะจะทำให้มีมุมมองที่กว้างขึ้น อันจะช่วยให้เรามีเหตุผลอื่นๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ได้หลาามุมมองมากขึ้น

4. การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านเป็นครั้งคราวในเรื่องที่ตนสนใจหรืออยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่างๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ สลากยา การอ่านสมุดโทรศัพท์หน้าเหลือง การอ่านข่าวสังคม ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นานและไม่กระทำทุกวัน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ความรู้และนำไปใช้ หรือนำไปเป็นหัวข้อสนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่การอ่านวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ บางครั้งก็อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

กรมวิชาการ (2546: 90-91) ได้จำแนกจุดประสงค์ของการอ่านไว้คล้ายคลึงกับกระทรวงศึกษาธิการ (2546: 9) ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด
3. อ่านเพื่อความบันเทิง

4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ

ลีดี้ (Leedy. 1956: 159-161) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. เพื่อทำความเข้าใจใจความสำคัญ
2. เพื่อทำความเข้าใจรายละเอียดต่างๆ
3. เพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนกำลังถ่ายทอด
4. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งต่างๆที่สนใจมากยิ่งขึ้น
5. เพื่อปฏิบัติตามคำสั่ง
6. เพื่อเพิ่มพูนความรู้
7. เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะด้านต่างๆ
8. เพื่อรู้ความเป็นไปของโลก
9. เพื่อตรวจสอบความจริงบางอย่าง
10. เพื่อเรียนรู้สิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2550: 30) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือจากหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่างๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. การอ่านเพื่อแสวงหาความบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง เป็นต้น
3. การอ่านเพื่อแสวงหาข่าวสารความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบทความ บทความวิจารณ์ รายงานต่างๆ
4. การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านประกาศต่างๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับประชาสัมพันธ์ สลากยา การอ่านข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา เป็นต้น
5. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
6. การอ่านเพื่อการพัฒนาและการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ เช่น หนังสือการฝึกการพูด การประกอบอาหาร การประดิษฐ์สิ่งต่างๆ เป็นต้น

สมุทฺธ เช็นชวนิช (2549: 3) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านเพื่อศึกษา (work – study type reading) การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ ต้องการครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นในขณะที่อ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาคำศัพท์และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วน นอกจากจะรู้ความหมายเฉพาะของคำศัพท์นั้นๆแล้วควรจะต้องรู้ความหมายแฝงหรือความหมายตามนัยประหวัด (connotation) ของคำนั้นๆอีกด้วย เพื่อจะได้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (recreatory reading) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นส่วนตัวหรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีคำศัพท์เฉพาะมากมายนัก เป็นต้น การอ่านชนิดนี้มักไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากนัก

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545: 19-20) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ อ่านเพื่อยากรู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ
2. อ่านเพื่อตอบปัญหาข้อข้องใจ
3. อ่านเพื่อทำการค้นคว้าวิจัย
4. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
5. อ่านเพื่อฆ่าเวลา

นอกจากนี้ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ ยังได้กล่าวถึงการอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะ ดังนี้

1. อ่านเพื่อแข่งขันการอ่านออกเสียง
2. อ่านฉลากยาเพื่อรับประทานยาให้ถูกต้อง
3. อ่านตารางรถไฟ เครื่องบิน และรถโดยสาร เพื่อเลือกซื้อบัตรโดยสารตาม

ต้องการ

4. อ่านหนังสือพิมพ์เพื่อรู้ข่าวสาร
5. อ่านตำราเพื่อศึกษาหาความรู้
6. อ่านคู่มือเพื่อศึกษาวิธีประกอบเครื่องมือ การติดตั้งและการซ่อมแซม ตลอดจน

การประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ อ่านขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ

7. การอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน เช่น การอ่านภาษาอังกฤษ

ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น ฯลฯ

8. อ่านเพื่อชดเชยอารมณ์ หรือเพื่อคลายทุกข์ หรือคลายเหงา

ศรีวิไล พลมณี (2545: 132) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อรู้ (Apprehending Level Reading) เป็นการอ่านเพื่อรู้ รู้แล้วบางที่เราอาจปล่อยให้ลืมหรือผ่านเลยไปโดยไม่เห็นความสำคัญของเรื่องที่อ่านเท่าใด การอ่านในระดับนี้เป็นการรับรู้เรื่องราวในทันทีที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน การอ่านระดับนี้มีจุดประสงค์เพียงเพื่อปรับเครื่องนำทางให้มีความแน่ชัดยิ่งขึ้น เช่น การอ่านข่าว การตรวจสอบข้อมูลบางอย่าง การอ่านวิธีทำอาหารเพื่อทำในแต่ละครั้ง เป็นต้น

2. อ่านเพื่อรับ (Discrimination Level Reading) เป็นการอ่านในระดับที่มีการวิเคราะห์มากขึ้น ผู้อ่านจะพยายามดึงเอาสิ่งที่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ตนต้องการและมีคุณค่าต่อตน แล้วเก็บข้อมูลเหล่านั้นเอามาย่อย เพื่อสะสมเป็นข้อมูลใหม่ เป็นประสบการณ์เพิ่มเติมเข้ามาในชีวิต

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556: 9-10) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อหาความรู้หรือเพิ่มพูนความรู้
2. อ่านเพื่อให้ทราบข่าวสาร ความคิด
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อความบันเทิง ความชื่นชม
4. อ่านเพื่อพัฒนาวิจรรย์ญาณหรือค่านิยม
5. การอ่านเพื่อกิจธุระหรือประโยชน์อื่นๆ

ผกาศรี เย็นบุตร (2542: 14-15) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อทราบข่าวสารข้อเท็จจริง การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านที่รวดเร็ว สิ่งที่ต้องการ คือ คำตอบสั้นๆ หัวข้อหรือข้อความที่สำคัญ เช่น การอ่านป้ายนิเทศ ข้อความโฆษณา การอ่านพาดหัวข่าว เป็นต้น

2. อ่านเพื่อแสวงหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อให้เป็นผู้ตามทันเหตุการณ์และความเป็นไปของสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว โดยเหตุที่มนุษย์จำเป็นต้องแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และสติปัญญา การอ่านหนังสือทุกชนิดจึงช่วยให้มีเจตคติต่อโลกในมุมกว้าง เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ได้เรียนรู้ทัศนะใหม่ๆ รวมถึงเข้าใจปัญหาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

3. อ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้มาเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนและอาชีพ สิ่งพิมพ์ที่จะให้ประโยชน์ดังกล่าว เช่น หนังสือตำราวิชาการต่างๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ้างอิง และวารสารทางวิชาการ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจลักษณะของหนังสือและสิ่งพิมพ์ดังกล่าว ตลอดจนวิธีอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์นั้นๆ

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการทางธรรมชาติ มนุษย์มีความต้องการทางธรรมชาติ คือ ต้องการความรัก ความมั่นคงในชีวิต การเป็นที่ยอมรับในสังคม การได้รับความนับถือและประสบความสำเร็จในชีวิต การอ่านหนังสือจะช่วยตอบสนองสิ่งเหล่านี้ได้ โดยทำให้รู้จักตนเองดีขึ้น มีความคิดกว้างขวาง มีแนวทางดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สามารถปรับปรุงตนเองให้อยู่ในสังคมได้ดี และเข้ากับคนอื่นได้ มีความรู้ ความสามารถในการอาชีพการงานและประสบความสำเร็จในชีวิต

5. อ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง มีกิจกรรมหลายอย่างที่จะกระทำการเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง แต่วิธีที่สะดวกและประหยัดที่สุด คือ การอ่านหนังสือ การอ่านหนังสือบางประเภทช่วยผ่อนคลายอารมณ์จากงานประจำ ถือว่าเป็นการพักผ่อนสมองได้ทางหนึ่ง เช่น การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี สารคดี ในหนังสือนิตยสาร วารสารทั่วไป

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 22-23) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อให้รู้ แบ่งออกเป็น
 - 1.1 เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ อ่านเพื่อตอบปัญหาซึ่งยังข้องใจอยู่
 - 1.2 อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องราวต่างๆ ทั้งโดยย่อและโดยละเอียด
 - 1.3 อ่านเพื่อต้องการข่าวสาร ข้อเท็จจริง

- 1.4 อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อต้องการประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- 1.5 อ่านเพื่อหาข้อมูลประมวลเข้าเอามาทำวิจัยเผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ
2. อ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจให้เกิดความเพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อน คลายความเครียดจากงานประจำ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย เรื่องสั้น
3. อ่านเพื่อสังคม หรือให้สังคมยอมรับ เรื่องนี้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางแล้วว่า คนรักหนังสือหรือผู้รักการอ่านเป็นคนน่าคบ อาจเข้ากับคนต่างชั้นต่างระดับได้ง่าย ยิ่งเป็นคนที่มีความรู้จริงๆจากการอ่าน การฟัง จะทำให้มีทัศนคติทันสมัย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านนั้นมีอย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับตัวผู้อ่านว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร เช่น อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อทราบข่าวสารข้อเท็จจริง อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อ่านเพื่อพัฒนาและปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ และอ่านเพื่อสนองความต้องการทางธรรมชาติ เป็นต้น เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

4.8 การวัดและประเมินทักษะการอ่าน

การวัดและการประเมินทักษะการอ่าน เป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะสะท้อนให้เห็นผลของการพัฒนาทักษะในการอ่านแต่ละครั้งว่าประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด และในการวัดการประเมินผลนั้นมีหลายวิธี ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษากล่าวไว้ ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 91-93) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลทักษะการอ่านไว้ว่า การประเมินผลทักษะการอ่านทำได้โดยให้ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งแสดงออกมาโดยใช้ทักษะการฟัง การพูด หรือเขียน ดังนี้

1. การหาความหมายของคำศัพท์
2. การบอกความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
3. การหาความหมายจากประโยคที่กำหนดให้
4. การตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยใช้คำถามแบบมีคำตอบให้เลือก
5. การเรียงลำดับเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง
6. การเติมคำในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลง
7. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ
8. การตั้งชื่อเรื่อง

อังฉรา วงศ์โสธร (2538: 154-155) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินทักษะการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวมในการรับสาร หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยให้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย มีดังนี้

1. ความรู้คำศัพท์ นักเรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ สำนวนที่ใช้ในระดับใด
2. ความรู้ไวยากรณ์ นักเรียนสามารถใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ในการทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท ที่กำหนด หน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื่อเชิญ ขออนุญาต ฯลฯ ได้มากน้อยเพียงใด

เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวม มีดังนี้

1. ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความได้ สามารถแสดง ความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงลำดับข้อความ เป็น 1, 2, 3, ... ได้
2. ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด นักเรียนสามารถโยงรายละเอียด ที่เกี่ยวข้องเข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่แย้ง กัน เพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน
3. ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ นักเรียนสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
4. ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา นักเรียนสามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าสารที่อ่าน นั้นเป็นสารประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เจตนา ทักษะของผู้เขียนที่แฝง อยู่ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้น ถึงความมั่นคงน่าเชื่อถือของสมมติฐานที่ผู้เขียนตั้งไว้ ความเป็นไปได้ของข้อสรุป ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านนั้นได้ว่ามีความชัดเจน เข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อมและใช้ภาษาได้อย่างกระชับไม่เยิ่นเย้อ หรือไม่ ความสามารถในระดับนี้ เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้นๆเป็นพื้นฐาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินทักษะการอ่านสามารถประเมินได้หลายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ความรู้ด้านไวยากรณ์ ความสามารถในการเรียบเรียงความ การแสดงความคิดเห็น การอ่านจับใจความสำคัญ การตอบคำถาม และความสามารถวิเคราะห์ เนื้อความ เป็นต้น เพื่อประเมินผลการอ่านที่หลากหลายและครอบคลุมตรงตามวัตถุประสงค์

4.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

งานวิจัยต่างประเทศ

ค็อก (Kok. 2010: 147) ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ ด้านความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และความสามารถของ ผู้เรียนในการใช้กลวิธีการอ่าน โดยพิจารณาถึงสมองซีกเด่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่ เรียนในชั้นการเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเรียนรู้ทักษะการอ่าน ต่างๆในภาคการศึกษาประจำฤดูใบไม้ร่วง ปีการศึกษา 2008 – 2009 โดยใช้แบบแผนการทดลอง

แบบ Randomized Pretest-Posttest Control Group Design ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และความสามารถของผู้เรียนในการใช้กลวิธีการอ่าน โดยพิจารณาถึงสมองซีกเด่น ไม่พบผลต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มการทดลองของผู้ที่มีสมองซีกขวาเด่น และกลุ่มการควบคุมของผู้ที่มีสมองซีกซ้ายเด่น

แมนเจน และคนอื่นๆ (Mangen; et al. 2013: 64) ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับผลของความเข้าใจในการอ่านระหว่างการอ่านด้วยสื่อสิ่งพิมพ์กับการอ่านข้อความบนสื่อดิจิทัล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนต่างๆ ในเขตเมืองของประเทศนอร์เวย์ ที่ได้รับการสุ่มอย่างง่าย โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ และกลุ่มที่ 2 คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่อ่านข้อความบนสื่อสิ่งพิมพ์นั้นมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่า นักเรียนที่อ่านข้อความบนสื่อดิจิทัล

งานวิจัยในประเทศ

วัฒนา กิจไพบูลย์พันธ์ (2547: 94) ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดหน้าไม้ อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน คือ Analysis of Covariance (ANCOVA) ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาดีขึ้น

สุดใจ จันทรคง (2550: 75) ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับผลของการฝึกกลวิธีอภิปัญญาที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางกะปิ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางกะปิ เขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 32 คน โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) การวิจัยเป็นประเภทกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยใช้แบบแผนการทดลองที่แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง มีการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางกะปิ ที่ได้รับการฝึกกลวิธีอภิปัญญาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีความเข้าใจในการอ่านหลังการฝึกสูงขึ้น

ศศิกาญจน์ ชีถนอม (2553: 88) ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอนซึ่งเน้น

วัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสอนแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 2 (บ้านมลายูบางกอก) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 50 คน สุ่มโดยใช้วิธีการจับสลากเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random Assignment) แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 26 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 24 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples และ t-test for Independent Samples ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ผู้อ่านจะต้องได้รับการฝึกฝน ซึ่งในการฝึกทักษะการอ่านนั้น ผู้สอนสามารถใช้กลวิธีในการสอนได้อย่างหลากหลายและเลือกใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และเหมาะสมกับวิธีการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

5.1 ความหมายของนิทาน

นิทานเป็นสิ่งที่อยู่กับสังคมไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ และในประเทศต่างๆก็มีนิทานที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านานเช่นกัน ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความหมายของนิทานไว้ ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545: 157) ให้ความหมายว่า นิทาน คือ เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านานด้วย “มุขปาฐะ” คือ การเล่ากันจากปากต่อปากเรื่อยมา ตั้งแต่ยังไม่มีกรพิมพ์เกิดขึ้น จึงถือได้ว่าเป็นวรรณกรรมปากเปล่า (Oral literature) จนกระทั่งมีการพิมพ์เกิดขึ้น จึงได้มีการบันทึกเรื่องราวขึ้นมา นิทานมักจะขึ้นต้นด้วยคำว่า กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว หรือ ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว (One upon a time) เนื้อเรื่องของนิทานมักจะมีอิทธิพลต่างๆเพื่อสร้างความสนใจ เนื่องจากเป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา เนื้อเรื่องเดียวกันจึงมีหลายสำนวนและผิผิวกันไป นิทานมีทั้งนิทานสมัยเก่าและนิทานสมัยใหม่ คือ นิทานที่แต่งขึ้นมาใหม่

เกริก ยุ้นพันธ์ (2543: 8) ให้ความหมายว่า นิทาน คือ เรื่องที่เล่ากันมาตั้งแต่สมัยโบราณเป็นเรื่องนิทานกಥา นิทานเป็นการผูกเรื่องขึ้น เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสุขและสนุกสนาน แฝงคำสอนจรรยาในการใช้ชีวิต

วิล มาศจรัส (2551: 13) ให้ความหมายว่า นิทาน คือ เรื่องเล่าสืบสานต่อกันมา ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในหลายอย่างของมนุษย์ เป็นสิ่งที่มีความหมาย มีคุณค่า

จากคำนิยามของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า นิทาน คือ เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาอย่างยาวนานตั้งแต่สมัยโบราณจนมาถึงในยุคปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและแฝงแง่คิดต่างๆ

5.2 นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

พระราชดำรัส หมายถึง คำพูดของพระมหากษัตริย์ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542: 406) นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส คือ นิทานที่มีแนวคิดของแต่ละเรื่องนำมาจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยในหลายโอกาส โดยเน้นเรื่องคุณธรรมใกล้ตัวที่ผู้เรียนสามารถน้อมนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างง่ายๆ นอกจากนี้ยังช่วยปลูกฝังให้ผู้เรียนภาคภูมิใจในความเป็นไทยและรักผืนแผ่นดินไทยที่มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือพ่อหลวงของเรา เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งประเทศมาอย่างเนิ่นนานและตลอดไป (ปรีดา ปัญญาจันทร์. 2557)

5.3 ประเภทของนิทาน

นิทานเป็นสิ่งที่อยู่กับคนในสังคมมาอย่างช้านาน ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศแต่ละยุคสมัย ที่ได้สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน และทำให้มีนิทานเกิดขึ้นอย่างมากมาย นักการศึกษาและนักวิชาการได้แบ่งประเภทของนิทานไว้ดังนี้

วิล มาตจรัส (2551: 13-14) ได้จำแนกนิทานตามรูปแบบดังนี้

1. เทพนิยาย (Fairy Tale) เช่น นิทานเรื่องสโนว์ไวท์กับคนแคระทั้ง 7
2. นิทานชีวิต (Romantic Tale) เช่น นิทานอาหรับราตรี
3. นิทานวีรบุรุษ (Hero Tale) เช่น เฮอคิวลีส
4. นิทานประจำถิ่น (Local Legend) ได้แก่เรื่อง เจ้าแม่สร้อยดอกหมาก, ตาม่องล่าย, ตำนานเมืองลพบุรี เป็นต้น
5. นิยายอธิบายเหตุ (Explanatory Tale) ได้แก่เรื่อง ทำไมจึงเกิดจันทรคราส, ทำไมน้ำทะเลจึงเค็ม เป็นต้น
6. ตำนานและเทพปกรณัม (Myth) เช่น เรื่องกำเนิดเทวดา, เซียน, และเรื่องพระคเณศ เป็นต้น

7. นิทานสัตว์ (Animal Story) เช่น นิทานอีสป

8. นิทานมุขตลก (Jest) เช่น เรื่องศรีธนญชัย เป็นต้น

วรรณิ ศิริสุนทร (2532: 13-19) ได้แบ่งประเภทของนิทานออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. นิทานพื้นบ้าน (Folk tales) เป็นเรื่องที่เล่าสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน จนภายหลังมีการเขียนขึ้นตามเค้าเดิมบ้าง จดจำเรื่องราวมาเขียนขึ้นบ้าง ไม่ปรากฏว่าผู้แต่งดั้งเดิมคือใคร มักจะกล่าวว่าเป็นของเก่าแล้วเอามาเล่าใหม่ นิทานพื้นบ้านแบ่งออกเป็นชนิดใหญ่ๆ ดังนี้

1.1 นิทานเกี่ยวกับสัตว์พูดได้ (Talking-Beast tales) มีตัวละครเป็นสัตว์พูดจาโต้ตอบกัน บางครั้งสัตว์ก็พูดจาโต้ตอบกับคนด้วย

1.2 นิทานไม่รู้จบ (Cumulative tales) เป็นนิทานเรื่องธรรมดาพื้นๆ แต่เนื้อเรื่องมีการกระทำต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ และซ้ำๆ กัน

1.3 นิทานตลกขบขัน (The Drolls หรือ Humorous tales) เนื้อเรื่องส่วนใหญ่เป็นทำนองไร้สาระหรือโง่เขลาหรือแปลกประหลาด ชวนให้เห็นเป็นเรื่องตลกขบขัน บางครั้งก็เป็นการใช้ปฏิภาณไหวพริบ

1.4 นิทานอธิบายเหตุ (Pourquois stories หรือ Tales that tell why) คำว่า “pourquois” หรือ “why” แปลว่า “ทำไม” ส่วนใหญ่นิทานพื้นบ้านชนิดนี้มีเนื้อเรื่องที่อธิบายหรือตอบคำถามของเด็กๆ ว่า “ทำไม...?” ส่วนใหญ่อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของสัตว์หรือขนบธรรมเนียมประเพณีของผู้คนในชาติต่างๆ บางครั้งก็เกี่ยวกับธรรมชาติ

1.5 เทพนิยาย (Fairy tales) บางครั้งเรียกว่า นิทานเกี่ยวกับเวทมนต์คาถา (Tales of magic) ลักษณะของนิทานชนิดนี้เห็นเด่นชัดคือ เรื่องมักยาว ซับซ้อน ตัวละครมักมีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์สามารถบันดาลสิ่งที่ดั่งใจหรือสิ่งที่ชั่วร้ายได้ หรือมีผู้วิเศษสามารถทำสิ่งนั้นสิ่งนั้นได้อย่างที่คนธรรมดาไม่สามารถจะทำได้

2. นิทานสอนคติธรรม (Fables) มีลักษณะเป็นนิทานสั้นๆ ตัวละครมีทั้งคนและสัตว์ สัตว์มีบทบาทเหมือนคน มีแกนเรื่องแกนเดียว มีโครงเรื่องง่ายและสั้นและต้องให้บทเรียนที่สอนใจเป็นข้อสรุปที่ชัดเจน นิทานสอนคติธรรมของต่างประเทศที่รู้จักกันดีได้แก่ นิทานอีสป (Aesop's Fables) ผู้เขียนคือ อีสป (Aesop) ซึ่งเข้าใจว่าเป็นทาสชาวกรีก มีชีวิตอยู่ระหว่าง 620-560 ปีก่อนคริสตกาล เนื่องจากเขาถูกจำกัดเสรีภาพในการพูดและการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จึงพยายามหาทางออกด้วยการแสดงความคิดเห็นและเสียดสีประชดประชันการเมืองในสมัยนั้นออกมาในรูปของนิทานสอนคติธรรม โดยให้ตัวละครเป็นสัตว์ต่างๆ

นิทานเทียบสุภาษิต เราสามารถนับนิทานนี้เข้ามาเป็นนิทานสอนคติธรรมได้ มักจะยกสุภาษิตตั้งเป็นโคลง 1 บท แล้วมีนิทานเทียบได้กับโคลงนั้น

นิทานชาดก (Jatakas) เป็นนิทานสอนคติธรรมของอินเดีย ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าเริ่มมีขึ้นครั้งแรกเมื่อใด แต่เป็นที่รู้จักกันในยุโรป เมื่อประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 5 คำว่า “ชาดก” มาจากภาษาสันสกฤต แปลว่า เกิดแล้ว คือหมายถึงเรื่องราวของพระพุทธเจ้าและพระสาวกที่เกิดขึ้นมาแล้วในชาติก่อนๆ

3. เทพปกรณัม (Myth) เป็นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์และเรื่องราวในบรรพกาลเกี่ยวกับพื้นโลก ท้องฟ้า และพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ มีเทพเจ้าเป็นผู้ควบคุมปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ รูปลักษณะของเทพเจ้าเหมือนมนุษย์ทั่วไป แต่เป็นมนุษย์ที่เป็นอมตะ

4. มหาकाพย์และนิทานวีรบุรุษ (Epic and hero tales) เป็นนิทานที่มีลักษณะคล้ายกับเทพปกรณัม ต่างกันแต่ว่าตัวละครของนิทานประเภทนี้เป็นมนุษย์ไม่ใช่เทพเจ้า เป็นการกระทำที่กล้าหาญฟันฝ่าอุปสรรคและประสบผลสำเร็จในที่สุด

5. หนังสือภาพที่เป็นเรื่องอ่านเล่นสมัยใหม่สำหรับเด็กที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ (Animal stories) นิทานสมัยเก่าที่มีตัวละครเป็นสัตว์เราจะพบมากในบทกลอนกล่อมเด็ก นิทานพื้นบ้านและนิทานสอนศีลธรรม แต่ปัจจุบันนี้ได้มีผู้แต่งนิทานสำหรับเด็กที่มีตัวละครเป็นสัตว์ โดยแบ่งเป็น 3 ชนิด ได้แก่ สัตว์ที่มีบทบาทการกระทำได้อย่างคน สัตว์ที่มีความเป็นอยู่อย่างสัตว์แต่พูดได้อย่างคน และสัตว์ที่มีความเป็นอยู่และมีความสำนึกคิดตามธรรมชาติของสัตว์

เกริก ยุ้นพันธ์ (2543: 17-25) ได้แบ่งประเภทของนิทานออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. การแบ่งประเภทของนิทานตามยุคสมัย การแบ่งนิทานตามยุคสมัยนี้เปรียบเทียบการแบ่งนิทานตามการพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยแห่งประวัติศาสตร์ได้แก่

1.1 สมัยอียิปต์ กรีก และโรมันโบราณ นิทานกลุ่มนี้จะออกมาในรูปแบบของคำประพันธ์แบบเทพปกรณัม หมายถึง เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ของโลก ของฟ้า และวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์โดยมีเทพเจ้าเป็นผู้ควบคุมธรรมชาติ

1.2 สมัยกลาง นิทานเป็นแบบมหากาพย์และนิทานวีรบุรุษ ตัวละครที่เป็นตัวเอกจะไม่ใช้เทพเจ้าแต่จะเป็นคนหรือมนุษย์

1.3 ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ หรือยุคเรอเนซองส์ งานประพันธ์ที่เด่นๆ เป็นผลงานโศกนาฏกรรมและเรื่องราวเกี่ยวกับความรักและความสุข

1.4 ยุคหลังฟื้นฟูศิลปวิทยาการจนถึงปัจจุบัน เป็นยุคที่มีการพัฒนาการขึ้นมาก มีการสร้างสรรค์นวนิยายทั้งเรื่องสั้นและเรื่องยาวมากมาย

2. การแบ่งนิทานตามรูปแบบของนิทาน การแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทานแบ่งได้ตามเนื้อหาระที่เป็นเรื่องราวของนิทาน ได้ดังนี้

2.1 เทพนิทานหรือเทพนิยาย หรือเรื่องราวปรัมปรา เป็นนิทานหรือนิยายที่เกินเลยความเป็นจริงหรือเหนือความเป็นจริงของมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอภินิหาร ตัวเอกหรือตัวละครเด่นๆ จะมีอภินิหารหรือเวทย์มนต์ ฤทธิ์เดช ฉากหรือสถานที่ในเนื้อเรื่องมักเป็นสถานที่พิเศษหรือถูกกำหนดขึ้นมา เช่น สรวงสวรรค์หรือเมืองบาดาลมีพระเอกเป็นเจ้าชาย มีนางเอกเป็นเจ้าหญิง มีนางฟ้า มีเทวดา มียักษ์ ฯลฯ เป็นต้น

2.2 นิทานประจำถิ่นหรือนิทานพื้นบ้าน มักเป็นนิทานที่ถูกเล่าขานตกทอดต่อเนื่องกันมา เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ เรื่องราวของโบราณวัตถุที่มีเหตุแห่งที่มาของการสร้าง การเกิด ฯลฯ เป็นต้น

2.3 นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่เลียบเคียงเชิงเปรียบเทียบชีวิตและความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์ ให้บังเกิดผลในการดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ให้พึงพิถีพิถัน ละอายใจรอบคอบ และไม่ประมาท ช่วยเหลือและเมตตาต่อผู้อื่น และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2.4 นิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่กล่าวอ้างถึงบุคคลที่มีความสามารถ อดอาจกล้าหาญ นิทานวีรบุรุษมักเป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดเรื่องจริงของบุคคลที่สำคัญๆไว้ แต่มักสร้างฉากหรือสถานการณ์น่าตื่นเต้นหรือเกินความเป็นจริง เพื่อให้เรื่องราวสนุกสนาน แต่ทำให้รู้สึกคล้อยตามว่าบุคคลผู้เป็นวีรบุรุษนั้นมีความสามารถและน่าสนใจจริงๆ

2.5 นิทานอธิบายเหตุ เป็นนิทานที่เป็นเรื่องราวของเหตุที่มาของสิ่งหนึ่งสิ่งใด และอธิบายพร้อมตอบคำถามเรื่องราวนั้นๆด้วย เช่น เรื่องกระต่ายในดวงจันทร์ ทำไมน้ำทะเลจึงเค็ม นกยูงกับนกกา ฯลฯ เป็นต้น

2.6 เทพปกรณัม เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อโดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่มีอิทธิพลเหนือความเป็นจริง ลึกลับ ได้แก่ พระอินทร์ พระพรหม ทศกัณฐ์ ฯลฯ เป็นต้น

2.7 นิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอก เปรียบเทียบเรื่องราวกับชีวิตมนุษย์ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันในสังคม สอนจริยธรรมแฝงแง่คิดและแนวทางแก้ไขเป็นบางครั้ง หรือบางครั้งสอนแบบทางอ้อมผู้อ่านหรือผู้ฟังจะต้องพิจารณาเอง มักเป็นเรื่องราวบันเทิงคดีที่สนุกสนาน

2.8 นิทานตลกขบขัน เป็นนิทานที่มีเรื่องราวเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่แต่มีมุมที่ตลกขบขันสนุกสนาน ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุข เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับไหวพริบ เรื่องราวแปลกๆ เรื่องเหลือเชื่อ เรื่องเกินเลยความเป็นจริง ฯลฯ เป็นต้น

3. แบ่งนิทานตามชนิดของนิทาน

3.1 นิทานชาวบ้าน เป็นนิทานที่ชาวบ้านเล่าต่อกันมา เป็นเรื่องราวของนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ศาสนา ความเชื่อ ความรัก ภูตผีปิศาจ ยักษ์ เทพเจ้า ผู้คนวีรบุรุษ เป็นต้น

3.2 นิทานเกี่ยวข้องกับสัตว์ เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ต่างๆ สัตว์ทุกชนิด

4. นิทานแบ่งตามเขตพื้นที่ภูมิศาสตร์ การแบ่งประเภทของนิทานตามเขตพื้นที่ อาจจะมีเรื่องราวของนิทานที่แปลกแตกต่างกันออกไปตามเขตของแต่ละพื้นที่ แต่บางเรื่องราวอาจจะบังเอิญซ้ำกันหรือคล้ายกัน ดังนี้

4.1 เขตอินเดีย

4.2 เขตประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม

4.3 เขตชนชาติยิวในเอเชียไมเนอร์

4.4 เขตสลาวิกหรือเขตระหว่งวันออกกับตะวันตกแถบรัสเซีย

4.5 เขตรัฐต่างๆแถบตะวันออกของทะเลบอลติก

4.6 เขตแหลมสแกนดิเนเวีย

4.7 เขตของชนชาติที่พูดภาษาเยอรมัน

4.8 เขตประเทศฝรั่งเศส

4.9 นิทานในเขตประเทศสเปนและโปรตุเกส

4.10 เขตประเทศอิตาลี

4.11 เขตประเทศอังกฤษ

4.12 เขตสกอตแลนด์และไอร์แลนด์

ไพพรรณ อินทนิล (2534: 25-41) แบ่งประเภทของนิทานไว้หลายแบบ ดังนี้

1. แบ่งตามรูปแบบทฤษฎีวิวัฒนาการของนิทาน

1.1 ทฤษฎีวิวัฒนาการของเทพปกรณัม (The Broken Down Myth Theory)

1.2 ทฤษฎีสूरยปกรณัม (Solar Myth)

2. แบ่งตามระดับชั้นและความสามารถของตัวละคร

2.1 ตัวละครที่มีภูมิกำเนิดและสภาพแวดล้อมเหนือกว่าคนธรรมดา

2.2 ตัวละครที่มีภูมิกำเนิดเป็นมนุษย์ แต่มีความสามารถและสภาพแวดล้อม

เหนือกว่ามนุษย์ด้วยกัน

2.3 ตัวละครเอกที่มีระดับชั้นเหนือกว่ามนุษย์ด้วยกัน แต่สภาพแวดล้อมเหมือน

คนทั่วไป

2.4 ตัวละครมีภูมิกำเนิดมีลักษณะเช่นเดียวกับมนุษย์

2.5 ตัวละครมีภูมิกำเนิดระดับชั้นเช่นเดียวกับมนุษย์ในสังคม แต่มีความสามารถและปัญญาดำกว่ามนุษย์

3. แบ่งประเภทตามยุคสมัย

3.1 สมัยโบราณ อาณาจักรอียิปต์ กรีก งานประพันธ์จะออกมาในรูปเทพ

ปกรณัม

3.2 สมัยกลาง งานประพันธ์เป็นประเภทนิทานวีรบุรุษ

3.3 ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ กรีก โรมัน งานประพันธ์ที่เป็นที่สนใจ คือ

โศกนาฏกรรมและสุขนาฏกรรม

3.4 สมัยต่อมาถึงปัจจุบันหันมานิยมงานประเภทนวนิยาย

4. การแบ่งนิทานตามรูปแบบ (Form)

4.1 นิทานปรัมปราหรือเทพนิยาย (Fairy Tale)

4.2 นิทานท้องถิ่น (Legend)

4.3 เทพปกรณัม (Myth)

4.4 นิทานเรื่องสัตว์ (Animal Tale)

4.5 นิทานตลกขบขัน (Jest)

5. การแบ่งนิทานตามชนิดของนิทาน (Type Index)

5.1 นิทานเกี่ยวกับสัตว์

5.2 นิทานชาวบ้านทั่วไป

5.3 นิทานตลกขบขัน

6. การแบ่งนิทานตามเขตพื้นที่ภูมิศาสตร์ (Area)

- 6.1 เขตอินเดีย นิทานสำคัญคือ นิทานชาดก
- 6.2 เขตประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม นิทานสำคัญคือ พันหนึ่งทิวา
- 6.3 เขตชนชาติยิวในเอเชียไมเนอร์ เป็นนิทานชาวบ้าน
- 6.4 เขตประเทศสลาวิกหรือเขตกลางระหว่างตะวันออกและตะวันตก นิทานมี

ลักษณะประสม

- 6.5 เขตรัฐต่างๆแถบตะวันออกของทะเลบอลติก เป็นนิทานชาวบ้าน
- 6.6 เขตแหลมสแกนดิเนเวีย เป็นนิทานชาวบ้าน
- 6.7 เขตชนชาติที่พูดภาษาเยอรมัน เป็นนิทานเยอรมันประสมกับหลายชนชาติ
- 6.8 เขตประเทศฝรั่งเศส เป็นนิทานแบบฝรั่งเศส
- 6.9 เขตประเทศสเปนและโปรตุเกส เป็นนิทานเกี่ยวกับทเวดาและนักบุญ
- 6.10 เขตประเทศอิตาลี เป็นนิทานชาวบ้านของยุโรป
- 6.11 เขตประเทศอังกฤษ นิทานในรูปภาพยกลอนที่เรียกว่า บัลลาด (Balled)
- 6.12 เขตสกอตแลนด์และไอร์แลนด์ เป็นนิทานชาวบ้าน

7. การแบ่งนิทานตามชนิดของการเล่า (Type of Story Telling)

- 7.1 การเล่านิทานโดยกวี
- 7.2 การเล่านิทานในบ้าน
- 7.3 การเล่านิทานในขณะที่ทำงาน
- 7.4 การเล่านิทานในโอกาสอื่นๆ เช่น การแต่งงาน งานวันเกิด เป็นต้น
- 7.5 การเล่านิทานบนถนนและตลาดสด
- 7.6 การเล่านิทานศาสนา

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า นิทานสามารถแบ่งออกได้หลายประเภท เช่น นิทานพื้นบ้าน นิทานสอนคติธรรม นิทานเทพปรัมภะ นิทานวีรบุรุษ นิทานตลกขบขัน เป็นต้น ซึ่งนิทานแต่ละประเภทล้วนแต่มีคุณค่าต่อคนในสังคม ทั้งในการให้แง่คิด คติสอนใจ ความบันเทิง รวมทั้งการจรรโลงใจคนในสังคมให้เกิดความคิดที่ดี การกระทำที่ดีอีกด้วย

5.4 หลักเกณฑ์การเลือกนิทาน

นิทานมีอยู่มากมาย แต่การจะเลือกนิทานเรื่องใดเรื่องหนึ่งสำหรับเด็กฟังหรือให้เด็กอ่านนั้น จะต้องรู้จักเลือกนิทานที่เหมาะสม จึงจะประสบความสำเร็จในการเล่าและการอ่านนิทาน ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์การเลือกนิทานไว้ ดังนี้

ไพพรรณ อินทนิล (2534: 70-80) กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกนิทานไว้ ดังนี้

1. เลือกเรื่องให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็กแต่ละวัย
2. เลือกเรื่องที่มีสาระ ข้อคิด ที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และ

ค่านิยมที่ดีงามให้แก่เด็ก

3. เลือกเรื่องที่ทำให้ความสนุกสนาน
4. เลือกเรื่องที่มีความเคลื่อนไหวอยู่ในเรื่อง
5. เลือกนิทานที่มีเนื้อเรื่องเร้าใจ
6. เลือกเรื่องที่มีคำซ้ำ ข้อความซ้ำๆ และคล้องจองกันสำหรับเด็กเล็ก
7. เลือกเรื่องที่ทำให้ความรู้สึกสะเทือนใจ เช่น รัก เกลียด โกรธ สอดแทรกอยู่ด้วย
8. นิทานเรื่องผี ควรเลือกเรื่องผีที่คอยช่วยเหลือคนดี
9. นิทานพื้นเมือง ตำนาน เป็นนิทานที่อธิบายที่มาของชื่อหรือสิ่งต่างๆ ตำนานเกี่ยวกับสถานที่ เรื่องราวเกี่ยวกับวีรบุรุษ
10. เทพนิยายหรือเทพปกรณัม เด็กๆ ชอบเพราะมีเรื่องผจญภัย ตื่นเต้นเร้าใจ
11. ควรเลือกเรื่องที่เหมาะสมกับเพศ
12. ควรเลือกเรื่องที่แสดงออกถึงความเฉลียวฉลาดในการแก้ปัญหา

นอกจากนี้ ไพพรรณ อินทนิล (2534: 70-80) ยังกล่าวเพิ่มเติมว่านิทานที่ไม่ควรเลือก ได้แก่ เรื่องที่มีลักษณะ ดังนี้

1. นิทานน่ากลัว มีความทารุณโหดร้ายอยู่ในเรื่อง
2. นิทานที่ไม่สร้างสรรค์ ไม่ให้ความจริงใจ
3. นิทานลึกลับ นิทานแฝงปรัชญา หรือธรรมชาติของมนุษย์ที่อธิบายให้แจ่มชัดไม่ได้ เป็นนิทานที่ยากต่อการทำความเข้าใจ
4. นิทานยืดเยื้อ เนื้อเรื่องวุ่นวายมีรายละเอียดปลีกย่อยมาก
5. นิทานที่มีการเทศนาสั่งสอนมากเกินไปจนแทบจะไม่นิทาน

เกริก ยุ้นพันธ์ (2543: 67-68) กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกนิทานคล้ายคลึงกับไพพรรณ อินทนิล ไว้ ดังนี้

1. ควรเลือกเรื่องให้เหมาะสมกับวัยต่างๆ ของเด็ก
2. เลือกเรื่องที่เด็กสนใจและชื่นชอบ
3. เลือกเรื่องที่มีเนื้อหาสนุกสนานชวนติดตาม และมีความยาวของเรื่องพอเหมาะพอดี
4. เนื้อหาของเรื่องจะต้องมีสาระ ค่านิยม ความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เหมาะสมกับการปลูกฝังความดีและความงาม

วรรณิ ศิริสุนทร (2532: 25-30) กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกนิทานไว้ ดังนี้

1. เลือกนิทานที่มีเนื้อหาที่ใช้ถ้อยคำต่างๆ ด้วยตัวเอง ได้แก่ นิทานต่างๆ ที่มีหลักการ สะสมคำอยู่เรื่อยๆ
2. นิทานเกี่ยวกับสัตว์ สัตว์ที่ฉลาดหรือโง่งจะทำหน้าที่เป็นตัวละครสำคัญแทนคน และได้รับประสบการณ์ที่เป็นปัญหาลำบากคล้ายคลึงกัน
3. นิทานที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับสัตว์ หรือนิทานที่อธิบายถึงปรากฏการณ์บางอย่างว่าเป็นอย่างไรหรือไม่

4. นิทานที่เป็นบทโคลงมีใจความเป็นแบบบรรยายโวหาร อาจมีเหตุการณ์ของบุคคล
ต่าง ๆ

5. ตำนาน นิทานพื้นบ้าน

6. นิทานโกหก เพื่อจะอธิบายความจริงเกี่ยวกับศาสนา ความเชื่อทางปรัชญา และ
ปรากฏการณ์ซึ่งไม่สามารถเข้าใจได้อย่างมีเหตุผล

7. นิทานที่มีความเคลื่อนไหวอยู่ในเรื่อง

8. นิทานที่มีเนื้อเรื่องเร้าใจ ก่อให้เกิดความตื่นเต้น

9. เนื้อเรื่องมีแบบพรรณนาโวหารซึ่งจะก่อให้เกิดภาพพจน์

10. เรื่องที่แสดงปฏิภาณไหวพริบของตัวละคร

11. เรื่องที่แสดงความรู้สึกสะท้อนใจ ในเรื่องความรัก ความเกลียด หรือความโกรธ

12. เรื่องผี ควรเลือกเรื่องที่อย่าให้น่ากลัวเกินไป

13. เรื่องเกี่ยวกับสัตว์เล็กๆที่ใช้ไหวพริบ ความสามารถ ชนะสัตว์ใหญ่กว่าที่เกร
หรือช่วยป้องกันตัวเองให้พ้นอันตรายให้อยู่รอดปลอดภัย

14. เรื่องชาขัน ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความน่ารักของสัตว์ ความโง่ของคน ความ
โลภของคน

ปรีดา ปัญญาจันทร์ และชีวัน วิสาสะ (2537: 19) กล่าวถึงหลักในการพิจารณาสิ่งที่
ควรมีและไม่ควรมีในนิทาน ดังนี้

1. ทำให้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่เกิดความสนุกสนาน

2. กระตุ้นจินตนาการของเด็ก

3. ช่วย让孩子เข้าใจตัวเองและรู้สึกว่าไม่ได้อยู่อย่างโดดเดี่ยว

4. ทำให้เด็กได้พบเห็นสิ่งต่างๆที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับตัวเขา

5. ให้โอกาสเด็กในการค้นหาและใช้ภาษาในหลายๆทาง

6. ให้โอกาสเด็กได้สำรวจค้นหาความเป็นไปของสิ่งที่ไม่เกิดขึ้นในสถานที่
และเวลาที่เขารู้จักมาก่อน

7. ให้ข้อมูลข่าวสารแก่เด็ก

8. เป็นช่องทางให้เด็กได้หลิกลินความซ้ำซากจำเจในชีวิตประจำวัน

9. ถ้าเรื่องเน้นความจริงและเหตุการณ์จริง ควรวาดภาพความเป็นจริงเป็นประวัติศาสตร์
ได้อย่างถูกต้อง

10. ดึงความสนใจของเด็กลงไปสู่รายละเอียด เช่น มีภาพคู่กับเนื้อเรื่อง

11. เป็นวรรณกรรมที่ดีทั้งโครงเรื่อง ลักษณะที่เด่นชัดของตัวละคร การใช้ภาษาที่
สร้างสรรค์ และมีลักษณะเป็นเรื่องที่ไม่ตาย (Timelessness)

12. ดึงดูดใจด้วยความงดงาม

13. กล่าวถึงอารมณ์ของมนุษย์อย่างระมัดระวัง เสนอแนะวิธีการที่สร้างสรรค์แก่เด็กในการเผชิญกับความยากลำบากต่างๆ

14. ไม่ควรสร้างความซับซ้อนบนความเจ็บปวดของคนอื่น

15. ไม่ใช้ภาษาในเชิงตำหนิตีเดียหรือดูหมิ่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเลือกนิทานนั้นมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญมากมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้นำนิทานมาใช้ในการอ่านหรือการเล่า เช่น เลือกนิทานให้เหมาะสมกับวัย เลือกเรื่องที่น่าสนใจ เนื้อเรื่องสนุกสนานจรรโลงใจ เลือกเรื่องที่มีสาระ ข้อคิด และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เป็นต้น

5.5 คุณค่าของนิทาน

นิทานมีความสำคัญและมีคุณค่าต่อเด็กและบุคคลทุกเพศทุกวัยที่สามารถเรียนรู้ อ่าน และฟังนิทานเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และแฝงแง่คิด ความรู้ต่างๆที่จะได้รับจากนิทาน ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานไว้ ดังนี้

สุนทร สันธพานนท์ (2553: 173) กล่าวถึงคุณค่าของนิทานไว้ ดังนี้

1. เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการฟังหรืออ่านนิทาน
2. เด็กได้พัฒนาการด้านภาษาจากการฟัง การอ่าน การพูดเล่าเรื่อง และ

สามารถเขียนสรุปข้อคิดจากนิทานได้

3. ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จากการฟังนิทานทำให้รู้สึกอบอุ่น ได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เล่า เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อน นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้เด็กเป็นผู้ฟังที่ดีและรู้จักแสดงออกอย่างเหมาะสม

4. ช่วยให้เกิดจินตนาการจากเรื่องราวที่ฟังได้ เช่น เรื่องสัตว์ ธรรมชาติ

เป็นต้น

5. เนื้อหาสาระของนิทานบางเรื่องช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงามให้แก่เด็ก

6. ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่เด็ก นิทานบางเรื่องจะมีเกร็ดความรู้ การปฏิบัติตนของตัวละครที่เป็นแบบอย่างในการกระทำกิจกรรมต่างๆ เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่เด็กวิธีหนึ่ง

7. การที่ครูผู้สอนเล่านิทานหรือให้นักเรียนอ่านนิทานอยู่เสมอ เป็นการฝึกให้เด็กมีสมาธิจดจ่อกับเรื่องที่ฟังและเมื่ออ่านหรือฟังนิทานจบแล้ว ครูสามารถฝึกให้เด็กมีความสามารถในการฝึกคิดวิเคราะห์ข้อคิดสำคัญจากนิทานได้ และรู้จักปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆอย่างสร้างสรรค์

วิไล มาศจรัส (2551: 25) กล่าวถึงคุณค่าของนิทานไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน
2. ส่งเสริมจินตนาการ

3. ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม

4. สามารถใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนรู้

วรรณิ ศิริสุนทร (2532: 31) กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของนิทานไว้ ดังนี้

1. ฝึกให้เด็กเป็นผู้รู้จักฟัง มีสมาธิ รู้จักสำรวจอริยาบถของตนเอง

2. ทำให้เด็กได้ผ่อนคลายอารมณ์ ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเพิ่มพูน

ความรู้จากการฟัง

3. ช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางภาษา เด็กรู้จักคำมากขึ้น รู้จักเก็บใจความและเนื้อเรื่อง

4. ช่วยให้เกิดความรู้สึกรอบรู้ มีที่พึ่งทางใจ รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของ

สังคม

5. ทำให้เด็กเกิดจินตนาการจากเรื่องราวที่ได้ฟัง เช่น เรื่องเกี่ยวกับนางฟ้า เรื่อง

สัตว์ต่างๆ และเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติต่างๆ

6. ช่วยให้เด็กรู้จักโลกจากมุมเล็กๆน้อยๆ จากนิทานที่ฟัง ทำให้สามารถตัดสินใจใน

ด้านการแสดงออกและสนองตอบต่อเหตุการณ์ต่างๆได้ถูกต้อง

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545: 175-176) กล่าวถึงคุณค่าของนิทานไว้ ดังนี้

1. เป็นสายใยเชื่อมโยงในการสร้างความสัมพันธ์ ความรัก ความอบอุ่นของเด็กกับพ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ ปู่ย่า ตายาย พี่ป้าน้าอา พี่เลี้ยง ครูและเพื่อนๆ ทำให้เด็กมีความรักความผูกพันไม่ว่าเหว

2. เป็นการสอนทางอ้อม ช่วยขัดเกลาภิรียมารยาท ความประพฤติ อุปนิสัย ระเบียบ

วินัย และปลูกฝังศีลธรรมจรรยาได้เป็นอย่างดี

3. ช่วยพัฒนาการทางด้านอารมณ์ให้กับเด็ก ทำให้เด็กมีสมาธิ

4. ให้ความแจ่มใส สนุกสนาน รื่นเริงบันเทิงใจ กระตุ้นความสนใจในการอ่าน ช่วย

ส่งเสริมให้รักการอ่าน

5. สนองความต้องการและความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก

6. ช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางภาษา ทำให้รู้จักคำต่างๆเพิ่มมากขึ้น

7. ทำให้เด็กมีความรู้เพิ่มขึ้น เกิดความเข้าใจโดยไม่ต้องท่องจำ เช่น ประเพณี

ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ฯลฯ

8. ทำให้เด็กเกิดจินตนาการจากนิทานที่ฟังหรืออ่าน

9. ทำให้เด็กเข้าใจโลกและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

10. ทำให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างจินตนาการและแต่งนิทานขึ้นมาเอง

ได้

11. ทำให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง กล้าคิดกล้าทำ และการแสดงออก

12. ทำให้เด็กได้ฝึกทักษะในการอ่าน และทำให้เป็นคนรักการอ่าน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า นิทานมีคุณค่าต่อคนทุกยุคทุกสมัยและมีคุณค่าต่อคนทุกเพศทุกวัย ซึ่งนิทานทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความคิดสร้างสรรค์ สร้างจินตนาการให้แก่ผู้ฟัง และผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ช่วยพัฒนาอารมณ์และสมาธิให้แก่เด็ก และที่สำคัญนิทานยังช่วยในการ

เรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี ดังนั้นนิทานจึงเป็นสื่อที่มีคุณค่าที่จะช่วยพัฒนาพัฒนาผู้อ่านในทุกๆวัย อีกด้วย

5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

งานวิจัยต่างประเทศ

คอลลินส์ (Collins. 2010: 92) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลจากการอ่านหนังสือนิทาน ซึ่งเป็นนิทานอ่านนอกเวลา นักเรียนจะกลับไปอ่านที่บ้าน โดยการทดลองแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งกลุ่มทดลองนักเรียนจะอ่านนิทานโดยมีพ่อแม่คอยอธิบายคำศัพท์ควบคู่ไปด้วย และนักเรียนกลุ่มควบคุมจะอ่านนิทานอย่างเดียว โดยไม่ได้รับการอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ในเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่อ่านนิทานพร้อมกับการได้รับการอธิบายคำศัพท์จากผู้ปกครองมีความสามารถในการอ่านและเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีกว่านักเรียนที่ฝึกอ่านนิทานอย่างเดียว

งานวิจัยในประเทศ

ดลวรรณ พวงวิภาต (2554: 122) ทำการศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอนุบาลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 เป็นการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์จากนิทานภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการเรียนแบบปกติ โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ t-test Dependent ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำศัพท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคงทนในการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำศัพท์กับการเรียนแบบปกติ พบว่าคะแนนความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างจากคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำศัพท์ อยู่ในระดับมาก

รัตนาวลี ทรายมูล (2553: 54) ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการใช้นิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนกาวิละวิทยาลย์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 38 คน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน t-test Dependent คือ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้นิทานสูงขึ้นและอยู่ใน

ระดับพอใช้ ความรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้นิทานสูงขึ้น และอยู่ในระดับดี ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้นิทานสูงขึ้น และอยู่ในระดับดีมาก

จากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การใช้นิทานเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดี เกิดความเพลิดเพลินในการเรียน และส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษและมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้นิทานยังช่วยปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักเรียนได้อีกด้วย

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

6.1 ความหมายของความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

คุณธรรม และ จริยธรรม มีความหมายคล้ายคลึงกัน คุณธรรม คือ ความดีงามในจิตใจของมนุษย์ ซึ่งเป็นไปในทางที่ถูกต้อง ทำให้มนุษย์เป็นผู้มีความประพฤติดี และความประพฤตินั้นจะก่อให้เกิดความเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (สุทธิพร บุญส่ง. 2552: 16) สอดคล้องกับ กรมการศาสนา (2552: 5) กล่าวว่า คุณธรรม คือ ความดีงามในจิตใจที่ทำให้บุคคลประพฤติดี ส่วน จริยธรรม มาจากภาษากรีกว่า Ethos แปลว่า ลักษณะนิสัยที่สามารถตัดสินคุณค่าได้ตามความหมายของความดี ความงาม และความสุภาพ (ประภาศรี สีหอำไพ. 2550: 20) สอดคล้องกับ พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2542: 291) ได้ให้ความหมายของจริยธรรม ว่า จริยธรรม คือ ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับ โคลเบอร์ก (Kohlberg. 1976: 4) กล่าวว่า จริยธรรม คือความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เป็นกฎเกณฑ์ในการประพฤติปฏิบัติตนในสังคม โดยสังคมจะเป็นผู้ตัดสินการกระทำนั้นว่า ถูกต้องตามหลักจริยธรรมหรือไม่

ความตระหนัก คือ รู้ประจักษ์ชัด รู้ชัดแจ้ง (พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 428)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือการแสดงออกต่างๆ ว่าดีงามหรือไม่ รู้ว่าพฤติกรรมนั้นควรทำหรือไม่ ควรทำ เพื่อนำไปสู่ความสงบสุขและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

6.2 การเกิดจริยธรรม

จริยธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรปลูกฝังให้มีตั้งแต่วัยเด็ก เพราะจริยธรรมเป็นสิ่งที่จะช่วยให้อันในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั่นเอง นักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงการเกิดจริยธรรมไว้ ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2549: 8-9) แบ่งลำดับขั้นของการเกิดจริยธรรมได้ 4 ขั้น ดังนี้

1. การเลียนแบบ เป็นกระบวนการได้จิตสำนึก ซึ่งมีความสำคัญต่อพัฒนาการของเด็ก โดยเด็กอาจจะเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ที่แวดล้อมตนอยู่แล้วนำมาปรับเข้ากับตนเอง

2. การแนะนำสั่งสอน นอกจากผู้ใหญ่จะกระทำพฤติกรรมทางจริยธรรมที่เป็นต้นแบบให้แก่เด็กโดยการ “ไม่รู้ตัว” ของทั้งสองฝ่ายแล้ว บ่อยครั้งที่ผู้ใหญ่จะให้คำแนะนำสั่งสอน ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมแก่เด็ก การรับการแนะนำสั่งสอนจึงเป็นกระบวนการได้จิตสำนึกของเด็กเช่นเดียวกับการเลียนแบบ

3. การลอกแบบ ในการลอกแบบเด็กจะรับเอาพฤติกรรมของผู้ใหญ่ในขั้นการแนะนำสั่งสอน เด็กจะรับเจตคติ อารมณ์ของผู้ใหญ่และในขั้นการลอกแบบ เด็กจะรับเอาบุคลิกภาพทางจริยธรรมของผู้ใหญ่ไว้เป็นของตนเอง

4. การสร้างจริยธรรมของตนเอง เมื่อเด็กได้ผ่านขั้นตอนการลอกแบบมาแล้ว เด็กจะสร้างจริยธรรมของตนเอง โดยสร้างมาจากการปรับตนเองในสภาพธรรมชาติกับตนเองในสภาพที่มีจริยธรรมเข้าด้วยกันการปรับจริยธรรมนี้มักจะเกิดในวัยผู้ใหญ่ ซึ่งจะได้พบกลุ่มเพื่อกลุ่มใหม่ ค่านิยมใหม่ที่อาจทำให้เขาละทิ้งจริยธรรมและค่านิยมเก่าที่รับไว้เมื่อตอนเป็นเด็ก

ในขณะที่ สมบูรณ์ ชิตพงศ์. (2544: 10-11) กล่าวว่า การเกิดจริยธรรมของมนุษย์นั้นมาจาก 3 กรณี ได้แก่

1. ความกลัว ความกลัวในที่นี้คือความกลัวกฎหมาย กลัวถูกลงโทษ ในทุกสังคมมีกฎหมาย เพื่อบังคับให้คนกลัวจะได้ไม่ทำความชั่ว จริยธรรมที่เกิดขึ้นจากความกลัวกฎหมายเป็นจริยธรรมต่ำสุด

2. ความอยาก หรือความต้องการถ้าเป็นไปในทางที่ดีก็เป็นการใฝ่ดี เป็นการทำความดีละเว้นชั่ว เช่น ทำบุญเพื่อหวังจะได้รับบุญในภายหน้า จริยธรรมที่เกิดจากความอยากมีระดับสูงกว่าจริยธรรมที่เกิดจากความกลัว

3. ความมีปัญญา เป็นจริยธรรมที่ต้องการให้เกิดมากที่สุด จริยธรรมระดับปัญญานี้มี 3 ส่วนประกอบ ได้แก่

รู้จริง คือ รู้ในเรื่องนั้นอย่างถูกต้อง

รู้ถึง คือ รู้ในเรื่องนั้นอย่างลึกซึ้ง

รู้ทั่ว คือ รู้ในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ

พิภพ วังเงิน (2545: 27) กล่าวถึง การเกิดจริยธรรมไว้ ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ระบบสังคม
2. เกิดจากการเลียนแบบ
3. เกิดจากการปฏิบัติตามหลักธรรมสากล (Universal)
4. เกิดจากการสร้างจริยธรรมในตนเอง
5. เกิดจากการบำเพ็ญประโยชน์และพันธสัญญาประชาคม

นอกจากนี้ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524: 5-6) ได้กล่าวถึง แหล่งกำเนิดของจริยธรรมไว้ ดังนี้

1. จริยธรรมของบุคคล มีต้นเหตุมาจากอิทธิพลของสังคมมากกว่าอิทธิพลของ พันธุกรรม กล่าวคือ บุคคลที่เกิดมาในแต่ละสังคมจะต้องเรียนรู้และยอมรับจริยประเพณีในสังคมของตน ซึ่งจะแตกต่างจากจริยประเพณีของสังคมอื่นๆไม่มากนัก
2. แหล่งกำเนิดที่สำคัญของจริยธรรมของบุคคลก็คือ สังคมหรือผู้ที่แวดล้อมตน
3. รากฐานการเกิดจริยธรรมจะเริ่มก่อตัวขึ้นในทารกตั้งแต่แรกเกิด โดยการเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลอื่นที่ละน้อยตามการพัฒนาทางประสาทสัมผัสต่างๆจะอำนวยให้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเกิดจริยธรรมนั้นเป็นสิ่งที่มาจากจิตใต้สำนึก เกิดจากความนึกคิดของมนุษย์ที่กลั่นกรองออกมาจากการเลียนแบบ การสั่งสอน ความอยาก ความกลัว ซึ่งจริยธรรมเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้เองตามธรรมชาติของตัวบุคคลว่าจะตระหนักได้มากน้อยเพียงใด รวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมที่แตกต่างกันที่ส่งผลต่อการเกิดจริยธรรมในตัวบุคคล และยังสามารถเกิดขึ้นได้จากการบังคับด้วย กฎหมาย กฎเกณฑ์ และระเบียบประเพณีต่างๆ

6.3 ลักษณะของจริยธรรม

ลักษณะของจริยธรรมอาจแตกต่างกันตามแนวความคิดของแต่ละคน ซึ่งจริยธรรมที่เกิดขึ้นเป็นการแสดงความรู้สึกและการประพฤติปฏิบัติที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลนั้นๆ ซึ่งมีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวไว้ ดังนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524: 2-4) แบ่งลักษณะของจริยธรรมตามที่มนุษย์เกี่ยวข้องออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรม เป็นความรู้ที่สังคมสั่งสอนเอาไว้ว่า สิ่งใดดีควรกระทำและสิ่งใดไม่ดีควรงดเว้น พฤติกรรมใดเหมาะสม-ไม่เหมาะสม กล่าวได้ว่าเป็นการประพฤติปฏิบัติตนตามวิถีที่สังคมยอมรับ ไม่ทำให้สังคมเดือดร้อน เป็นการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาของจริยธรรมนั่นเอง
2. ทศนคติเชิงจริยธรรม เป็นความรู้สึกรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่างๆว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้นๆเพียงใด ทศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติอาจมีทศนคติแตกต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ ทศนคติเชิงจริยธรรมมีความหมายกว้างกว่าความรู้เชิงจริยธรรมของบุคคล เพราะทศนคตินั้นรวมทั้งความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้นๆเข้าด้วยกัน ดังนั้นทศนคติเชิงจริยธรรมจะใช้ทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้แม่นยำกว่าการใช้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมของบุคคลเพียงอย่างเดียว
3. เหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นการใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำ หรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจ หรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆของบุคคล ซึ่งจะช่วยให้ทราบบุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับที่แตกต่างกัน อาจมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันได้ และบุคคลที่มีการกระทำเหมือนกันอาจมีเหตุผลเบื้องหลังการ

กระทำที่แตกต่างกันได้ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่างๆของบุคคลนั้นด้วย

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม เป็นการแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่สังคมนิยมชมชอบหรือดเว้นการแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่สังคมเห็นชอบ เช่น การให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม และการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การโกง การลักขโมย และการกล่าวเท็จ เป็นต้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่ส่งผลโดยตรงต่อความสงบสุขของคนในสังคมและความเจริญก้าวหน้าของสังคมนั้นๆ

คล้ายคลึงกับ พิกพ วชังเงิน (2545: 22-23) ได้กล่าวถึงลักษณะของจริยธรรม ดังนี้

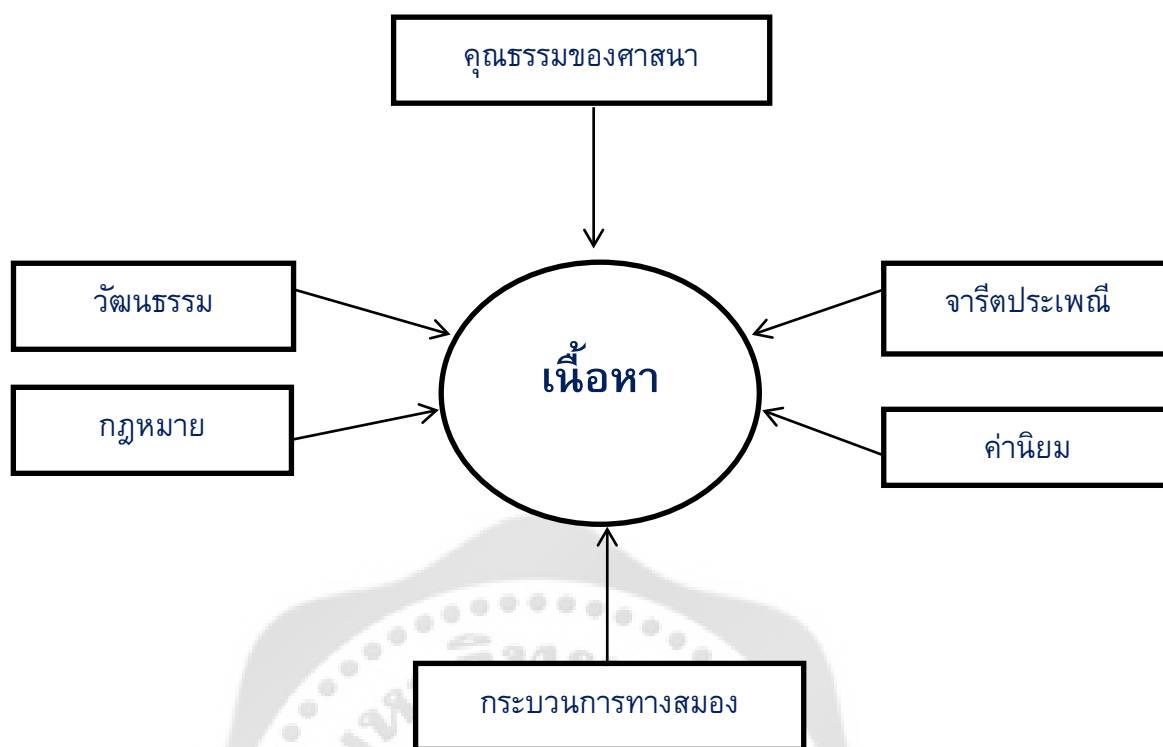
1. เจตคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบพฤติกรรมต่างๆ
2. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้เกี่ยวกับปทัสถาน (Norm) ของสังคม คือ กฎระเบียบ ข้อห้าม ข้อปฏิบัติ ประเพณี วัฒนธรรมของสังคมในฐานะที่เป็นสมาชิก ผู้หนึ่ง
3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลให้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกที่จะประพฤติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์นั้น
4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เช่น ซื่อสัตย์ ซื่อตรง ช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การให้ทาน ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น เป็นต้น และงดเว้นพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ

สมบุญ ชิตพงศ์ (2544: 9-10) ได้กล่าวถึง ลักษณะของจริยธรรมซึ่งแบ่งได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. จริยธรรมธรรมชาติ เป็นลักษณะการกระทำดีละเว้นชั่วโดยธรรมชาติของตนเอง
2. จริยธรรมบังคับ เป็นการกระทำดีละเว้นความชั่วเพราะถูกบังคับให้ทำ อาจเป็นการบังคับด้วยกฎเกณฑ์ กฎหมาย ระเบียบประเพณี
3. จริยธรรมเจตนา เป็นจริยธรรมระดับสูงสุด เป็นการกระทำดีละเว้นความชั่วอันเกิดจากเจตนาที่ตั้งใจกระทำหรือไม่กระทำ โดยที่ผู้เรียนคิดได้เองว่าควรทำหรือไม่ควรทำด้วยตัวเอง ไม่ใช่ถูกบังคับ ซึ่งจริยธรรมในระดับนี้เป็นจริยธรรมที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนมากที่สุด

ในขณะที่ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543ก: 165-168) ได้แบ่งลักษณะของจริยธรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ด้านความรู้ความคิด การรับรู้ว่าสังคมสอนไว้ว่าสิ่งไหน ดี-เลว, สมควร-ไม่สมควร, ปราบปราม-ไม่ปราบปราม นั้นมีอะไรบ้าง สังคมได้คิดไว้อย่างไร โดยเฉพาะหลักทางศาสนาที่เป็นแนวคิดของคนในสังคมที่ใช้ในการยึดถือเพื่อให้สังคมอยู่ได้อย่างมีความสุข เนื้อหาจริยธรรมเหล่านี้สังคมแต่ละสังคมได้สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน และการเรียนรู้ทางด้านจริยธรรมของแต่ละบุคคลก็มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับตัวบุคคลนั้นๆถือเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ คนไม่รู้อะไรดีอะไรเลว อะไรคือบาปอะไรคือบุญ จึงปรากฏอยู่ในสังคมทั่วไป แหล่งเนื้อหาจริยธรรม ดังแสดงไว้ในภาพ ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แหล่งเนื้อหาจริยธรรม

ที่มา: ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2543ก). การวัดด้านจิตพิสัย. หน้า 166.

2. ด้านความรู้สึก การเกิดความรู้สึกจะต้องมีเป้าของความรู้สึก นั่นคือ เนื้อหาทางจริยธรรมถือเป็นเป้าของความรู้สึก เช่น ความซื่อสัตย์ ความเมตตา ความประหยัด ความเคารพต่อกฎเกณฑ์ ความเสียสละ ความรับผิดชอบ ความรักชาติ เป็นต้น เหล่านี้ถือเป็นเป้าของความรู้สึก ความรู้สึกของคนจะแสดงออกต่อเป้าในรูปของความชื่นชอบ-ความไม่ชื่นชอบ จะเข้มข้นมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การประเมินเป้าของความรู้สึกนั้นๆ

3. ด้านการแสดงพฤติกรรมปฏิบัติ หมายถึง การที่บุคคลแสดงการกระทำเมื่อพบปัญหาทางจริยธรรม การแสดงการลงมือทำเกิดจากการพิจารณาตัดสินใจโดยอาศัยความรู้สึกที่มีอยู่มาก่อน ถ้าคนขาดจริยธรรม เมื่อพบปัญหาจริยธรรมขึ้นจะแสดงการกระทำที่ไม่ดีออกมาทันที ส่วนใหญ่จริยธรรมจะมองด้านการแสดงพฤติกรรม คือ การแสดงการกระทำเป็นหลักสำคัญ สังคมจะอยู่ได้อย่างสงบสุขอยู่ที่การแสดงพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอันนี้

สอดคล้องกับ บรราน (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543ก: 165; อ้างอิงจาก Brown. 1965) ได้แบ่งจริยธรรมออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ (Knowledge)
2. ด้านความรู้สึก (Feeling)
3. ด้านการประพฤติปฏิบัติ (Conduct)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า จริยธรรมที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลนั้นมีลักษณะที่หลากหลายโดยลักษณะที่เกิดขึ้นจะขึ้นอยู่กับการตระหนักรู้ การแสดงจริยธรรมในระดับต่างๆที่สังคมยอมรับตั้งแต่จริยธรรมที่เป็นความรู้และเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ จริยธรรมที่ต้องใช้การตัดสินใจในการเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมโดยมีเหตุจูงใจ จนถึงจริยธรรมสูงสุดรู้ว่าสิ่งไหน ดี-ไม่ดี สิ่งไหนควรกระทำ-ไม่ควรกระทำ เป็นการเจตนากระทำในสิ่งต่างๆที่ได้กลั่นกรองมาจากจิตใต้สำนึก

6.4 จริยธรรมหลักที่สำคัญ

จริยธรรมหลักที่สำคัญ ที่เป็นหลักในการยึดถือปฏิบัติของคนในสังคม เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตน และเป็นหลักสำคัญในการดำเนินชีวิต เพื่อนำมาซึ่งความเป็นระเบียบ วินัย และความสงบสุขของคนในสังคม ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาได้กล่าวถึง มีดังนี้

กรมวิชาการ (2523: 53-64) จริยธรรมหลักที่สำคัญ ที่ได้รับการจัดอันดับความสำคัญจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิมี 8 ประการ ดังนี้

1. การใฝ่สัจธรรม

การใฝ่สัจธรรม ถือว่าเป็นจริยธรรมพื้นฐานที่สำคัญที่สุด เป็นจริยธรรมที่เน้นการใฝ่หาความจริงโดยยึดมั่นกับกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล และศรัทธาต่อการเข้าถึงความจริงของเรื่องต่างๆ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลนี้อาจเทียบได้กับแนววิธีวิทยาศาสตร์ คือ เน้นวิธีการแสวงหาข้อมูล การกำหนดปัญหา การสร้างทางเลือกในการแก้ปัญหา การวิเคราะห์ค้นหาวิธีที่ดีในการสรุป และการยึดมั่นในกระบวนการวิทยาศาสตร์

2. การใช้ปัญญาในการแก้ปัญหา

การใช้ปัญญาในการแก้ปัญหา ถือเป็นจริยธรรมที่เป็นข้อขยายของ การใฝ่สัจธรรม เน้นการปลูกฝังปัญญาให้เป็นผู้มีเหตุผล

3. เมตตา กรุณา

เมตตา กรุณา ถือว่าเป็นจริยธรรมพื้นฐานที่สำคัญ เมื่อใช้ร่วมกับ “การใฝ่สัจธรรม” แล้วจะเป็นที่มาของจริยธรรมอื่นๆ ได้อีกมาก ในการเสริมสร้างควรจะใช้ธรรมะทุกประการที่กำหนดไว้ในพรหมวิหาร 4 การแสดงออกของพรหมวิหาร 4 จะเป็นเชิงปฏิบัติตนตามธรรมะหมวดสังคหวัตถุ 4 คือ มีการให้ กล่าววาจาเหมาะสม การประพฤติประโยชน์และแสดงความ เป็นเพื่อนที่เหมาะสม

4. สติ สัมปชัญญะ

สติ สัมปชัญญะ เป็นจริยธรรมสำคัญที่เน้นการควบคุมตนเองให้มีความพร้อม มีสภาพตื่นตัวจับใจในการรับรู้ทางประสาทสัมผัส ในการตัดสินใจ และในการกระทำพฤติกรรมอย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของการสำรวจรอบคอบและระมัดระวัง

5. ความไม่ประมาท

ความไม่ประมาท เป็นจริยธรรมเสริม “สติ สัมปชัญญะ” ที่เน้นการพิจารณา สภาพการณ์แวดล้อม พิจารณาถึงผลที่จะตามมาของการกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆ แล้วดำเนินการวางแผนการจัดสถานการณ์หรือการกระทำ เพื่อให้บังเกิดผลดีที่สุดอย่างเหมาะสม

6. ความซื่อสัตย์สุจริต

ความซื่อสัตย์สุจริต เป็นจริยธรรมที่เน้นความซื่อตรงต่อตนเอง หน้าที่การงาน คำมั่นสัญญา แบบแผนและกฎหมาย และความถูกต้องอันดีงาม

7. ความขยันหมั่นเพียร

ความขยันหมั่นเพียร เป็นธรรมที่ช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในชีวิต ควรใช้ ร่วมกับ “ปัญญา” และจริยธรรมในหมวดอิทธิบาท 4 ที่เน้นความพอใจ ความเพียร ความมีใจจดจ่อ และความไตร่ตรอง การฝึกปฏิบัติ ควรเน้นการควบคุมตนเองด้วยตนเอง อันเป็นที่มาของความมีระเบียบวินัยด้วย

8. หิริ-โอตตปปะ

หิริ-โอตตปปะ คือความเกรงกลัวต่อการทำชั่ว และละอายใจถ้าจะทำชั่ว เน้นการควบคุม กาย วาจา และความคิด ให้มีความเหมาะสมถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (2551: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้สำรวจและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรม พบว่า ตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมที่สำคัญในสังคมไทย และตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมที่จำเป็นเร่งด่วนสำหรับการเฝ้าระวังระดับคุณธรรมจริยธรรม (moral watch) ในสังคมไทย ได้แก่

ตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมที่สำคัญในสังคมไทย มีดังนี้

1. ความซื่อสัตย์สุจริต
2. ความรับผิดชอบ
3. ความมีสติสัมปชัญญะ
4. ความขยันหมั่นเพียร
5. ความมีวินัย
6. ความอดทน
7. การมุ่งผลสัมฤทธิ์
8. ความยุติธรรม
9. ความเป็นกัลยาณมิตร
10. ความสามัคคี
11. ความกตัญญูกตเวที
12. จันทะ
13. ความประหยัด
14. ความเป็นอิสระ

ตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมที่จำเป็นเร่งด่วนสำหรับการเฝ้าระวังระดับคุณธรรมจริยธรรม (moral watch) ในสังคมไทยมี 5 ตัวบ่งชี้ คือ

1. ความซื่อสัตย์สุจริต
2. ความรับผิดชอบ
3. ความมีสติสัมปชัญญะ
4. ความขยันหมั่นเพียร
5. ความมีวินัย

นอกจากนี้ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (2551: 16) ยังได้กล่าวถึงคุณธรรมจริยธรรมตามกระแสพระราชดำรัสเนื่องในโอกาสครองราชย์ครบ 60 ปี มี 9 ประการ ได้แก่

ตาราง 1 คุณธรรมจริยธรรมตามกระแสพระราชดำรัส

ความในกระแสพระราชดำรัส	คุณธรรมจริยธรรม
ประการแรก คือ การที่ทุกคนคิด ทำ ด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกัน	กัลยาณมิตร
ประการที่สอง คือ การที่แต่ละคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงาน ประสานประโยชน์กัน ให้งานที่ทำสำเร็จผลทั้งแก่ตน แก่ผู้อื่น และกับประเทศชาติ	ความสามัคคี การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ความขยันหมั่นเพียร ความรับผิดชอบ
ประการที่สาม คือ การที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในความสุจริต ในกฎ กติกา และในระเบียบแบบแผนโดยเท่าเทียมกันเสมอ	ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีวินัย ความยุติธรรม
ประการที่สี่ คือ การที่ต่างคนต่างพยายามทำความดี ความเห็นของตนให้ถูกต้อง เทียบตรง และมั่นคงอยู่ในเหตุในผล	ความมีสติสัมปชัญญะ

ที่มา: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม. (2551). การสำรวจและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรม. หน้า 16.

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ก: 242-250) ได้กล่าวถึง จริยธรรมของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีดังนี้

1. จริยธรรมที่ปรากฏในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ได้แก่
 - 1.1 การประหยัสดอดออม
 - 1.2 ความมีระเบียบวินัย
 - 1.3 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 1.4 ความซื่อสัตย์สุจริต
- 1.5 ใฝ่รู้ใฝ่เรียน
- 1.6 การเสียสละและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
- 1.7 รักความเป็นไทย
- 1.8 ความรับผิดชอบ
- 1.9 รักความสะอาด มีสุขนิสัยที่ดี
- 1.10 ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา
- 1.11 มีความอดทน
- 1.12 กล้าแสดงออก
- 1.13 ความขยันหมั่นเพียร
- 1.14 การมีสัมมาคารวะ
2. จริยธรรมที่ปรากฏในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ได้แก่
 - 2.1 ความมีระเบียบวินัย
 - 2.2 ความรับผิดชอบ
 - 2.3 การมีสัมมาคารวะ
 - 2.4 ความซื่อสัตย์สุจริต
 - 2.5 ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา
 - 2.6 ความเสียสละ
 - 2.7 ความมีมารยาท
 - 2.8 ความกตัญญูกตเวที
 - 2.9 ความขยันหมั่นเพียร
 - 2.10 การประหยัดอดออม
 - 2.11 การปฏิบัติตนตามมารยาทไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 7) ได้ระบุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

จากที่กล่าวมานั้นสรุปได้ว่า จริยธรรมทุกข้อมีความสำคัญที่ทุกคนในสังคมควรตระหนัก และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการอยู่ร่วมกันในสังคมเพื่อให้สังคม และประเทศชาติเกิดความสงบสุข ไม่เบียดเบียนกัน ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน จนนำไปสู่การสูญเสีย ต่อชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมนั้นจะนำไปสู่การพัฒนาคนในสังคมให้มี ประสิทธิภาพ ส่งผลให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าต่อไป

6.5 การวัดและประเมินจริยธรรม

การวัดและประเมินจริยธรรมเป็นกระบวนการที่ทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่แสดงถึง จริยธรรมของแต่ละบุคคลว่ามีลักษณะทางจริยธรรมเป็นอย่างไร เพื่อนำผลที่ได้มาพิจารณาและ พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีจริยธรรมต่อไป นักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงการวัดและ ประเมินจริยธรรมไว้ ดังนี้

สมบุรณ์ ชิตพงศ์ (2544: 12-13) ได้กล่าวถึง สิ่งที่วัดและประเมินในด้านจริยธรรมมี 4 ประการ ได้แก่

1. วัดความรู้ (Knowledge) เป็นการวัดความรู้เกี่ยวกับจริยธรรม
2. วัดทัศนคติเชิงจริยธรรม (Attitude) คือ ความโน้มเอียงทางจิตใจอันเนื่องมาจากการ มองเห็นคุณประโยชน์และโทษของสิ่งนั้น การกระทำหรือไม่กระทำในด้านจริยธรรมขึ้นอยู่กับ การมองเห็น คุณประโยชน์และโทษเหล่านั้น ถ้าเห็นประโยชน์ก็ทำ ดังนั้นการวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม คือ การเห็น คุณค่าและประโยชน์ของการกระทำนั้น ซึ่งดีกว่าการวัดความรู้
3. วัดเหตุผลเชิงจริยธรรม (Moral reasoning) คือ การวัดเหตุผลที่มาสสนับสนุนให้ผู้เรียน กระทำหรือไม่กระทำ ตัวอย่างเช่น เด็กคนหนึ่งคืนดินสอของเพื่อนที่ตนเองเอาไป ลองถามดูว่าทำไมคืน ถ้าเด็กบอกว่าคืนเพราะกลัวครูตี กับเด็กที่ตอบว่าคืนเพราะรู้สึกผิดว่าดินสอไม่ใช่ของเรา ไม่ควรเอามาเป็น ของตนเอง เด็กที่ตอบคนหลังย่อมมีจริยธรรมสูงกว่าคนแรก นี่คือการวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งในการวัด เหตุผลเชิงจริยธรรมต้องมีทฤษฎีทางจริยธรรมมาประกอบการพิจารณาการตอบของเด็กด้วย อย่างไรก็ตาม การนำทฤษฎีมาใช้ต้องดูบริบทของสังคมไทยด้วย
4. พฤติกรรมการแสดงออก (Action) เป็นการแสดงออกของนักเรียนในการกระทำดี ละเว้น ชั่ว การวัดและประเมินด้านจริยธรรมต้องสามารถวัดได้ทั้งการกระทำหรือการแสดงออกด้านจริยธรรม เช่น ด้านความรับผิดชอบ ครูต้องสามารถสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบที่แสดงออกจากการกระทำ

สอดคล้องกับ สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2544: 18-20) กล่าวว่า สิ่งที่วัดและประเมินในด้าน จริยธรรมมี 3 ประการ ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับจริยธรรม หมายถึง ความรู้ต่างๆที่เกี่ยวกับจริยธรรมของสังคมนั้น เป็นความรู้ของมนุษย์ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนหรือเรียนรู้กันไว้ว่า การกระทำชนิดใดที่ควรกระทำ ทำแล้ว จะได้รับแต่การยกย่องสรรเสริญ ทำแล้วไม่เป็นอันตรายต่อตนเองและต่อผู้อื่น นอกจากนั้นยังรวมถึง ความรู้ ความประพฤติว่าสิ่งใดไม่ควรทำ ไม่ควรประพฤติอีกด้วย

2. ทักษะคิดเกี่ยวกับจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่างๆ ว่าคนชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยเพียงใด เช่น บางคนอาจมีทัศนคติที่ดีต่อการบริจาคโลหิต แต่บางคนก็อาจมีความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วย

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจ หรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆ ของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำให้ทราบว่าบุคคลมีจริยธรรมในระดับต่างกัน

นอกจากนี้ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543ก: 188-200) ได้กล่าวถึง รูปแบบการวัดจริยธรรม ไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. วัดเนื้อหาจริยธรรม เนื้อหาหรือความรู้ (Knowledge) ในที่นี้หมายถึง เนื้อหาของจริยธรรมที่โรงเรียนหรือสังคมกำหนดไว้ และนำเนื้อหาเหล่านี้ที่ถือว่าดีงามสอนให้ผู้เรียน หรือคนในสังคมนำไปประพฤติปฏิบัติกัน และเมื่อประพฤติปฏิบัติแล้วจะทำให้สังคมอยู่ได้อย่างมีความสุข ทั้งตนเองและผู้อื่น สิ่งที่สังคมสอนจึงเป็นเนื้อหาที่ควรรู้ไว้ก่อน การสอนความรู้แบบนี้โรงเรียนหรือวิทยาลัยจะใช้มากที่สุด เพราะมีวิชาที่มีเนื้อหาทางจริยธรรมเกี่ยวข้องอยู่มาก การสร้างข้อสอบแบบนี้เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อสอบอาจเป็นการอธิบาย เติมคำ จับคู่ และเลือกตอบก็ได้ แล้วแต่จุดประสงค์ของการสอบ

2. วัดความรู้สึกทางจริยธรรม ความรู้สึกเป็นพื้นฐานอันหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจริยธรรมจริงๆ แล้วเน้นการแสดง การตัดสินใจลงมือกระทำเมื่อพบกับปัญหาจริยธรรม ซึ่งการตัดสินใจนั้น แสดงว่าต้องมีพื้นฐานความรู้อยู่ก่อน ถ้าเรามีจุดประสงค์เพื่อต้องการดูว่า ความรู้สึกทางจริยธรรมของคนนั้นมีมากน้อยเพียงใดก็สามารถสร้างเครื่องมือวัดดูก่อนได้ ซึ่งจะสามารถเอาผลของความรู้สึกไปพยากรณ์การแสดงออกทางจริยธรรมได้บ้าง ความรู้สึกทางจริยธรรมบางที่เรียกว่า เจตคติ ดังนั้นการวัดแบบนี้ใช้วิธีการวัดเจตคติก็ได้ นั่นคือ กำหนดเป้าซึ่งเป็นจริยธรรม แล้วเขียนข้อความแสดงความรู้สึกต่อเป้า

3. วัดพฤติกรรมการแสดงออกทางจริยธรรม ด้านนี้เป็นการวัดจริยธรรมได้ตรงจุดที่สุด เพราะจริยธรรมมองในแง่การพิจารณาตัดสินใจกระทำหรือไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อพบสภาพความขัดแย้งทางจริยธรรมขึ้นมา การตัดสินใจจึงต้องใช้ค่านิยมหรือคุณธรรมระดับใดระดับหนึ่ง แล้วแต่มีโนธรรมหรือจิตสำนึกที่สั่งสมอยู่ในใจคนนั้น การวัดการกระทำทำได้หลายแบบ ดังนี้

- การสังเกตพฤติกรรม
- การสัมภาษณ์
- ใช้ข้อความแสดงพฤติกรรมให้เลือกตอบ
- ใช้สถานการณ์ย่อยๆ ให้เขียนตอบ
- ใช้สถานการณ์ย่อยๆ แล้วเขียนตัวเลือกให้ตอบ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดและประเมินจริยธรรมมีกระบวนการที่สำคัญ เช่น การวัดความรู้เกี่ยวกับจริยธรรม การวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม วัดเหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมแสดงออกเกี่ยวกับจริยธรรม เป็นต้น

6.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

งานวิจัยต่างประเทศ

เจียง และคนอื่นๆ (Jiang; et al. 2012: 320) ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรม โดยนิทานพื้นบ้านมาเลเชียที่สร้างจากเทคโนโลยีเสมือนจริง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่าเทคโนโลยีเสมือนจริงสามารถนำมาใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี เมื่อนำมาสร้างนิทานพื้นบ้านด้วยเทคโนโลยีเสมือนจริง ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและมีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งนิทานพื้นบ้านยังส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยในประเทศ

พินดา นวลสนิท (2554: 108) ทำการศึกษากการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ระหว่างการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้นิทานกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนเต็ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test (Dependent Samples) และ Hotelling's T^2 ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้นิทาน มีการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และด้านความเมตตาสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามปกติ

แสงจันทร์ ปัญติ (2550: 42) ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการเล่นนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดศรีดอนไชย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ22101 จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One-Group Pretest-Posttest Design) ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น และนอกจากนี้พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่นนิทาน

จากผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นนอกจากการฝึกทักษะที่จำเป็น การปลูกฝังทางด้านคุณธรรมจริยธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีทั้งความรู้และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียนนั้น ควรควรใช้วิธีการสอนและเลือกใช้สื่อในการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน เช่น การใช้นิทานประกอบกับสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมการเล่นนิทาน เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 21101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 12 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 537 คน โดยมีการจัดห้องเรียนแบบความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 21101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการจัดเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) และใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random Assignment) กลุ่มละ 50 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบ DR-TA และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยใช้เวลากลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ซึ่งใช้เวลาสอน กลุ่มละ 2 คาบเรียนต่อสัปดาห์ โดยรวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ และการทดสอบหลังเรียน 1 คาบ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการดำเนินการทดลอง มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ DR-TA
2. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบเดิม
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ DR-TA

ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ DR-TA ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552)

1.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอน โดยคัดเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษจากหนังสือนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส ซึ่งเนื้อหาที่น่าสนใจ มีความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนำนิทานไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้ง

1.3 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและขั้นตอนการสอนอ่านแบบ Directed Reading-Thinking Activity (DR-TA) ของ สตาฟเฟอร์ (Stauffer. 1969) และ เทอร์นีย์ และคนอื่นๆ (Tierney; et al. 1995)

1.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบ DR-TA จำนวน 5 แผน ซึ่งมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing the reading-thinking process) ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การคาดเดา (Predicting) โดยนักเรียนดูภาพประกอบและอ่านชื่อเรื่อง ซึ่งจะให้นักเรียนดูเนื้อเรื่องที่ละตอน แล้วคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร โดยครูกระตุ้นด้วยคำถาม เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่าน ตัวอย่างเช่น What do you think a story with this title might be about?, What do you think might happen in the story? , Which of these predictions do you agree with? หากนักเรียนมีปัญหเกี่ยวกับคำศัพท์หรือสำนวนต่างๆ ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนพยายามหาความหมายของคำศัพท์ด้วยตนเองเสียก่อน ก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากครู โดยครูแนะนำให้ นักเรียนใช้กลยุทธ์ ดังนี้

- อ่านให้จบประโยค
- เตาะจากภาพประกอบ
- อ่านออกเสียง
- ขอความช่วยเหลือจากครู

ขั้นที่ 2 การอ่าน (Reading) ในขั้นตอนนี้ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจเพื่อตรวจสอบการคาดเดา ครูสังเกตพฤติกรรมในการอ่านของนักเรียน และให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แต่ครูไม่ควรบอกความหมายของคำศัพท์ให้นักเรียนทราบก่อน

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบความเข้าใจ (Proving) หลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อหาส่วนแรกจบแล้ว ให้นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน เช่น สิ่งที่นักเรียนได้คาดเดาไว้ถูกต้องหรือไม่ ตอนนี้มีคิดเห็นอย่างไร ซึ่งคำถามเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนได้ตรวจสอบการคาดเดา และครูอาจให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่เป็นที่ยืนยันความคิดของตนเองให้เพื่อนฟัง จากนั้นนักเรียนอ่านเนื้อหาในส่วนถัดไป โดยจะปฏิบัติตามขั้นที่ 1-3 จนกระทั่งนักเรียนอ่านจบทั้งเรื่อง โดยครูกระตุ้นการคาดเดาของนักเรียนด้วยการถามถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้ข้อมูลและเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น และเมื่ออ่านเนื้อเรื่องจบแล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องและอภิปรายเกี่ยวกับจริยธรรมที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental skill training)

ครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านอีกครั้ง เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี และประโยคที่สำคัญหรือเป็นปัญหาที่พบจากการอ่าน จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนความเข้าใจ

1.5 นำแผนการสอนแบบ DR-TA ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและปรับปรุงแก้ไขในด้านความถูกต้องของภาษา เนื้อหาและภารกิจกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

1.6 นำแผนการสอนที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนที่จะนำไปทดลองสอนจริง

2. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบเดิม

ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบเดิม ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ใช้นิทานชุดเดียวกันกับแผนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ DR-TA

2.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและขั้นตอนการสอนอ่านแบบเดิมของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. 2543: 85)

2.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบเดิม จำนวน 5 แผน ซึ่งมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ

ขั้นตอนที่ 2 สอนคำศัพท์ โดยครูบอกคำแปลเป็นภาษาไทย และสอนในลักษณะเป็นรายการคำศัพท์โดดๆ

ขั้นตอนที่ 3 สอนโครงสร้าง ในขั้นตอนนี้ครูอธิบายกฎไวยากรณ์ ข้อยกเว้นต่างๆให้ผู้เรียนทราบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

ขั้นตอนที่ 4 สอนอ่าน โดยให้นักเรียนเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วให้แปลเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทย ตอบคำถามและวิเคราะห์กฎไวยากรณ์

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการเรียน นักเรียนทำการบ้าน ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมหรือให้ท่องคำศัพท์

2.4 นำแผนการสอนแบบเดิม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและปรับปรุงแก้ไขในด้านการใช้ภาษา และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

2.5 นำแผนการสอนที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนที่จะนำไปทดลองสอนจริง

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538) เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543ข) ดัดแปลงข้อสอบจากหนังสือ Reading Skills (Harcourt Family Learning.2004) และ Test Prep (Harcourt Family Learning. 2005) จากนั้นรวบรวมข้อมูล ประมวลแนวคิดและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบให้เหมาะสม

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีลักษณะคำถามเป็นการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดตีความ แปลความ วิเคราะห์ความ และสรุปความ จำนวน 60 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ซึ่งใช้เกณฑ์กำหนดคะแนน ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 248)

- +1 แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ซึ่งจะต้องมีค่ามากกว่า หรือ เท่ากับ .50 จึงจะถือว่าข้อสอบวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พบว่าได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67 - 1.00

3.4 ปรับปรุงแก้ไขในด้านการใช้ภาษาและรูปแบบการจัดเรียงข้อสอบ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำแบบทดสอบที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองหาคุณภาพกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารวิทยา กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน

3.6 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ข้อที่ไม่ตอบ หรือข้อที่ตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน

3.7 นำผลที่ได้ไปหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ โดยใช้โปรแกรมในการวิเคราะห์ (TAP) และเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .40-.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่มีค่าตั้งแต่ .23-.76 ได้ข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อ

3.8 นำแบบทดสอบที่ได้ค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ตามเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยนำข้อสอบที่ได้ไปทดสอบกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 130 คน แล้วคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) โดยใช้วิธีคำนวณ แบบคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 197-198) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.87

ตัวอย่างข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง : อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ

Directions: Read the following passages. Then choose the best answer by marking below a, b, c, or d on your answer sheet.

Redwood trees

The magnificent Redwood trees are some of the largest trees in the world! They are found mostly in northern California where cool temperatures, misty rains, and dense fog allow them to grow.

Redwood Trees can live thousands of years. The oldest of these trees can grow to over 300 feet tall. Some rise higher than the Statue of Liberty! A few are so wide, that roads can be built through them.

Redwoods trees are preserved in California's Redwood National Park. Every year, nearly a million visitors come to see the giant trees. Others just like to drive along the 33-mile long Avenue of the Giants, a road that winds through the park and surrounding areas.

(Reference: <http://mrnussbaum.com>)

1. Redwood trees grow _____.
 - a) where it is icy cold
 - b) where it is hot and dry
 - c) where it is cool and misty
 - d) everywhere in the United States
2. Redwood trees can _____.
 - a) live without water
 - b) live a very long time
 - c) stop growing at 100 feet tall
 - d) live about as long as a person
3. _____ Redwood trees can grow to over 300 feet tall.
 - a) No
 - b) All
 - c) Old
 - d) One or two
4. How many people come to Redwood National Park?
 - a) a few
 - b) no one knows
 - c) almost a million
 - d) a couple of hundred
5. The author seems _____.
 - a) bored by the Redwood trees
 - b) impressed with the Redwood trees
 - c) not to know that much about the trees
 - d) to think Redwoods can grow anywhere

4. แบบสอบถามความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

ในการสร้างแบบสอบถามความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมและการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมที่สำคัญจาก หนังสือแนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย (กรมวิชาการ. 2523) การสำรวจและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรม (ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม. 2551) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552) หนังสือที่คัดเลือกจริยธรรมที่จะนำมาใช้ในการประเมินทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความพอเพียง ความประหยัด และการให้ ซึ่งจริยธรรมทั้ง 5 ด้านนี้สอดคล้องกับจริยธรรมที่สำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการพัฒนาผู้เรียน

4.2 สร้างแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ศึกษาการสร้างแบบสอบถามแบบลิเคิร์ต (Likert's Method) จากหนังสือการวัดด้านจิตพิสัย (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2543: 90-97) จำนวน 40 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวกและคำถามเชิงลบ มีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือก และศึกษาการกำหนดระดับคุณภาพของผู้เรียน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541: 95-98) โดยมีการให้น้ำหนักคะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

คำถามเชิงบวก

ตัวเลือก	น้ำหนัก
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

คำถามเชิงลบ

ตัวเลือก	น้ำหนัก
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

ตาราง 2 ระดับคุณภาพความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
4.50-5.00	ดีมาก
3.50-4.49	ดี
2.50-3.49	พอใช้
1.50-2.49	น้อย
1.00-1.49	ควรปรับปรุง

4.3 นำแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

4.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนน ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 248)

- +1 แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของข้อคำถามและจุดประสงค์ระหว่าง 0.67 -1.00

4.5 นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองหาคุณภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารวิทยา กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน นำผลการตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามมาหาอำนาจจำแนก (r) ของข้อความเป็นรายข้อ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 304-305) คัดเลือกแบบสอบถามไว้จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่า r ตั้งแต่ .26-.65

4.6 นำแบบสอบถามที่วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารวิทยา กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน เพื่อนำแบบสอบถามที่ได้ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 200) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.92

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

แบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกหรือพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด

ตาราง 3 ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

ข้อ	ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
ข้อความ						
1. ฉันไม่ค่อยเข้าใจการบ้านที่ครูสั่ง แต่ฉันก็พยายามทำด้วยตนเอง.....			...✓...			
2. เมื่อขึ้นรถสาธารณะแล้วมีคนชราขึ้นมาเราไม่ต้องลุกให้ที่นั่งก็ได้เพราะจ่ายเงินเหมือนกัน....						...✓...
3. เมื่อครูให้ทำงานกลุ่ม ฉันและเพื่อนจะปรึกษากันและช่วยกันทำอย่างเต็มที่.....					...✓...	
4. เมื่อฉันอยากได้ของเล่นรุ่นใหม่ ฉันจะขอเงินพอกับแม่ไปซื้อให้ได้.....			...✓...			
5. เมื่อฉันซื้อขนมมา ฉันมักจะแบ่งให้เพื่อนกินด้วย.....		...✓...				

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design มีรูปแบบตามตาราง ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 249)

ตาราง 4 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2
CR	T1	~X	T2

R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
T ₁	แทน	การสอบก่อนทดลอง
T ₂	แทน	การสอบหลังทดลอง
X	แทน	การสอนแบบ DR-TA
~ X	แทน	การสอนแบบเดิม

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอน ทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน บทบาทของนักเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

2.3 ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากัน กลุ่มทดลองใช้การสอนแบบ DR-TA ส่วนกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบเดิม

2.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมฉบับเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

2.5 ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณทางเดียว (one-way MANOVA)

1.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

1.3 เปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 306)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.1.2 การคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 308)

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละค่ายกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ

2.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมในการวิเคราะห์ (TAP)

2.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 215)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อ
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในแต่ละข้อ = $1 - p$
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.2.4 วิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation) (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545: 166)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[(N \sum X^2 - (\sum X)^2)][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	คะแนนของข้อคำถาม
	Y	แทน	คะแนนผลรวมของข้ออื่นๆที่เหลือทุกข้อ

2.2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของครอนบัก (Cronbach) ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 185)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด
	K	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	$\sum$	แทน	ผลรวมทั้งหมด

2.3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

2.3.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณทางเดียว (One - Way MANOVA)

2.3.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

2.3.3 เปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบ t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F – Test)
df	แทน	องศาอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
กลุ่มทดลอง	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA
กลุ่มควบคุม	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนผลต่างของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส
3. เปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาทดลอง ตามแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design ข้อมูลที่ได้สามารถแสดงค่าสถิติโดยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส โดยใช้สถิติ One - Way MANOVA ดังแสดงผลในตาราง 5-6

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ				ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม			
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
กลุ่มทดลอง	15.90	4.87	23.04	4.50	119.44	14.58	134.54	7.13
กลุ่มควบคุม	15.94	5.90	20.46	4.49	123.92	9.59	130.34	7.05

จากตาราง 5 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

Source	Dependent Variable	SS	df	MS	F	Sig.
Group	ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	166.41	1	166.41	8.24**	.005
	ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม	441.00	1	441.00	8.77**	.004
Error	ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	1980.34	98	20.21		
	ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม	4925.64	98	50.26		
Total	ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	49453.00	100			
	ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม	1759402.00	100			
Corrected Total	ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	2146.75	99			
	ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม	5366.64	99			
Wilks' Lambda						
Value	F	Hypothesis df	Error df			Sig.
.86	7.67**	2.00	97.00			.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

ความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			t
	n	$\bar{X}$	SD	n	$\bar{X}$	SD	
กลุ่มทดลอง	50	15.90	4.87	50	23.04	4.50	15.87**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

ความตระหนักรู้ ด้านจริยธรรม	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			t
	n	$\bar{X}$	SD	n	$\bar{X}$	SD	
กลุ่มทดลอง	50	119.44	14.58	50	134.54	7.13	9.39**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรม
จากพระราชดำรัส มีความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส
3. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม แตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง สูงขึ้น
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส มีความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม หลังการทดลอง สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 21101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 12 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 537 คน โดยมีการจัดห้องเรียนแบบความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 21101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการจัดเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วย การสุ่ม (Sampling Unit) และใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากเพื่อจัดเป็น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random Assignment) กลุ่มละ 50 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอน แบบ DR-TA และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง เป็นการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทาน คุณธรรมจากพระราชดำรัส ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการตรวจสอบและแก้ไข และมีการปรับปรุงเป็น ที่เรียบร้อยแล้ว จำนวน 5 แผน

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม เป็นการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจาก พระราชดำรัส ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการตรวจสอบและแก้ไข และมีการปรับปรุงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จำนวน 5 แผน

2.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยแบบทดสอบนี้ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .40-.79 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .23-.76 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.87

2.4 แบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม จำนวน 30 ข้อ โดยแบบทดสอบนี้ได้ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .26-.65 และมีค่าความ เชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.92

3. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งใช้เวลาสอน กลุ่มละ 2 คาบเรียนต่อสัปดาห์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอน ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการ เรียนการสอน บทบาทของนักเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

3.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบ วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

3.3 ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เนื้อหาและ ระยะเวลาเท่ากัน กลุ่มทดลองใช้การสอนแบบ DR-TA ส่วนกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบเดิม

3.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมฉบับเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3.5 ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4. การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

4.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณทางเดียว (One - Way MANOVA)

4.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

4.3 เปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA มีความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม หลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิมด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส สามารถนำมาอภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยได้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA เพิ่มขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ซึ่งอาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 กระบวนการเรียนการสอนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity (DR-TA) ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านที่มุ่งฝึกกระบวนการคิด การคาดเดา การตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการอ่าน และการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ซึ่งนักเรียนจะได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยตนเอง ด้วยการคาดเดาเนื้อเรื่องก่อนการอ่าน โดยนักเรียนจะสามารถคาดเดาเนื้อเรื่องได้จากประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และทำกิจกรรมการอ่านอย่างมีจุดหมาย เกิดกระบวนการคิดในขณะที่อ่านอยู่ตลอดเวลา และจะสามารถแยกแยะระหว่างสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิด สิ่งที่ดีและไม่ดีได้ ซึ่งวิธีการสอนอ่านนี้เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ฝึกกระบวนการคิดทั้งก่อนการอ่าน ขณะอ่าน และหลังการอ่าน ซึ่งทำให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องในทุกขั้นตอนของการอ่าน ทั้งแง่คิดหรือสิ่งที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อเรื่องให้นักเรียนได้ติดตาม โดยครูจะเป็นผู้คอยชี้แนะนักเรียน เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องต่างๆ และเกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2550: 63-64) ที่กล่าวไว้ว่า ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการอ่าน เนื่องจากประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมจะช่วยให้ผู้อ่านโยงความคิดรวบยอดที่เคยมีอยู่เข้ากับความรู้ใหม่ที่ได้รับและทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องดีขึ้นและรวดเร็วขึ้นได้ ผู้อ่านที่เคยมีประสบการณ์เดิมของเรื่องที่เคยอ่านมาก่อนจึงสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าและเร็วกว่าผู้อ่านที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาก่อน

1.2 ขั้นตอนการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity (DR-TA) เป็นการสอนอ่านที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วยการคาดเดาเนื้อหา โดยแบ่งขั้นตอนการอ่านออกเป็น 2 ช่วงหลัก ได้แก่ ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและการคิด โดยเริ่มจากขั้นตอนที่ 1 คือ ครูให้นักเรียนคาดเดาเนื้อเรื่องโดยการดูภาพประกอบ ซึ่งนักเรียนจะได้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ตั้งแต่ขั้นตอนแรกเพื่อคาดเดาในสิ่งที่เห็นและสิ่งที่จะเกิดขึ้น โดยครูจะกระตุ้นนักเรียนด้วยคำถามต่างๆที่จะนำไปสู่การคาดเดาในเรื่องนั้นๆ ในขั้นตอนที่ 2 นักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านและฝึกการคิดไปพร้อมๆกัน เนื่องจากนักเรียนจะต้องหาคำตอบจากสิ่งที่นักเรียนคาดเดาไว้ว่าถูกต้องหรือไม่ โดยการอ่านเนื้อเรื่องที่ละตอนตามที่ครูกำหนดให้ หากไม่เข้าใจครูก็จะช่วยชี้แนะรวมทั้งการปรึกษากันกับเพื่อนภายในกลุ่ม ในขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยครูถามคำถามนักเรียนว่าสิ่งที่คาดเดาไว้ถูกต้องหรือไม่ ตอนนี้มี ความ

คิดเห็นอย่างไร ซึ่งนักเรียนจะได้ตรวจสอบความถูกต้องพร้อมกับคิดวิเคราะห์เนื้อเรื่อง และเป็นการนำไปสู่การคาดเดาเนื้อเรื่องในส่วนถัดไปด้วย เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่ละตอนตามกระบวนการอ่านขั้นที่ 1-3 จนกระทั่งนักเรียนอ่านจบทั้งเรื่องแล้ว ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องและอภิปรายเกี่ยวกับจริยธรรมที่ได้จากเรื่องที่อ่าน จากนั้นในช่วงที่ 2 นักเรียนฝึกทักษะที่จำเป็น โดยการทำแบบฝึกหัดทบทวนความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งนับว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาทั้งทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดด้วยตนเองจากการคาดเดาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เอเบอ์โซลด์ และฟิลด์ (Aebersold; & Field. 1997: 16) ที่กล่าวว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่านนั้นจะต้องเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้เป็นอย่างดี มีความรู้ด้านคำศัพท์ สามารถวิเคราะห์ความ สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน สามารถคาดเดาเนื้อหา และตรวจสอบความเข้าใจได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2550: 63-64) ที่กล่าวว่า อภิปัญญา (Metacognition) เป็นกลวิธีในการใช้สติปัญญา มีหลายประการด้วยกัน ได้แก่ การเดาความ และการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งการใช้อภิปัญญาในการอ่านเป็นกลวิธีสำคัญในการอ่านที่ผู้อ่านควรได้รับการฝึกฝน เพื่อให้สามารถเข้าใจการอ่านได้ดี และรวดเร็วขึ้น

ดังนั้นขั้นตอนการสอนแบบ DR-TA จึงเป็นการสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งนักเรียนมีส่วนร่วมตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ฝึกกระบวนการคิดในทุกๆ ขั้นตอนของการเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาด้วยการฝึกอ่านและเชื่อมโยงความรู้ของตนเองจนนำไปสู่บทสรุปของเรื่องได้อย่างถูกต้อง และยังเป็นกระบวนการอ่านที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถนำเทคนิค วิธีการ ไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพในการอ่านของตนได้ เช่น การอ่านเพื่อตีความ แปลความ วิเคราะห์ความ จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนกระบวนการเรียนการสอนของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิมนั้น เน้นความเข้าใจด้านไวยากรณ์และการแปลความหมายของภาษามากกว่าความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน การเรียนการสอนจะใช้วิธีการจดจำโครงสร้างของไวยากรณ์ การท่องจำคำศัพท์ และนำไปสู่การแปลความหมาย ซึ่งทำให้นักเรียนไม่เกิดกระบวนการคิด การคาดเดา และการเชื่อมโยงความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่อง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบนี้นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของครู อ่านตามครู หรือครูเป็นผู้คอยชี้แนะตลอดเวลา ทำให้นักเรียนไม่ได้แสดงศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองได้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้การเรียนการสอนไม่น่าสนใจ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก

2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิธีการสอนและสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนอ่านโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านที่มีกระบวนการอ่านที่น่าสนใจ โดยมีการฝึกการคิดควบคู่ไปด้วย ทำให้นักเรียน

เกิดความอยากรู้อยากเห็นและต้องการหาคำตอบจากการคาดเดาของตนเอง และทำให้เกิดความท้าทายในตัวของนักเรียน ซึ่งนักเรียนได้ฝึกอ่านอย่างเต็มที่และสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมได้ โดยมีเพื่อนภายในกลุ่มที่สามารถปรึกษากันได้หากไม่เข้าใจหรือมีปัญหาในขณะที่อ่าน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อามมาน (Amman. 2012: 148) ทำการศึกษาผลการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity(DR-TA) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในประเทศจอร์แดน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity (DR-TA) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบเดิม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เออร์เลียนา (Erliana. 2011: 51) ซึ่งทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการแก้ปัญหาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีการสอนแบบ Directed Reading -Thinking Activity (DR-TA) ผลการวิจัยพบว่า การสอนอ่านแบบ DR-TA สามารถแก้ปัญหาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ และยังพบว่าการสอนอ่านแบบ DR-TA ส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบ DR-TAเป็นวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมที่จะใช้ในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งฝึกการอ่านควบคู่กับนิทานที่มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้อย่างเข้าใจ ทำให้การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น

3. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA มีความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม หลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสังเกตได้จากคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองจากแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ซึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิธีการสอนและสื่อที่ใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้สื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัสมาประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัสนี้เป็นนิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกแง่คิดและปลูกฝังในด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยเฉพาะ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความตระหนักในการประพฤติตน ปฏิบัติตนเป็นคนดีของสังคม ซึ่งเนื้อเรื่องเป็นเรื่องใกล้ตัวที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้วิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ยังส่งเสริมให้การอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพ และเกิดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม เพราะเป็นวิธีการอ่านที่มีกระบวนการให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ตามเนื้อเรื่องและสิ่งที่จะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545: 175-176) ที่กล่าวไว้ว่า นิทานเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาทางด้านอารมณ์และสติปัญญาของเด็ก ช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษา ทำให้เด็กได้ฝึกทักษะในการอ่าน อีกทั้งยังช่วยปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาวลี ทรายมูล (2553: 54) ทำการศึกษา

งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้นิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานสูงขึ้นและอยู่ในระดับพอใช้ ความรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานสูงขึ้น และอยู่ในระดับดี ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนหลังเรียนรู้โดยใช้นิทานสูงขึ้น และอยู่ในระดับดีมาก

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัสและการสอนแบบ DR-TA เป็นสื่อและวิธีการสอนที่น่าสนใจ มีความเหมาะสมกับระดับและวัยของนักเรียน และสามารถใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้ ทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน และสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังสามารถนำความรู้และแง่คิดที่ได้ไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ครูควรมีการเตรียมการสอน ศึกษาวิธีการสอนให้ละเอียด มีความมั่นใจในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียนอย่างถูกต้อง สอนให้ครบตามกระบวนการและแผนการที่วางไว้ตามเวลาที่กำหนด

1.2 ในการสอนแบบ DR-TA ครูควรจัดเตรียมแบบฝึกหัดทบทวนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอย่างหลากหลาย และมีความน่าสนใจเหมาะสมกับระดับและวัยของนักเรียน

1.3 ครูควรประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและเป็นแรงเสริมให้แก่นักเรียนที่ตั้งใจเรียน

1.4 ครูควรพยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกในการใช้ภาษาให้มากที่สุด โดยการถามคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และเป็นการทบทวนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลของการสอนแบบ DR-TA ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น นิทานนานาชาติ บทความต่างๆ ข่าวจากหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาผลของการสอนแบบ DR-TA ที่มีต่อความสามารถในด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน เนื่องจากทักษะการเขียนสืบเนื่องมาจากทักษะการอ่านที่ดี

2.3 ควรศึกษาผลของการสอนแบบ DR-TA ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมกับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม. (2552). คู่มือการดำเนินงานเสริมสร้างศีลธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2523). แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ศึกษาธิการ กระทรวง.
- _____. (2551ก). รายงานการประเมินการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- _____. (2551ข). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกริก ยืนพันธ์. (2543). การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จิรวัดณ์ เพชรรัตน์; และ อัมพร ทองใบ. (2556). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2547). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- ดลวรรณ พวงวิภาต. (2554). ผลการเรียนรู้และความคงทนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2524). จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิศนา ขัมมณี. (2546). การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เสริมสิน พรี่เพรส ซิสเต็ม.
- ณรงค์นาถ ชาววัง. (2551). การสำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1, 2, 3, และ 7. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถ่ายเอกสาร.

- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. (2545). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่องการวัดประเมินการเรียนรู้.
กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2550). พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีดา ปัญญาจันทร์. (2557). นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส. กรุงเทพฯ: สายธุรกิจโรงพิมพ์.
- ปรีดา ปัญญาจันทร์; และชิววัน วิสาสะ. (2537). เล่านิทานอย่างไรให้สนุก. กรุงเทพฯ:
แพรวเพื่อนเด็ก.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). การอ่าน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฝ่ายวิชาการปัญญาชน. (2555). เตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2558. กรุงเทพฯ:
ปัญญาชน.
- พนิดา นวลสนิท. (2554). การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเด็กปฐมวัยชั้น
อนุบาลปีที่ 1 ระหว่างการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้นิทานกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้
ตามปกติ. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ออนไลน์.
- พิภพ วังเงิน. (2545). จริยธรรมวิชาชีพ. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2534). เทคนิคการเล่านิทาน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2546). การส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2549). เอกสารการสอนชุดวิชาจริยศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 12.
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2551). ประสบการณ์วิชาชีพประกาศนียบัตรบัณฑิตหลักสูตรและการสอน. นนทบุรี:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2537). ไขปัญหาการอ่านที่ถ่วง: แนวทางการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2548). อ่านเป็น เรียนก่อน สอนเก่ง. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- มยุรี สุขวิวัฒน์. (2554). ความจริงกับความฝันเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน
ประเทศไทย. ภาษาปริทัศน์. (26): 72-73.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2556). การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนาวลี ทรายมูล. (2553). การใช้นิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ความรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์.
ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ออนไลน์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ:
ราชบัณฑิตยสถาน.

ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5.

กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

_____. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก

_____. (2543ก). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

_____. (2543ข). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วัฒนา กิจไพบูลย์พันธ์. (2547). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคิด*

สร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง

ประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม.

(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

วรรณิ ศิริสุนทร. (2532). *การเล่านิทาน*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วิล มาศจรัส. (2551). *เทคนิคการเขียน การเล่านิทาน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: พิมพ์ธารอักษร.

ศศิกาญจน์ ชีถนอม. (2553). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น*

มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอน

ซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสอนแบบเดิม. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศรวิไล พลมณี. (2545). *ภาษาและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่: เคล็ดไทย.

ศุภวัฒน์ อีหม่าเหม. (2555. 10 พฤษภาคม). *การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความ*

ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ

DR-TA. การประชุมหาดีใหญ่วิชาการครั้งที่ 3. ปีที่ 1(3): 79-86.

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม. (2548). *สรุปการประชุมเสวนา เรื่อง การวิจัยเพื่อ*

พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค.

_____. (2551). *การสำรวจและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรม*. กรุงเทพฯ: พริกหวาน

กราฟฟิค.

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2543). *แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ*.

กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์.

สมุทร เชนะพานิช. (2549). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 11.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

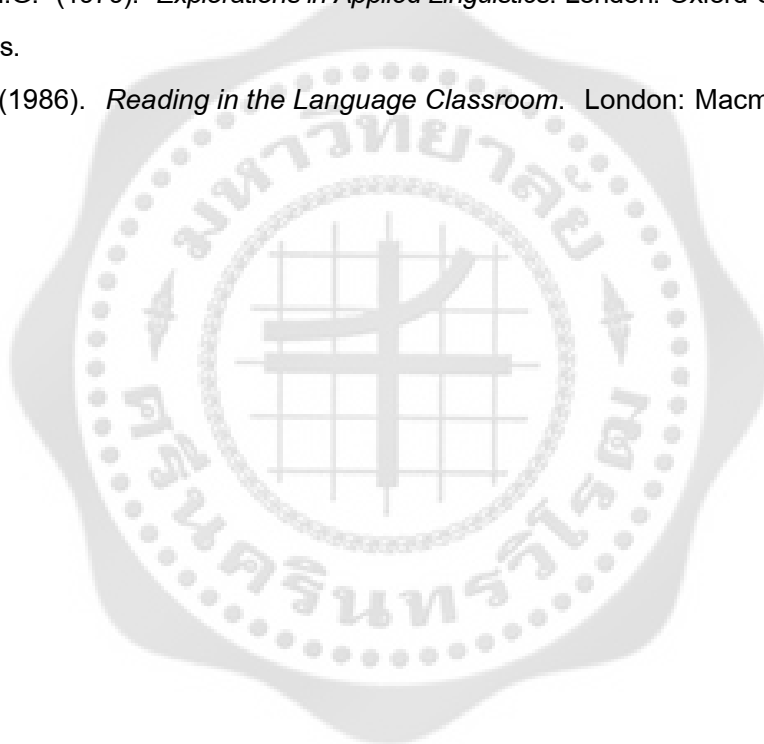
สุคนธ์ สินธพานนท์. (2553). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*.

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง.

- สุดใจ จันทรคง. (2550). ผลของการฝึกกลวิธีอภิปัญญาที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางกะปิ. ปรินูญานิพนธ์. ศศ.ม.
(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิพร บุญส่ง. (2552). คุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
ทริปเพิล กรุ๊ป.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2550). ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน. นนทบุรี: ซีซี
นอลลิติจ์ ลิงคส์.
- แสงจันทร์ ปัญติ. (2550). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษและจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม.
(การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ออนไลน์.
- สมบัติ จำปาเงิน; และ สำเนียง มณีกาญจน์. (2548). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- สมบุญ ชิตพงศ์. (2544). การวัดและประเมินผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรม: การวัดและประเมิน
ด้านคุณธรรมจริยธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2556). รายงานผลการประเมินคุณภาพ
การศึกษาระดับชาติ O-NET. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน
2556, <http://www.onesqa.or.th/onesqa/th/download/index.php?DownloadGroupID=121> ออนไลน์.
- สำลี รักสุทธี. (2553). สอนอย่างไรให้เด็กอ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้ เขียนคล่อง
และเขียนเป็น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- สำเริง บุญเรืองรัตน์. (2544). การวัดและประเมินผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรม: การวัดจริยธรรม.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม. กรุงเทพฯ:
ประยูรวงศ์.
- _____. (2550). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการรู้
หนังสือเพื่อปวงชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- Aebersold, J.A.; & Field, M.L. (1997). *From Reader to Reading Teacher: Issues and Strategies for Second Language Classrooms*. New York: Cambridge University Press.
- Amman. (2012. August). The Effect of the Directed Reading Thinking Activity through Cooperative Learning on English Secondary Stage Student' Reading Comprehension in Jordan. *International Journal of Humanities and Social Science*. 16(2): 138-151.
- Cooper, D.J.; et al. (1988). *The What How of Reading Instruction*. 2nd ed. Ohio: Merrill Publishing Company.
- Collins.M.F. (2010. July). *ELL preschoolers' English vocabulary acquisition from storybook reading*. Retrieved April, 25 2014. from <http://pac.els-cdn.com>.
- Erliana, S. (2011. March). Improving Reading Comprehension trough Directed Reading - Thinking Activity (DR-TA) Strategy. *Journal on English as a Foreign Language*. 1(1): 49-57.
- Grellet, F. (1994). *Developing Reading Skills*. 4th ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Harcourt Family Learning. (2004). *Reading Skill*. New York: Spark Publishing.
- _____. (2005). *Test Prep*. New York: Spark Publishing.
- Jiang, J.; et al. (2012). Learning moral values through virtual technology: the development and evaluation of Malaysian virtual folktales-Hikayat Land. *Procedia Social and Behavioral Sciences*. 31: 315-322.
- Kok, I. (2010). *The relationship between students' reading comprehension achievement and their attitudes towards learning English and their abilities to use reading strategies with regard to hemispheric dominance*. Retrieved April, 25 2014. from <http://pac.els-cdn.com>.
- Kohlberg,L. (1976). Moral Stages and Moralization: The Cognitive Development Approach, *in Moral Development and Behavior: Theory Research and Social Issue*. Edited by Lickona, T. p. 335. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Lawrence, H.E.; & Hayden, J.B. (1982). *Teaching Reading to Children*. New York: Macmillan.
- Leedy, P.D. (1956). *Reading Improvement for Adults*. New York: McGraw-Hill Book.
- Mangen, A.; et al. (2013). *Reading linear texts on paper versus computer screen : Effect on reading comprehension*. In *International Journal of Educational Research*. (58): pp. 62-67.

- Miller, W.H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. The Center for Applied Research in Education.
- Searfoss, L.W.; & Readence, J.E. (1994). *Helping Children Learn to Read*. 3rd ed. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Smith, F. (1985). *Reading*. 2nd ed. London: Cambridge University Press.
- Stauffer, R.G. (1969). *Teaching Reading as A Thinking Process*. New York: Harper & Row.
- Strang, R. (1961). *The Improvement of Reading*. New York: McGraw-Hill Book.
- Tierney, R.J.; et al. (1995). *Reading Strategies and Practices*. 4th ed. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Widdowson, H.G. (1979). *Explorations in Applied Linguistics*. London: Oxford University Press.
- Williams, E. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London: Macmillan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ค่าความยากง่าย (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม
- คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 9 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.71	.37	16	.60	.72
2	.50	.23	17	.72	.53
3	.79	.30	18	.75	.60
4	.66	.30	19	.62	.44
5	.40	.65	20	.68	.30
6	.62	.23	21	.43	.83
7	.57	.37	22	.68	.72
8	.61	.44	23	.79	.34
9	.43	.41	24	.66	.74
10	.63	.74	25	.58	.90
11	.79	.62	26	.72	.60
12	.75	.48	27	.65	.72
13	.68	.37	28	.72	.53
14	.75	.48	29	.64	.76
15	.65	.53	30	.54	.60

ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.87

ตาราง 10 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม
จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.43	16	.46
2	.40	17	.65
3	.50	18	.53
4	.62	19	.65
5	.63	20	.47
6	.39	21	.46
7	.49	22	.62
8	.54	23	.54
9	.50	24	.45
10	.57	25	.61
11	.55	26	.26
12	.47	27	.54
13	.47	28	.50
14	.64	29	.47
15	.51	30	.62

ค่าความเชื่อมั่น (α -coefficient) ของแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม เท่ากับ 0.92

ตาราง 11 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง		คนที่	กลุ่มทดลอง	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	27	30	26	8	15
2	7	19	27	18	25
3	15	21	28	13	15
4	14	25	29	22	23
5	11	16	30	7	16
6	13	27	31	25	29
7	16	28	32	20	29
8	8	16	33	19	27
9	16	24	34	23	27
10	21	25	35	17	24
11	16	24	36	21	29
12	20	26	37	9	16
13	12	21	38	14	21
14	25	30	39	25	28
15	16	17	40	17	28
16	8	16	41	14	26
17	15	28	42	11	21
18	15	22	43	17	21
19	18	26	44	18	25
20	16	25	45	17	25
21	18	18	46	18	23
22	17	23	47	9	19
23	16	26	48	11	17
24	15	18	49	19	28
25	15	22	50	13	22

ตาราง 12 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มควบคุม		คนที่	กลุ่มควบคุม	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	19	25	26	16	18
2	10	21	27	9	21
3	20	25	28	13	15
4	9	15	29	21	26
5	13	19	30	10	16
6	22	24	31	19	23
7	17	22	32	27	30
8	13	20	33	13	18
9	14	19	34	28	29
10	8	16	35	12	19
11	13	21	36	11	16
12	19	22	37	22	23
13	20	22	38	22	25
14	21	21	39	13	15
15	11	17	40	12	20
16	21	23	41	16	18
17	19	23	42	22	26
18	23	28	43	29	29
19	10	16	44	25	27
20	8	16	45	10	15
21	6	14	46	7	13
22	21	23	47	16	18
23	12	18	48	9	13
24	23	25	49	13	16
25	18	22	50	12	17

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม
- แผนการสอนแบบ DR-TA
- แผนการสอนแบบเดิม
- เนื้อหาที่ใช้สอน
- ตัวอย่างแบบฝึกหัด

Reading Comprehension Test

Subject: English Foundation

Level: Matthayom Suksa I

Time: 50 minutes

Item: 30

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

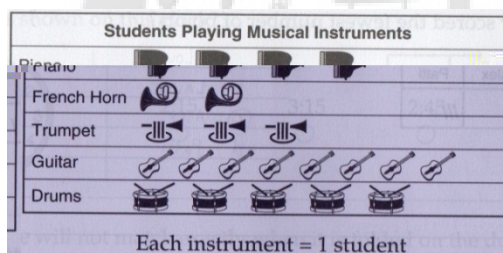
คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวน 30 ข้อ เวลา 50 นาที คะแนนเต็ม 30 คะแนน
2. เขียนชื่อ เลขที่ ชั้น ลงในกระดาษคำตอบให้ชัดเจน
3. อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

Directions: Read the following passages. Then choose the best answer by marking below a, b, c, or d on your answer sheet.

Look at the pictures or the tables and answer the questions 1-3.

1. How many more students play drums than trumpets?

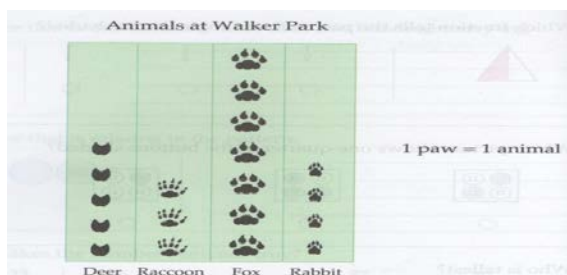

- a) two b) three c) four d) five

2. Which picture shows that one of the three apples has been eaten?

- a) b) c) d)

3. Which animals are the fewest?

- a) Fox b) Deer c) Rabbit d) Raccoon

Read the passages carefully and fill in the blanks by marking (x) below a, b, c, or d. 4-8

Ducks are interesting birds. They can fly in the air, and they can walk ____4____ the land. Mostly, they like to swim in the water. Ponds and streams are ____5____ of good food ____6____ can swim very fast. They have big feet for pushing the water. They cannot ____7____ as fast as they swim. On land, ducks must be careful. A fox or ____8____ wolf might catch them and eat them. There are little fish, big bugs, and tender plants..

4. a) on	b) in	c) after	d) before
5. a) full	b) very	c) little	d) a lot of
6. a) Fox	b) fish	c) Birds	d) Ducks
7. a) eat	b) jump	c) walk	d) sleep
8. a) a	b) in	c) they	d) them

Read the following passages and answer the questions 9-25.

Jill could not run very fast. She could never win a race. She wanted to do better. So, every day after school she practiced running. After a while she ran faster and faster. When Jill ran in the next race, she won and was very happy!

9. Why couldn't Jill win a race at first?

a) She was not happy.	b) Jill wanted to run fast.
c) Jill ran in too many races.	d) She was not a fast runner.

10. Why did Jill win?

a) She wanted to win.	b) She went to school.
c) She practiced a lot.	d) She was very happy.

11. How do you think Jill felt?

a) sad	b) bored	c) proud	d) angry

When you think of dinosaurs, you likely think of **large** animals. Not all dinosaurs were large. The smallest dinosaurs were about the size of a chicken. They were fast runners. They probably are insects, frogs, and lizards.

12. In this paragraph, the word “large” means_____.

- a) big b) fun c) small d) lovely

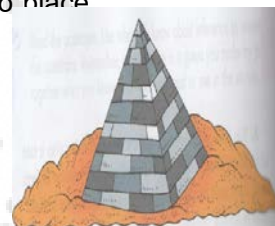
13. From this story, you can tell that_____.

- a) dinosaurs ate only plants
b) dinosaurs had different sizes
c) some dinosaurs looked like chickens
d) dinosaurs were all about the same size

The Pyramids in Egypt were built more than 5,000 years ago. The Pyramids are made of large blocks of **stone**. They are stacked on top of each other. The blocks are very heavy. People moved the blocks by placing logs under them. The logs acted like wheels to make the blocks easier to move. The stones were then pulled into place

14. In this paragraph, the word “stone” means_____.

- a) soil b) sand
c) rock d) water

15. From this story you can tell that_____.

- a) large rocks are easy to move
b) the Pyramids in Egypt are very old
c) the Pyramids in Egypt were discovered recently
d) the Pyramids in Egypt were built from large trees

A man in Florida spent a long time learning how to talk to fish. First he watched fish very closely. Then he listened to the noises they made. Finally he learned to make the same sounds. Sometimes the fish listen to him. At times he can even make them do things. This man thinks that someday fishermen might **be able to** call fish to their nets.

16. The word “be able to” means _____.

- a) can b) make
c) learn d) practice

17. The story mainly tells _____.

- a) who likes to fish
- b) why fish listen to sound
- c) how a man talks to fish
- d) how the fish never listen to this man

18. From this story you can tell that _____.

- a) a lot of fish in the sea
- b) the biggest fish in the world
- c) a man in Florida can talk to fish
- d) a man in Florida can eat a lot of fish

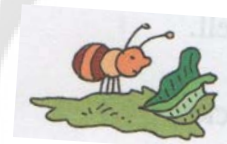
19. How do you think he felt when he can talk to fish?

- a) silly
- b) proud
- c) angry
- d) sleepy

Ants help keep one tree in South America safe. This tree has thorns that are hollow. The ants live inside the thorns. When animals try to eat the tree's leaves, the ants rush out from the thorns. Hundreds of ants bite the animals. The thorns also stick the animal until it moves away.

20. From this story, you can tell that _____.

- a) ants eat other animals for food
- b) the tree in this story is very tall
- c) the thorns don't hurt the animals
- d) the tree and the ants need each other

21. From this story, how do you think about the ants?

- a) lazy
- b) honest
- c) sufficient
- d) cooperative

Laughing makes people feel great. Some people think that laughing is the best thing in life. Now scientists have shown that laughing is good for the body too. Laughing makes the heart beat faster. It brings more air into the body. Many people keep fit by running, but laughing is easier on the feet!

22. From this story you can tell that _____.

- a) crying is like laughing
- b) laughing is good for your health
- c) swimming is very good for your body
- d) laughing makes the heart beat slower

23. How do people feel when they laugh?

- a) sad b) mad c) happy d) hungry

The bee hummingbird is the size of a bee. This bird is 2.5 inches long. It weighs the same as a lump of sugar. It has a long beak. This tiny bird lives in Cuba.

24. The story mainly tells _____.

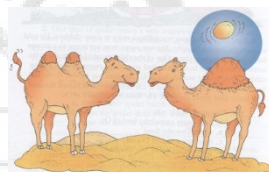
- a) about a kind of bee
b) about a smallest insect
c) about the bee hummingbird
d) how a hummingbird is like a bee

Camels have one or two humps on their backs. The humps are made of fat stores energy. When there isn't much food, the camel lives off the energy from its humps.

25. The story mainly tells _____.

- a) about the humps of camels
b) how many humps a camel has
c) how much fat is in a camel's humps
d) how heavy a camel's humps can be

Read the passage below and answer the questions 26-30.

Redwood trees

The magnificent Redwood trees are some of the largest trees in the world! They are found mostly in northern California where cool temperatures, misty rains, and dense fog allow them to grow.

Redwood Trees can live thousands of years. The oldest of these trees can grow to over 300 feet tall. Some rise higher than the Statue of Liberty! A few are so wide, that roads can be built through them.

Redwoods trees are preserved in California's Redwood National Park. Every year, nearly a million visitors come to see the giant trees. Others just like to drive along the 33-mile long Avenue of the Giants, a road that winds through the park and surrounding areas.

(Reference: <http://mrnussbaum.com>)

26. Redwood trees grow_____.

- a) where it is icy cold b) where it is hot and dry
c) where it is cool and misty d) everywhere in the United States

27. Redwood trees can _____.

- a) live without water
- b) live a very long time
- c) stop growing at 100 feet tall
- d) live about as long as a person

28. _____ Redwood trees can grow to over 300 feet tall.

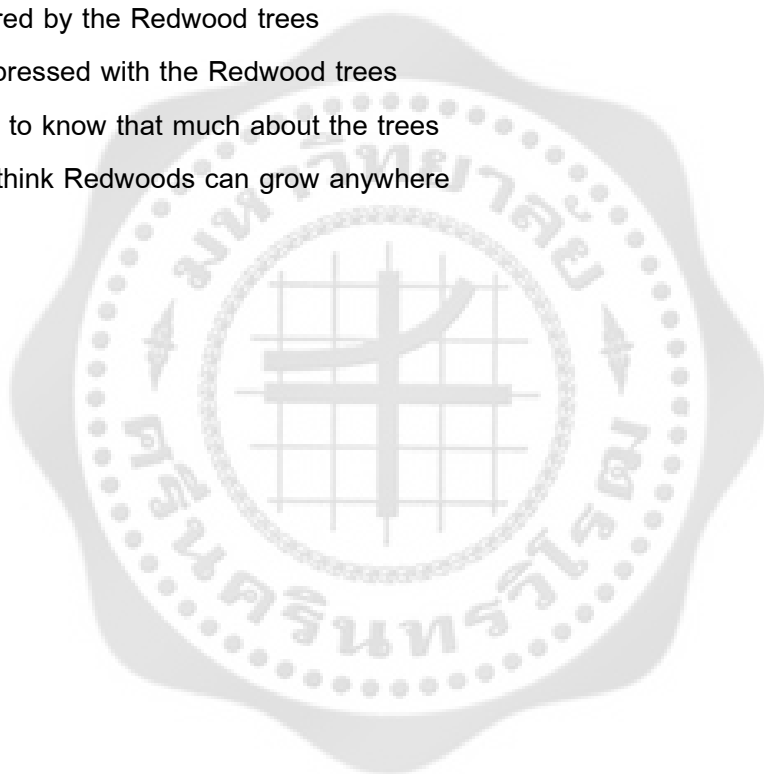
- a) No
- b) All
- c) Old
- d) One or two

29. How many people come to Redwood National Park?

- a) a few
- b) no one knows
- c) almost a million
- d) a couple of hundred

30. The author seems _____.

- a) bored by the Redwood trees
- b) impressed with the Redwood trees
- c) not to know that much about the trees
- d) to think Redwoods can grow anywhere

แบบสอบถามความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมฉบับนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติ

2. การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อจะไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด คำตอบของนักเรียนจะไม่ถูกนำไปเปิดเผย และจะมีประโยชน์มากที่สุดหากนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริง

3. วิธีตอบแบบสอบถามวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม ในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่อง คือ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” “เห็นด้วย” “ไม่แน่ใจ” “ไม่เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้นักเรียนอ่านคำถามแต่ละข้อให้เข้าใจและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนเพียงข้อละ 1 ช่อง

ตัวอย่าง

ข้อ	ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ข้อความ						
0	ฉันไม่ค่อยเข้าใจการบ้านที่ครูสั่ง แต่ฉันก็พยายามทำด้วยตนเอง.....	✓.....				
00	เมื่อฉันซื้อขนมมา ฉันมักจะแบ่งขนมให้เพื่อนกินด้วย.....		✓.....			

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกหรือพฤติกรรมของนักเรียน
เกี่ยวกับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

ข้อ	ความคิดเห็น ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.	เมื่อฉันทำผิด ฉันจะยอมรับความจริงและยอมถูกลงโทษ					
2.	เมื่อฉันพยายามทำข้อสอบด้วยตนเองแล้ว แต่ไม่มั่นใจ ฉันจึงขอคำตอบจากเพื่อน					
3.	เมื่อฉันเก็บสิ่งของหรือเงินได้ ฉันจะส่งคืนเจ้าของทันที					
4.	เมื่อฉันอยากได้ปากกาของเพื่อน ฉันจะบอกเพื่อนว่านี่ มันปากกาของฉันที่ทำหายเมื่อวาน					
5.	ถ้าฉันไม่อยากไปโรงเรียน ฉันจะบอกครูว่าฉันไม่สบาย					
6.	ถ้าฉันไปซื้อของแล้วได้เงินทอนเกินมา ฉันจะรับนำไป คืนแม่ค้าทันที					
7.	ถ้าฉันมีของใช้ที่ไม่ได้ใช้แล้ว ฉันจะเอาไปบริจาคแก่ผู้ ยากไร้ เขาจะได้ใช้ประโยชน์ต่อ และได้บุญกุศลอีกด้วย					
8.	ถ้าเพื่อนต้องการจะยืมดินสอสีของฉัน ฉันจะบอกเพื่อน ว่าฉันไม่ได้เอามา					
9.	เมื่อฉันซื้อขนมมากิน ฉันจะแบ่งให้เพื่อนกินด้วย					
10.	ถ้าเพื่อนลืมนำอุปกรณ์การเรียนมา ฉันยินดีจะให้เพื่อน ใช้ร่วมกับฉัน					
11.	ถ้ามีเด็กขอลานหิวข้าว แล้วมาขอยืมฉันกิน ฉันจะ ไม่ให้เด็ดขาด เพราะมันเป็นเงินของฉันซื้อ					
12.	คุณลุงซื้อส้มจากต่างจังหวัดมาฝากหลายลัง ฉันจึงเอา ไปแบ่งให้บ้านข้างๆ ได้กินด้วย					
13.	เมื่อฉันมีเงินเหลือจากค่าขนม ฉันจะนำไปหยอดกระปุก ออมสินไว้ใช้เมื่อจำเป็น					
14.	เมื่อฉันไปเห็นเสื้อที่เพื่อนกำลังฮิตกัน ฉันก็ต้องซื้อเพราะ เดียวไม่มีใส่เหมือนเพื่อน ถึงแม้ราคามันจะแพง					
15.	เมื่อฉันไปเห็นเครื่องเขียนสวยๆ ฉันไม่พลาดที่จะซื้อเก็บ ไว้ ถึงแม้จะไม่ได้ใช้ก็ตาม					

ข้อ	ความคิดเห็น ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
16.	ในระหว่างที่ฉันแปร่งฟัน ฉันจะไม่เปิดน้ำให้ไหลทิ้ง					
17.	เมื่อฉันอยากได้ของเล่นรุ่นใหม่ ฉันจะขอเงินพอกับแม่ไปซื้อให้ได้					
18.	ฉันจะใช้แป้งหรือครีมจนหมดทุกครั้ง ก่อนที่จะนำกระปุกไปทิ้ง					
19.	ถ้าฉันอยากได้โทรศัพท์รุ่นใหม่ล่าสุด ฉันจะให้พ่อซื้อให้					
20.	อุปกรณ์การเรียนที่มีอยู่ยังพอใช้ได้ ฉันจะยังไม่ซื้ออันใหม่ เพราะจะใช้อันเก่าให้หมดก่อน					
21.	ทุกครั้งที่ตักอาหารรับประทาน ฉันจะตักให้พอดีและรับประทานให้หมดไม่เหลือทิ้ง					
22.	ฉันมีนาฬิกาข้อมืออยู่สองเรือนมันยังใช้ได้อยู่ แต่ฉันเบื่อแล้ว จึงจะซื้อนาฬิกาเรือนใหม่					
23.	เมื่อฟีน่าเสื้อผ้าของตัวเองที่ไม่ได้ใช้แล้วแต่ยังสภาพดีมาให้นฉัน ฉันก็ยินดีที่จะใช้มันต่อ					
24.	ที่บ้านของฉันมีบริเวณบ้านกว้างขวาง ฉันจึงพาน้องทำแปลงผักเพื่อปลูกผักไว้รับประทานเอง					
25.	เมื่อครูให้ทำโครงการเป็นกลุ่ม ฉันและเพื่อนจะปรึกษากันและช่วยกันทำอย่างเต็มที่					
26.	ทุกครั้งที่ทำงานร่วมกับเพื่อน เราจะมีข้อโต้แย้งกันบ้าง เพื่อให้ได้คำตอบและความคิดเห็นที่หลากหลาย					
27.	เมื่องานกลุ่มมีปัญหาเราควรอยู่เฉยๆ และให้เพื่อนที่เก่งกว่าเป็นคนแก้ปัญหา					
28.	ครูแบ่งกลุ่มทำงานให้ โดยละความสามารถ ซึ่งมีทั้งคนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน แต่เราต้องรับฟังความคิดเห็นของทุกคน ไม่ดูถูกเพื่อนที่อ่อนกว่า					
29.	เมื่อครูให้ทำงานกลุ่มซึ่งมีหลายคน จึงไม่จำเป็นต้องทำทุกคนก็ได้ เพราะเดี๋ยวจะวุ่นวาย					
30.	เมื่อฉันต้องอยู่ร่วมกลุ่มกับเพื่อนที่ฉันไม่ชอบ ฉันจะไม่ช่วยทำงานเด็ดขาด					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Lesson Plan for Experimental Group**Period 1-4: Matthayom Suksa I: English Foundation**

Topic: Honesty Tale

Concept: Predicting and thinking activities while reading a text like a tale of honesty are techniques that help students not only learn to comprehend the overall meaning of the text but also improve their knowledge of ethics and honesty.

Standards & Indicators:

Stand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/2 - Speak/ write to summaries the main idea/them identified from analysis of matters/incidents of interest to society.

Stand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Objectives: Students are able to:

- answer the questions about the story they have read.
- tell about the main idea from the story they have read.
- state about the ethic from the story.
- summarize the story.

Structure: Past Simple Tense

S+V₂

Vocabularies: honesty, workplace, cheating, money, saleslady, grocery store, customer, extra change, proud

Materials:

1. Text
2. The board
3. Word cards
4. Work sheets

Evaluations:

1. Observe the students' participation.
2. Check's the students' task or assignments

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	<u>1.3 Proving</u> - Ask the students to close their text. - The teacher checks the students comprehension and checks their predictions by asking the questions such as: <i>"What is this part about?"</i> <i>"Were you correct?"</i> <i>"What do you think now?"</i> <i>"Would you read that word/sentence for me?"</i> <u>1.4 Predicting the next segment</u> - The teacher lets the students read the next segment. - The teacher and the students continue the predicting-reading-proving cycle. - The teacher lets the students in each group summarize the story and discuss about the ethic from the story by asking the questions such as: <i>"What happened in the story?"</i> <i>"What do you learn about the ethic in the story?"</i> <i>"Please tell me about your ethic of honesty."</i>	- text - the board - text	- Observe the students' responses. - Observe and check the students' answering - Observe the students' reading. - Observe the students' responses. - Observe the students' discussion.	

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	- The teacher writes down the students' ideas on the board. - The teacher and the students discuss and summarize about the story again. <u>Phase2: Fundamental skill training</u> - Encourage the students to discuss their past reading problem such as: grammatical structure, word attack. - The teacher gives the students exercises to revise the lesson by using work sheets 1-4 for 1st- 4th hours.	- the board - word cards - work sheets	- Check the students' answer.	

Lesson Plan for Experimental Group
Period 5-7: Matthayom Suksa I: English Foundation

Topic: Cooperation Tale

Concept: Predicting and thinking activities while reading a text like a tale of cooperation are techniques that help students not only learn to comprehend the overall meaning of the text but also improve their knowledge of ethics and cooperation.

Standards & Indicators:

Stand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/2 - Speak/ write to summaries the main idea/them identified from analysis of matters/incidents of interest to society.

Stand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Objectives: Students are able to:

- answer the questions about the story they have read.
- tell about the main idea from the story they have read.
- state about the ethic from the story.
- summarize the story.

Structure: Past Simple Tense

S+V₂

Vocabularies: cooperation, classroom, decide, house, cardboard box, build, argue, rowdy, combine, strength

Materials:

1. Text
2. The board
3. Word cards
4. Work sheets

Evaluations:

1. Observe the students' participation.
2. Check's the students' task or assignments

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	<u>1.3 Proving</u> - Ask the students to close their text. - The teacher checks the students comprehension and checks their predictions by asking the questions such as: <i>"What is this part about?"</i> <i>"Were you correct?"</i> <i>"What do you think now?"</i> <i>"Would you read that word/sentence for me?"</i> <u>1.4 Predicting the next segment</u> - The teacher lets the students read the next segment. - The teacher and the students continue the predicting-reading-proving cycle. - The teacher lets the students in each group summarize the story and discuss about the ethic from the story by asking the questions such as: <i>"What happened in the story?"</i> <i>"What do you learn about the ethic in the story?"</i> <i>"Please tell me about your ethic of cooperation."</i>	- text - the board - text	- Observe the students' responses. - Observe and check the students' answering - Observe the students' reading. - Observe the students' responses. - Observe the students' discussion.	

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	- The teacher writes down the students' ideas on the board. - The teacher and the students discuss and summarize about the story again. <u>Phase2: Fundamental skill training</u> - Encourage the students to discuss their past reading problem such as: grammatical structure, word attack. - The teacher gives the students exercises to revise the lesson by using work sheets 5-7 for 5th- 7th hours.	- the board - word cards - work sheets	- Check the students' answer.	

Lesson Plan for Experimental Group

Period 8-10: Matthayom Suksa I: English Foundation

Topic: Sufficiency Tale

Concept: Predicting and thinking activities while reading a text like a tale of sufficiency are techniques that help students not only learn to comprehend the overall meaning of the text but also improve their knowledge of ethics and sufficiency.

Standards & Indicators:

Stand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/2 - Speak/ write to summaries the main idea/them identified from analysis of matters/incidents of interest to society.

Stand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Objectives: Students are able to:

- answer the questions about the story they have read.
- tell about the main idea from the story they have read.
- state about the ethic from the story.
- summarize the story.

Structure: Past Simple Tense

S+V₂

Vocabularies: sufficiency, advertisement, toy, shopping center, robot, radio-controlled, doll, cute, friend, bunch, sharing, borrow, children, enough

Materials:

1. Text
2. The board
3. Word cards
4. Work sheets

Evaluations:

1. Observe the students' participation.
2. Check's the students' task or assignments

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	- The teacher writes down the students' ideas on the board. - The teacher and the students discuss and summarize about the story again. <u>Phase2: Fundamental skill training</u> - Encourage the students to discuss their past reading problem such as: grammatical structure, word attack. - The teacher gives the students exercises to revise the lesson by using work sheets 8-10 for 8th- 10th hours.	- the board - word cards - work sheets	- Check the students' answer.	

Lesson Plan for Experimental Group**Period 11-14: Matthayom Suksa I: English Foundation**

Topic: Conserving Resources Tale

Concept: Predicting and thinking activities while reading a text like a tale of conserving resources are techniques that help students not only learn to comprehend the overall meaning of the text but also improve their knowledge of ethics and conserving resources.

Standards & Indicators:

Stand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/2 - Speak/ write to summaries the main idea/them identified from analysis of matters/incidents of interest to society.

Stand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Objectives: Students are able to:

- answer the questions about the story they have read.
- tell about the main idea from the story they have read.
- state about the ethic from the story.
- summarize the story.

Structure: Past Simple Tense

S+V₂

Vocabularies: conserving resources, art, homework, picture, draw, King, tube, toothpaste, colored pencils, instead, tried, stub, easy, learn, wrap, fasten, rubber, attention

Materials:

1. Text
2. The board
3. Word cards
4. Work sheets

Evaluations:

1. Observe the students' participation.
2. Check's the students' task or assignments

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	<u>1.3 Proving</u> - Ask the students to close their text. - The teacher checks the students comprehension and checks their predictions by asking the questions such as: <i>“What is this part about?”</i> <i>“Were you correct?”</i> <i>“What do you think now?”</i> <i>“Would you read that word/sentence for me?”</i> <u>1.4 Predicting the next segment</u> - The teacher lets the students read the next segment. - The teacher and the students continue the predicting-reading-proving cycle. - The teacher lets the students in each group summarize the story and discuss about the ethic from the story by asking the questions such as: <i>“What happened in the story?”</i> <i>“What do you learn about the ethic in the story?”</i> <i>“Please tell me about your ethic of conserving resources.”</i>	- text - the board - text	- Observe the students’ responses. - Observe and check the students’ answering - Observe the students’ reading. - Observe the students’ responses. - Observe the students’ discussion.	

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	- The teacher writes down the students' ideas on the board. - The teacher and the students discuss and summarize about the story again. <u>Phase2: Fundamental skill training</u> - Encourage the students to discuss their past reading problem such as: grammatical structure, word attack. - The teacher gives the students exercises to revise the lesson by using work sheets 11-14 for 11th- 14th hours.	- the board - word cards - work sheets	- Check the students' answer.	

Lesson Plan for Experimental Group**Period 15-18: Matthayom Suksa I: English Foundation**

Topic: Giving Tale

Concept: Predicting and thinking activities while reading a text like a tale of giving are techniques that help students not only learn to comprehend the overall meaning of the text but also improve their knowledge of ethics and giving.

Standards & Indicators:

Stand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/2 - Speak/ write to summaries the main idea/them identified from analysis of matters/incidents of interest to society.

Stand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Objectives: Students are able to:

- answer the questions about the story they have read.
- tell about the main idea from the story they have read.
- state about the ethic from the story.
- summarize the story.

Structure: Past Simple Tense

S+V₂

Vocabularies: giving, village, flood, distress, donate, royal, dried food, medicine, snack, pass, boat, rice, sick, rooftop, swung, smile, happiness, tray, fortunate, receive

Materials:

1. Text
2. The board
3. Word cards
4. Work sheets

Evaluations:

1. Observe the students' participation.
2. Check's the students' task or assignments

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	<u>1.3 Proving</u> - Ask the students to close their text. - The teacher checks the students comprehension and checks their predictions by asking the questions such as: <i>“What is this part about?”</i> <i>“Were you correct?”</i> <i>“What do you think now?”</i> <i>“Would you read that word/sentence for me?”</i> <u>1.4 Predicting the next segment</u> - The teacher lets the students read the next segment. - The teacher and the students continue the predicting-reading-proving cycle. - The teacher lets the students in each group summarize the story and discuss about the ethic from the story by asking the questions such as: <i>“What happened in the story?”</i> <i>“What do you learn about the ethic in the story?”</i> <i>“Please tell me about your ethic of giving.”</i>	- text - the board - text	- Observe the students’ responses. - Observe and check the students’ answering - Observe the students’ reading. - Observe the students’ responses. - Observe the students’ discussion.	

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	- The teacher writes down the students' ideas on the board. - The teacher and the students discuss and summarize about the story again. <u>Phase2: Fundamental skill training</u> - Encourage the students to discuss their past reading problem such as: grammatical structure, word attack. - The teacher gives the students exercises to revise the lesson by using work sheets 15-18 for 15th- 18th hours.	- the board - word cards - work sheets	- Check the students' answer.	

Lesson Plan for Control Group

Period 1-4: Matthayom Suksa I: English Foundation

Topic: Honesty Tale

Concept: Translating and understanding the meaning of story while reading a text like a tale of honesty help students not only learn to comprehend the overall meaning of the text but also improve their knowledge of ethics and honesty.

Standards & Indicators:

Stand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/2 - Speak/ write to summaries the main idea/them identified from analysis of matters/incidents of interest to society.

Stand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Objectives: Students are able to:

- answer the questions about the story they have read.
- tell about the main idea from the story they have read.
- tell about the ethic from the story.
- summarize the story.

Structure: Past Simple Tense

S+V₂

Vocabularies: honesty, workplace, cheating, money, saleslady, grocery store, customer, extra change, proud

Materials:

1. Text
2. The board
3. Word cards
4. Work sheets

Evaluations:

1. Observe the students' participation.
2. Check's the students' task or assignments.

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
1 st - 4 th 4 hrs.	<u>Step 1:</u> The teacher stimulates the students. <u>Activities:</u> 1. The teacher stimulates the students by sings “Yesterday Song”. <u>Yesterday Song.</u> I went to the store yesterday. Yesterday I bought the doll. I bought the book. I bought..... 2. The teacher shows the pictures about the story. 3. Encourage the students by asking the questions : <u>Question:</u> - What is he doing? - What do you think a story might be about? - What do you think might happen in the story?	- text - the board	- Observe the students’ responses.	

Lesson Plan for Control Group**Period 5-7: Matthayom Suksa I: English Foundation**

Topic: Cooperation Tale

Concept: Translating and understanding the meaning of story while reading a text like a tale of cooperation help students not only learn to comprehend the overall meaning of the text but also improve their knowledge of ethics and cooperation.

Standards & Indicators:

Stand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/2 - Speak/ write to summaries the main idea/them identified from analysis of matters/incidents of interest to society.

Stand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Objectives: Students are able to:

- answer the questions about the story they have read.
- tell about the main idea from the story they have read.
- tell about the ethic from the story.
- summarize the story.

Structure: Past Simple Tense

S+V₂

Vocabularies: cooperation, classroom, decide, house, cardboard box, build, argue, rowdy, combine, strength

- Materials:**
1. Text
 2. The board
 3. Word cards
 4. Work sheets

- Evaluations:**
1. Observe the students' participation.
 2. Check's the students' task or assignments.

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	<u>Step 3:</u> The teacher teaches the new structures. <u>Activities:</u> 1. The teacher presents the structures that found in the story. 2. The teacher explains and concludes about using of the structures. <u>The structures:</u> - $S + V_2$ 3. The teacher gives the examples on the board about the sentences using new structures. <u>Step 4:</u> The teacher teaches how to read. <u>Activities:</u> 1. The teacher lets the students read the story in 15 minutes. 2. After reading, the teacher and the students translate the story into Thai. 3. The teacher lets the students summarize the story and discuss about the ethic from the story.	- the board - text	- Observe the students' responses - Observe the students' reading. - Observe the students' responses. - Observe the students' discussion.	

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	4. The teacher lets students tell the main idea and answer questions about the story. 5. The teacher lets the students analyze and tell about the structures used in the story. Step 5: The teacher evaluates the students. Activities: The teacher gives the students exercises to revise the lesson by using work sheets 5-7 for 5th- 7th hours.	- work sheets	- Check the students' answer.	

Lesson Plan for Control Group**Period 8-10: Matthayom Suksa I: English Foundation**

Topic: Sufficiency Tale

Concept: Translating and understanding the meaning of story while reading a text like a tale of sufficiency help students not only learn to comprehend the overall meaning of the text but also improve their knowledge of ethics and sufficiency.

Standards & Indicators:

Stand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/2 - Speak/ write to summaries the main idea/them identified from analysis of matters/incidents of interest to society.

Stand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Objectives: Students are able to:

- answer the questions about the story they have read.
- tell about the main idea from the story they have read.
- tell about the ethic from the story.
- summarize the story.

Structure: Past Simple Tense

S+V₂

Vocabularies: sufficiency, advertisement, toy, shopping center, robot, radio-controlled, doll, cute, friend, bunch, sharing, borrow, children, enough

Materials:

1. Text
2. The board
3. Paper
4. Word cards
5. Work sheets

Evaluations:

1. Observe the students' participation.
2. Check's the students' task or assignments.

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	Step 3: The teacher teaches the new structures. <u>Activities:</u> 1. The teacher presents the structures that found in the story. 2. The teacher explains and concludes about using of the structures. <u>The structures:</u> - $S + V_2$ 3. The teacher gives the examples on the board about the sentences using new structures. Step 4: The teacher teaches how to read. <u>Activities:</u> 1. The teacher lets the students read the story in 15 minutes. 2. After reading, the teacher and the students translate the story into Thai. 3. The teacher lets the students summarize the story and discuss about the ethic from the story.	- the board - text	- Observe the students' responses - Observe the students' reading. - Observe the students' responses. - Observe the students' discussion.	

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	4. The teacher lets students tell the main idea and answer questions about the story. 5. The teacher lets the students analyze and tell about the structures used in the story. Step 5: The teacher evaluates the students. Activities: The teacher gives the students exercises to revise the lesson by using work sheets 8-10 for 8th- 10th hours.	- work sheets	- Check the students' answer.	

Lesson Plan for Control Group**Period 11-14: Matthayom Suksa I: English Foundation**

Topic: Conserving Resources Tale

Concept: Translating and understanding the meaning of story while reading a text like a tale of conserving resources help students not only learn to comprehend the overall meaning of the text but also improve their knowledge of ethics and conserving resources.

Standards & Indicators:

Stand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/2 - Speak/ write to summaries the main idea/them identified from analysis of matters/incidents of interest to society.

Stand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Objectives: Students are able to:

- answer the questions about the story they have read.
- tell about the main idea from the story they have read.
- tell about the ethic from the story.
- summarize the story.

Structure: Past Simple Tense

S+V₂

Vocabularies: conserving resources, art, homework, picture, draw, King, tube, toothpaste, colored pencils, instead, tried, stub, easy, learn, wrap, fasten, rubber, attention

Materials:

1. Text
2. The board
3. Word cards
4. Work sheets

Evaluations:

1. Observe the students' participation.
2. Check's the students' task or assignments.

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	<u>Step 3:</u> The teacher teaches the new structures. <u>Activities:</u> 1. The teacher presents the structures that found in the story. 2. The teacher explains and concludes about using of the structures. <u>The structures:</u> - $S + V_2$ 3. The teacher gives the examples on the board about the sentences using new structures. <u>Step 4:</u> The teacher teaches how to read. <u>Activities:</u> 1. The teacher lets the students read the story in 15 minutes. 2. After reading, the teacher and the students translate the story into Thai. 3. The teacher lets the students summarize the story and discuss about the ethic from the story.	- the board - text	- Observe the students' responses - Observe the students' reading. - Observe the students' responses. - Observe the students' discussion.	

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	4. The teacher lets students tell the main idea and answer questions about the story. 5. The teacher lets the students analyze and tell about the structures used in the story. Step 5: The teacher evaluates the students. Activities: The teacher gives the students exercises to revise the lesson by using work sheets 11-14 for 11th- 14th hours.	- work sheets	- Check the students' answer.	

Lesson Plan for Control Group

Period 15-18: Matthayom Suksa I: English Foundation

Topic: Giving Tale

Concept: Translating and understanding the meaning of story while reading a text like a tale of giving help students not only learn to comprehend the overall meaning of the text but also improve their knowledge of ethics and giving.

Standards & Indicators:

Stand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/2 - Speak/ write to summaries the main idea/them identified from analysis of matters/incidents of interest to society.

Stand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Objectives: Students are able to:

- answer the questions about the story they have read.
- tell about the main idea from the story they have read.
- tell about the ethic from the story.
- summarize the story.

Structure: Past Simple Tense

S+V₂

Vocabularies: giving, village, flood, distress, donate, royal, dried food, medicine, snack, pass, boat, rice, sick, rooftop, swung, smile, happiness, tray, fortunate, receive

Materials:

1. Text
2. The board
3. Word cards
4. Work sheets

Evaluations:

1. Observe the students' participation.
2. Check's the students' task or assignments.

Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	<u>Step 3:</u> The teacher teaches the new structures. <u>Activities:</u> 1. The teacher presents the structures that found in the story. 2. The teacher explains and concludes about using of the structures. <u>The structures:</u> - $S + V_2$ 3. The teacher gives the examples on the board about the sentences using new structures. <u>Step 4:</u> The teacher teaches how to read. <u>Activities:</u> 1. The teacher lets the students read the story in 15 minutes. 2. After reading, the teacher and the students translate the story into Thai. 3. The teacher lets the students summarize the story and discuss about the ethic from the story.	- the board - text	- Observe the students' responses - Observe the students' reading. - Observe the students' responses. - Observe the students' discussion.	

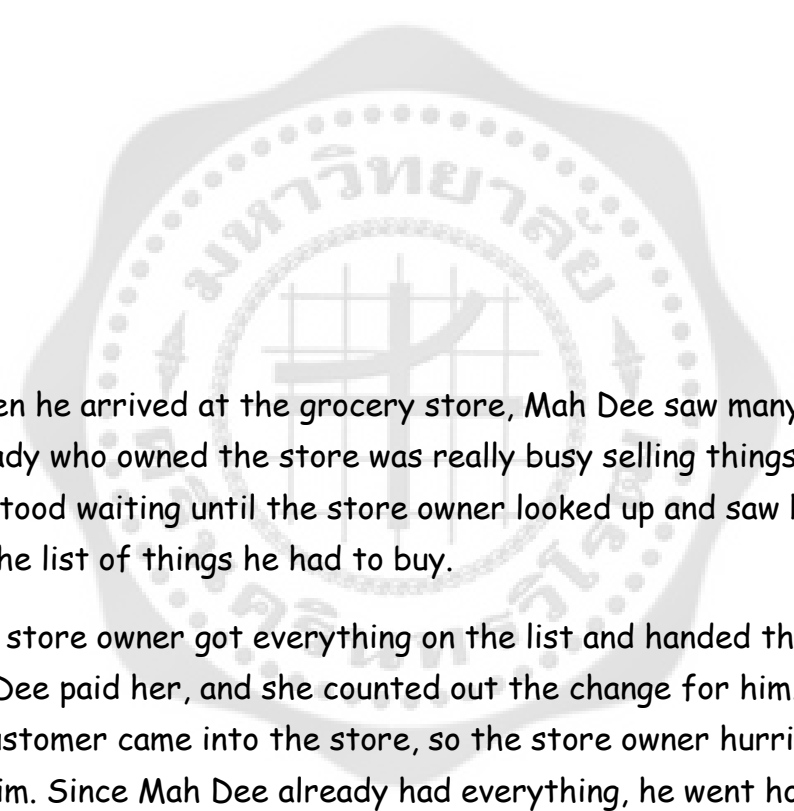
Period Time	Learning Activities	Materials	Evaluations	Note
	4. The teacher lets students tell the main idea and answer questions about the story. 5. The teacher lets the students analyze and tell about the structures used in the story. Step 5: The teacher evaluates the students. Activities: The teacher gives the students exercises to revise the lesson by using work sheets 15-18 for 15th- 18th hours.	- work sheets	- Check the students' answer.	

ที่มา: ปรีดา ปัญญาจันทร์. (2557). นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส. กรุงเทพฯ: สายธุรกิจโรงพิมพ์.

One morning Father told Mah Dee that everyone at his workplace was honest. As everyone lived according to His Majesty the King's teaching about honesty, they never had any problems about cheating.

Later that morning, Mother asked Mah Dee to buy her a few things, which she noted on a piece of paper. She gave Mah Dee the list along with some money. "Take this list to the nice saleslady at the grocery store, son, and bring back the change," Mother said. She also told Mah Dee to remember the exact change he should get.

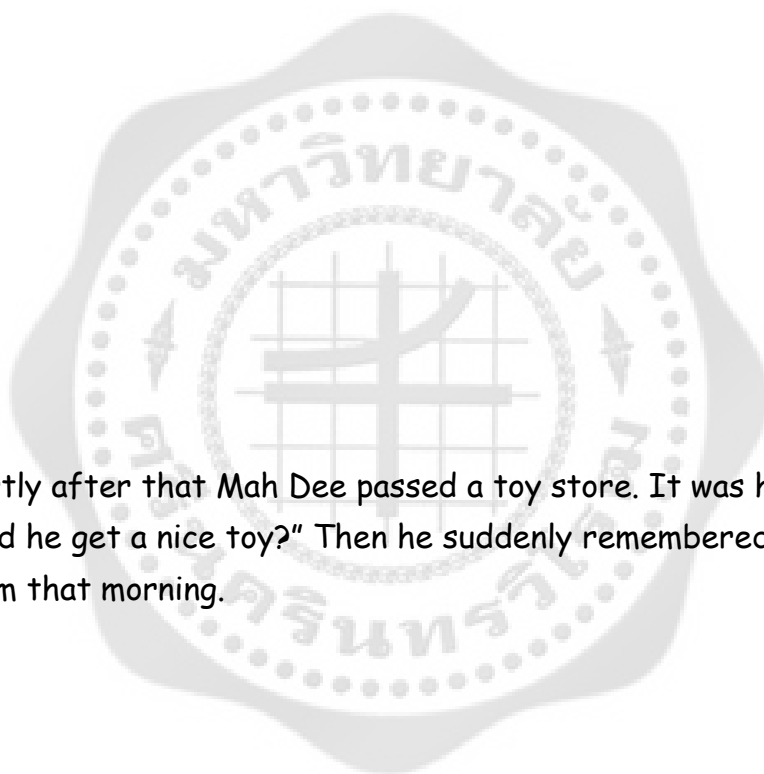
When he arrived at the grocery store, Mah Dee saw many customers. The nice lady who owned the store was really busy selling things to them. Mah Dee stood waiting until the store owner looked up and saw him. He then gave her the list of things he had to buy.

The store owner got everything on the list and handed them to Mah Dee. Mah Dee paid her, and she counted out the change for him. Right then another customer came into the store, so the store owner hurried over to welcome him. Since Mah Dee already had everything, he went home.

Mah Dee counted out the change in his hand and found that the store owner had given him more change than it should have been.

As Mah Dee walked by an ice cream parlor, he slowed down to think whether he should use the extra money to buy ice cream.

Shortly after that Mah Dee passed a toy store. It was his favorite one, "Should he get a nice toy?" Then he suddenly remembered what father had told him that morning.

Mah Dee immediately ran back to the grocery store.

Mah Dee returned the extra change to the nice store owner. "Thank you, little boy! You are very honest!" she said, praising him.

When he got home, Mah Dee told Mother and Father about the extra change. This made them very happy and proud of him. Mah Dee too, was proud that he had been "**honest**".

ที่มา: ปรีดา ปัญญาจันทร์. (2557). นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส. กรุงเทพฯ: สายธุรกิจโรงพิมพ์.

Today Mah Dee's classroom was in a complete uproar because the teacher first told the students to decide what kind of house to build together from cardboard boxes that everyone had brought, then she went out and left them on their own.

But everyone argued over the design of the house because each student wanted to build his or her own type of house. They argued about what color it should be, because they all liked different colors.

When the teacher heard the children's rowdy voices she returned to the room. The teacher saw that each student had drawn a beautiful house.

So she asked everyone to put their pictures side by side to see where there were similar and how they could be combined.

The children eventually agreed to build one big house by combining all their designs. Work was divided up and shared by every student as their teacher carefully watched them.

It was not long before Mah Dee's classmates finished building a beautiful, brightly colored home.

When the house was done, the teacher told the children about His Majesty the King's teaching regarding "Cooperation". She said "Even if we do not agree with everything other people think, as long as we join together and have a shared goal, you will always be able to successfully work together like the saying "cooperation is strength".

ที่มา: ปรีดา ปัญญาจันทร์. (2557). นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส. กรุงเทพฯ: สายธุรกิจโรงพิมพ์.

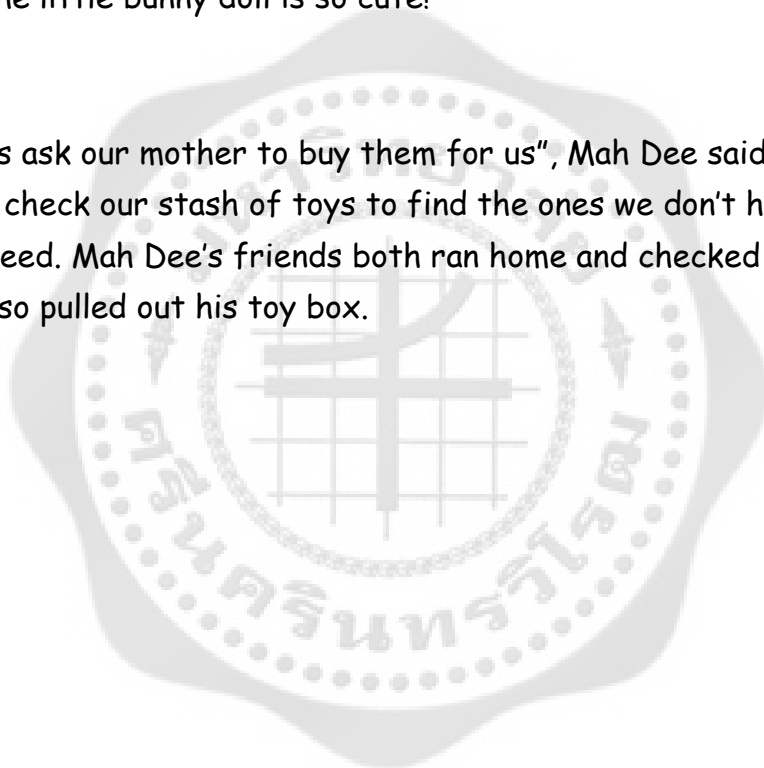
Mah Dee and his friends huddled
around looking at an advertisement for
toys sold at a shopping center near home.

Oh, boy!...such great robots!

Oh, boy!...radio-controlled cars!

Oh, boy!...the little bunny doll is so cute!

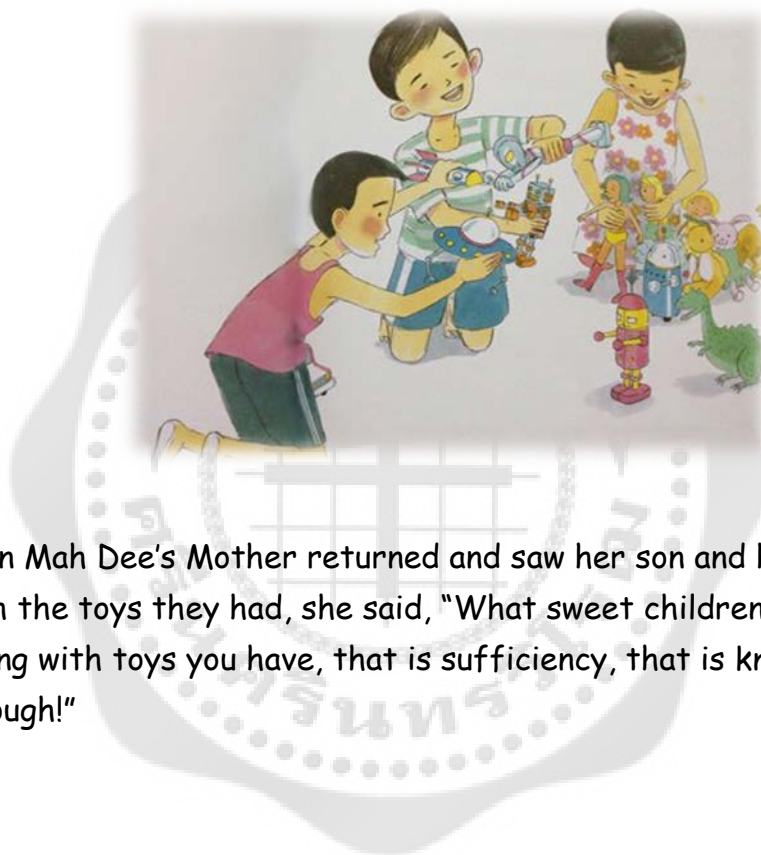
"Let's ask our mother to buy them for us", Mah Dee said. "Yeah... we should also check our stash of toys to find the ones we don't have yet". His friends agreed. Mah Dee's friends both ran home and checked on their toys. Mah Dee also pulled out his toy box.

"I'd love it if I could buy another robot. Then I'd have more than before!" Mah Dee said to his friends. "I could have more doll , too!" Mah Dee's friend added. "And I could get a whole bunch more toy cars," said their friend who likes cars.

When the three children brought out all their toys to show each other, they could see that they already owned many toys. When they put their toys together, they had even more! Mah Dee suggested, "How about sharing our things?"

I'd like to play with remote-controlled cars!" Mah Dee's friend said, "And I'd like to play with that robot there. Can I borrow it sometime?" Another friend asked, "Can I borrow that dinosaur doll to play with for a while?" When they shared their toys, there was so much to play with. The children had a lot of fun, and it was even more fun when they played together. There really was no need to buy new toys.

When Mah Dee's Mother returned and saw her son and his friends playing with the toys they had, she said, "What sweet children! When you are happy playing with toys you have, that is sufficiency, that is knowing how much is enough!"

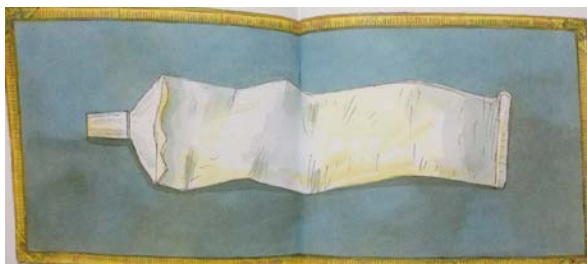

ที่มา: ปรีดา ปัญญาจันทร์. (2557). นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส. กรุงเทพฯ: สายธุรกิจโรงพิมพ์.

Today Mah Dee had art homework. When he got home, he looked for a picture to use as a model for his drawing. Mah Dee especially liked a picture "The King's tube of toothpaste" which shows how the king makes the most of everything we use.

"...His Majesty the King told us all that not long ago one of his pages was cleaning the bathroom and saw that the King's toothpaste seemed to be all used up, so he brought out a new tube for the King to use instead. When the King saw this, he asked for the old toothpaste tube back, and was able to use it for another 5 days. ..."

Mah Dee got his colored pencils all ready for drawing. But they were worn down almost all the way. Mah Dee decided to take a new pack of colored pencils out of his bag and use those. But when he took one more look at the picture of the King's old tube of toothpaste, he put away the new box and used the old colored pencils instead.

Mah Dee tried to draw the King's toothpaste tube using the worn-down pencils. They were just stubs. He felt proud that he was using them to draw, even though it was not easy.

Then his father walked in and helped Mah Dee learn how to lengthen the pencil. Father wrapped used paper around the end of the pencils and fastened it tight with rubber bands.

This way Mah Dee could easily use the pencils he already had without having to use the colored pencils in the new box they had just bought.

When Mah Dee showed the picture of the King's toothpaste tube to his teacher, and told how the father had helped him with holding the pencils, the teacher was really impressed that Mah Dee knew how to make the most of things he used.

The next day, the teacher displayed Mah Dee's picture alongside art work by other students. Mah Dee's picture of the King's toothpaste tube got a lot of attention.

Mah Dee told his friends and people who came to see his work that he was very proud of this picture because it taught him to understand how to conserve resources.

ที่มา: ปรีดา ปัญญาจันทร์. (2557). *นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส*. กรุงเทพฯ: สายรุ้งกิจโรงพิมพ์.

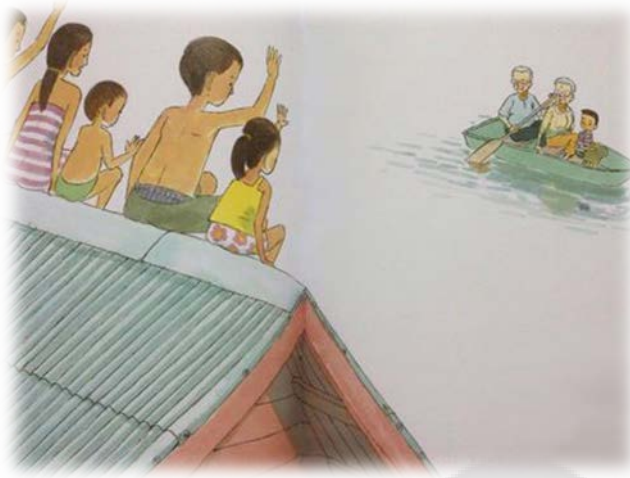
When Mah Dee's village was flooded, every home was in distress, lacking food and drinking water. Soon group came from Bangkok to hand out bags of supplies donated by the Royal Family.

Mah Dee went with his Grandpa and Grandma to pick up the Royal donations. Each donation bag was filled with rice, dried food, medicine, and even snacks for children.

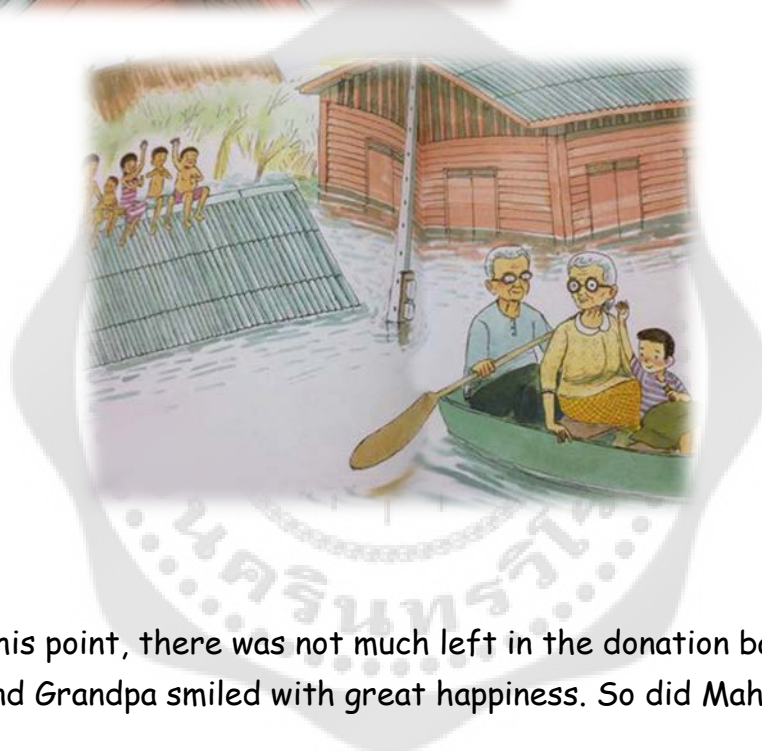

On the way home they passed Old Chom's house. Old Chom did not have a boat to bring him to the donation center, so Mah Dee's grandparents shared some of their own rice and dried food with him.

When they paddled past the house of Old Noi who was lying sick in bed, Mah Dee's grandparents stopped awhile to give her some medicine.

When they were paddling past a group of children playing on the rooftop of their home, Grandpa swung the boat in so Mah Dee could hand out snacks to every child.

At this point, there was not much left in the donation bag, but Grandma and Grandpa smiled with great happiness. So did Mah Dee.

When they got home, Mah Dee placed the remaining donation on a tray. Even though was not much left, everyone was happy and content. The happiness came from giving to people in need, who were less fortunate than Mah Dee's family.

Later, Grandma put the empty bag of the Royal donations up on the altar shelf, to remind them that giving is a goodness which brings delight and joy to both those who give and those who receive.

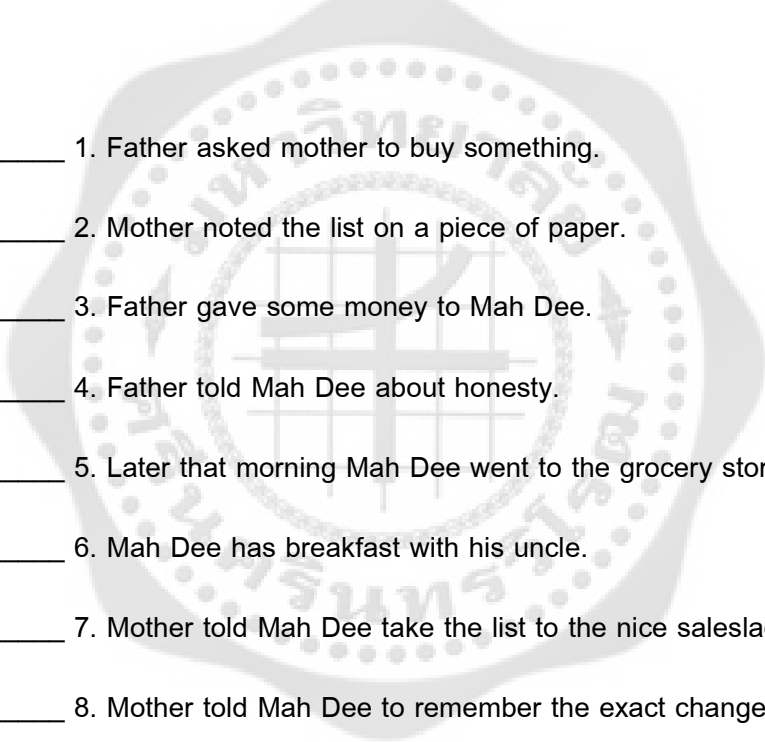
ตัวอย่างแบบฝึกหัด

Work sheet 1**Honesty**

Name.....No.....Class.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียน True หน้าข้อความที่ถูกต้อง และเขียน False หน้าข้อความที่ผิด

Directions: Write “True” if the sentence is correct and “False” if it is not.

-
- _____ 1. Father asked mother to buy something.
 - _____ 2. Mother noted the list on a piece of paper.
 - _____ 3. Father gave some money to Mah Dee.
 - _____ 4. Father told Mah Dee about honesty.
 - _____ 5. Later that morning Mah Dee went to the grocery store.
 - _____ 6. Mah Dee has breakfast with his uncle.
 - _____ 7. Mother told Mah Dee take the list to the nice saleslady.
 - _____ 8. Mother told Mah Dee to remember the exact change he should get.
 - _____ 9. Mah Dee went to the grocery store with his brother.
 - _____ 10. Father asked Mah Dee to buy a toy.

Work sheet 2

Honesty

Name.....No.....Class.....

คำชี้แจง จงเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้สอดคล้องกับข้อความที่อ่าน โดยใช้หมายเลข 1-10 ตามลำดับให้ถูกต้อง

Directions: Put these events in the order that they happened. Write the number 1-10 on the line.

- _____ 1. Mah Dee saw the nice saleslady so busy selling things.
- _____ 2. Mah Dee arrived at the grocery store.
- _____ 3. Mah Dee gave some money to the store owner.
- _____ 4. Mah Dee gave the list to the nice saleslady.
- _____ 5. The store owner saw Mah Dee.
- _____ 6. The store owner counted out the change for Mah Dee.
- _____ 7. Mah Dee went home.
- _____ 8. Mah Dee saw many customers in the grocery store.
- _____ 9. Mah Dee stood waiting the nice saleslady.
- _____ 10. The store owner got everything on the list for Mah Dee.

Work sheet 3

Honesty

Name.....No.....Class.....

คำชี้แจง จงอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ และเลือกคำที่มีความหมายเหมือนคำที่ขีดเส้นใต้

Directions: Read the following passage. Then choose the word that have the same meaning as the underlined word by marking below a, b, c, or d on your work sheet.

Mah Dee counted out the change in his hand and found(1) that the store owner had given him more change(2) than it should have been.

As Mah Dee walked by an ice cream parlor(3), he slowed down to think whether he should use the extra(4) money to buy ice cream.

Shortly after that Mah Dee passed a toy store. It was his favorite(5) one, "Should he get a nice toy?" Then he suddenly remembered what father had told him that morning.

1.	a. go	b. meet	c. leave	d. without
2.	a. Money	b. Toy	c. Ice cream	d. Store
3.	a. Hotel	b. Delicious	c. Shop	d. Beautiful
4.	a. Special	b. Bad	c. Happy	d. Good
5.	a. hate	b. like	c. lost	d. fear

Work sheet 4

Honesty

Name.....No.....Class.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่รูปภาพให้สอดคล้องกับข้อความที่กำหนดให้

Directions: Match the sentences and the pictures.

1. ____ Mah Dee gave the list of things to the store owner.

A

2. ____ Mah Dee passed a toy store.

B

3. ____ Mah Dee walked by an ice cream parlor.

C

4. ____ Mah Dee had breakfast with his father.

D

5. ____ Mah Dee returned the extra change to the store owner.

E

ภาคผนวก ค

- เอกสารการขออนุญาตใช้หนังสือเป็นสื่อในการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/2222

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 พฤษภาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตใช้หนังสือเป็นสื่อการสอนในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสายงานหนังสือเล่ม

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งฤดี แจ่มใส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DA-TA และการสอนแบบเดิม ด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขออนุญาตใช้หนังสือนิทานคุณธรรมดำรัส เพื่อเป็นสื่อในการประกอบการเรียนการสอนในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากนิสิตเห็นว่า หนังสือนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส เป็นหนังสือที่น่าสนใจ สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังสามารถปลูกฝังในด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนได้อีกด้วย ซึ่งการดำเนินการในครั้งนี้ จะมีการดัดแปลงเนื้อหาจากตัวเล่ม โดยใช้เฉพาะเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษประกอบการจัดการเรียนการสอน เพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ นางสาวรุ่งฤดี แจ่มใส ได้ใช้หนังสือนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส เพื่อเป็นสื่อในการประกอบการเรียนการสอนในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อนุญาตทางวิชาการจาก

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

ภาคผนวก ง

- รายนามผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทร์เสมอ
ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์
หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวรุ่งฤดี แจ่มใส

วันเดือนปีเกิด

17 เมษายน 2531

สถานที่เกิด

อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

31 ม.7 ต. โคกกลาง อ.พนมดงรัก จ.สุรินทร์ 32140

หมายเลขโทรศัพท์

094-4923131

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2550

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จาก โรงเรียนสิรินธร จังหวัดสุรินทร์

พ.ศ.2555

ค.บ. (ภาษาอังกฤษ)

จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

พ.ศ.2559

กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

